

መጽሐፈ ነገሥት - አንደኛ

አድንደስ ለመንገሥ እንደ ፈለገ

1 ንጉሥ ዳዊት እየሰመገለና ዕድሜው በጣም እየገፋ ሲሄድ፣ ልብስ ቢደራርቡለትም እንኳ ሊሞቀው አልቻለም። ²ስለዚህ አገልጋዮቹ፣ “ንጉሡን የምትንከባከብና የምታገለግል ወጣት ድንግል እንፈልግ፤ እርሷም ጌታችን ንጉሡ እንዲሞቀው በጎኑ ትተኛለች” አሉት።

³ከዚያም በመላው እስራኤል ቁንጆ ልጃ ገረድ ፈልገው ሰነማዊቷን አቢሳን አገኙ፤ ለንጉሡም አመጡለት። ⁴ልጃገረዲቱ እጅግ ቁንጆ ነበረች፤ ንጉሡንም ትንከባከበውና ታገለግለው ነበር፤ ንጉሡ ግን ከእርሷ ጋር ግንኙነት አልነበረውም።

⁵በዚህ ጊዜ ከአጊት የተወለደው አድንደስ፣ “እነግሥቱ” ብሎ ተነሣ፤ ስለዚህ ሠረገሎችንና ፈረሶችን እንዲሁም ከፊት ከፊቱ የሚሄዱ አምሳ ሰዎችን አዘጋጀ። ⁶አባቱም፣ “ለምን እንዲህ ታደርጋለህ?” ብሎ ገሥጾት አያውቅም ነበር፤ አድንደስም እጅግ መልክ መልካምና የአቤሴሎም ታናሽ ወንድም ነበር።

⁷አድንደስ ከጽሑፍ ልጅ ከኢዮአብና ከካህኑ ከአብያታር ጋር ተመካከረ፤ እነርሱም ድጋፋቸውን ሰጡት። ⁸ነገር ግን ካህኑ ሳዳቅ፣ የዮዳል ልጅ በናደስ፣ ነቢዩ ናታን፣ ሳሚ፣ ሬሲና⁵ የዳዊት የክብር ዘበኞች ከአድንደስ ጋር አልተባበሩም።

⁹ከዚያም አድንደስ በዓይነርጌል አቅራቢያ ባለው የዞሎልት ድንጋይ አጠገብ በጎችን፣ በሬዎችንና የሰቡ ጥጆችን ሠዋ፤ ወንድሞቹን ሁሉ፣ የንጉሡን ልጆች እንዲሁም የቤተ መንግሥቱ ሹማምት የነበሩትን የይሁዳ ሰዎች ሁሉ ጠራ። ¹⁰ይሁን እንጂ ነቢዩ ናታንንም ሆነ በናደስን፣ የክብር ዘበኞቹንም ሆነ ወንድሙን ሰሎሞንን አልጠራም።

¹¹ከዚያም ናታን የሰሎሞንን እናት ቤርሳቤህን እንዲህ አላት፣ “ጌታችን ዳዊት ሳያውቅ የአጊት ልጅ አድንደስ መንገሡን አልሰማሽምን? ¹²አሁንም የራስሽንና የልጅሽን የሰሎሞንን ሕይወት እንዴት ማዳን እንደምትችሉ ልምከርሽ። ¹³ወደ ንጉሥ ዳዊት ሂጂና፣ ‘ጌታዬ ንጉሥ ሆይ፣ ልጅሽ ሰሎሞን ከእኔ ቀጥሎ ይነግሣል፤ በዙፋኔም ይቀመጣል’ ብለህ ‘ለእኔ ለአገልጋይህ አልማልህልኝም ነበር? ታዲያ አድንደስ የነገሠው ስለ ምንድን ነው?’ በዬው፤ ¹⁴አንቺ

1፥3 ቀ*15እ.ሱ19፥
18፥24ሙ37፥1፥72፥
17፥22
1፥5 14ሙ8፥11፥
24ሙ3፥4
1፥6 14ሙ3፥13
1፥7 14ሙ22፥20፥
24ሙ2፥13፥18
1፥8 14ሙ2፥35፥
24ሙ7፥28፥17፥18፥
23፥8፥1፥74፥18
1፥9 24ሙ17፥17፥
1ዜ529፥24
1፥10 ቀ*26፥24ሙ-
12፥24
1፥11 24ሙ3፥4፥
12፥24
1፥12 ምሳ15፥22
1፥13 ቀ*17፥30

1፥15 ቀ*3
1፥17 ቀ*13
1፥19 ቀ*9
1፥21 ዘፍ15፥15፥
1፥72፥10
1፥26 ቀ*10

እዚያው ሆነሽ ይህን በምትነግረው ጊዜ እኔ እገባና ያልሸው ትክክል መሆኑን አረጋግጣለሁ።”

¹⁵ስለዚህ ቤርሳቤህ፣ ሰነማዊቷ አቢሳ በምታገለግልበት ክፍል እርጅና የተጫጫነውን ንጉሥ ለማነጋገር ሄደች። ¹⁶ቤርሳቤ ህም ለጥ ብላ እጅ ከነሣች በኋላ እፊቱ በጉልበቷ ተንበረከከች።

ንጉሡም፣ “ምን ትፈልጊያለሽ?” ሲል ጠየቃት።

¹⁷እርሷም እንዲህ አለችው፣ “ጌታዬ ሆይ፣ ‘ልጅሽ ሰሎሞን ከእኔ ቀጥሎ ይነግሣል፤ በዙፋኔም ይቀመጣል’ ብለህ አንተው ራስህ ለአገልጋይህ በአምላክህ በእግዚአብሔር ምለህልኝ ነበር። ¹⁸እነሆ፣ አሁንም አድንደስ ነግሦአል፤ ንጉሥ ጌታዬ አንተ ግን ስለዚህ ነገር አታውቅም። ¹⁹እርሱ በሬዎችን፣ ኮርማዎችንና በጎችን በብዛት ሠውቶአል፤ የንጉሡን ልጆች በሙሉ፣ ካህኑን አብያታርንና የሰራዊቱን አዛዥ ኢዮአብን ጠርቶአል፤ አገልጋይህን ሰሎሞንን ግን አልጠራውም። ²⁰ጌታዬ ንጉሥ ሆይ፣ ከአንተ ቀጥሎ በጌታዬ በንጉሡ ዙፋን ላይ ማን መቀመጥ እንዳለበት እንድታሳውቀው የእስራኤል ዐይን ሁሉ አንተን ይመለከታል። ²¹ያለበዚያ ግን ንጉሥ ጌታዬ ከአባቶቹ ጋር በሚያንቀሳፋበት ጊዜ እኔና ልጄ ሰሎሞን እንደ ወንጀለኞች እንቁጠራለን።”

²²እርሷ ከንጉሡ ጋር በመነጋገር ላይ ሳለች ነቢዩ ናታን ገባ። ²³ለንጉሡም፣ “ነቢዩ ናታን መጥቶአል” ብለው ነገሩት፤ እርሱም ንጉሡ ፊት ቀርቦ ለጥ ብሎ እጅ ነሣ።

²⁴ናታንም እንዲህ አለው፣ “ጌታዬ ንጉሥ ሆይ፣ ለመሆኑ አድንደስ ከአንተ ቀጥሎ እንደሚነግሥ፣ በዙፋኔህም እንደሚቀመጥ አስታውቀሃልን? ²⁵በዛሬው ቀን ታች ወርዶ ብዙ በሬዎች፣ ኮርማዎችና በጎች ሠውቶአል፤ የንጉሡን ልጆች በሙሉ፣ የሰራዊቱን አዛዦችና ካህኑን አብያታርንም ጠርቶአል፤ እነሆ፣ አሁን፣ ‘አድንደስ ለዘላለም ይነር’ እያሉ ከእርሱ ጋር በመብላትና በመጠጣት ላይ ናቸው። ²⁶ነገር ግን እኔን አገልጋይህን፣ ካህኑን ሳዳቅን፣ የዮዳሄን

⁵ ወይም ሠረገሎች ተብሎ ሊተረጎም ይችላል።
⁶ ወይም እና ጸደኞቹ ተብሎ ሊተረጎም ይችላል።

ልጅ በናያስናና አገልጋይህን ሰሎሞንን አልጠራም፤ 27 ታዲያ ከእርሱ ቀጥሎ በንጉሥ ጌታዬ ዙፋን ላይ የሚቀመጠውን አገልጋዮቹን ሳያሳውቅ ይህ እንዲሆን ንጉሡ ፈቅዶአልን?”

ዳዊት ሰሎሞን እንዲነግሥ አደረገ

1:28-53 ተጓ ምብ - 1ዜና 29:21-25

28 ከዚያም ንጉሡ ዳዊት፣ “ቤርሳቤህን ጥሩልኝ” አለ፤ እርሷም ንጉሡ ወዳለበት ገብታ በፊቱ ቆመች።

29 ከዚያም ንጉሡ እንዲህ ሲል ማለ፤ “ነፍሴን ከመከራ ሁሉ ያዳናት ሕያው እግዚአብሔርግ፤ 30፤ ልጅሽ ሰሎሞን ከእኔ ቀጥሎ ይነግሳል፤ በእኔም ምትክ በዙፋኔ ይቀመጣል፤ ብዬ በእስራኤል ክምላክ በእግዚአብሔር የማልሁልሽን ዛሬ በእውነት እፊ ጽማለሁ።”

31 ቤርሳቤህም ለጥ ብላ ለእጅ ከነሣች በኋላ፣ በንጉሡ ፊት ተንበርክካ፣ “ጌታዬ ንጉሥ ዳዊት ለዘላለም ይኑር!” አለች።

32 ንጉሥ ዳዊትም፣ “ካህኑን ሳይቅን፣ ነቢዩን ናታንንና የዮዳሃን ልጅ በናያስን ጥሩልኝ” አለ። እነርሱም ንጉሡ ፊት በቀረቡ ጊዜ፣ 33 እንዲህ አላቸው፤ “የጌታችሁን አገልጋዮች ይዛችሁ በመሄድ ልጄን ሰሎሞንን በራሴ በቅሎ ላይ አስቀምጡት፤ ወደ ግዮንም ይዛችሁት ውረዱ። 34 በዚያም ካህኑ ሳይቅና ነቢዩ ናታን ቀብተው በእስራኤል ላይ ያንግሡት፤ ቀንደ መለከት ነፍታችሁም፣ ንጉሥ ሰሎሞን ለዘላለም ይኑር!” ብላችሁ ጨኩ። 35 አጅባችሁት ወደ ላይ ውጡ፤ ከዚያም መጥቶ በዙፋኔ ላይ ይቀመጥ፤ በእኔም ምትክ ይግዛ፤ በእስራኤልና በይሁዳ ላይ ሾሜ ዋለሁ።”

36 የዮዳሃ ልጅ በናያስም ለንጉሡ እንዲህ ሲል መለሰ፤ “አሜን! የጌታዬ የንጉሡ ክምላክ እግዚአብሔር ይህንኑ ያጽናው። 37 እግዚአብሔር ከጌታዬ ከንጉሡ ጋር እንደ ነበረ ሁሉ፣ ከሰሎሞንም ጋር ይሁን፤ ዙፋኑንም ከጌታዬ ከንጉሥ ዳዊት ዙፋን የበለጠ ያድርገው።”

38 ስለዚህ ካህኑ ሳይቅ፣ ነቢዩ ናታን፣ የዮዳሃ ልጅ በናያስ፣ ከሊታውያንና ፊሊታውያን ወርደው ሰሎሞንን በንጉሥ ዳዊት በቅሎ አስቀምጠው በማጀብ ወደ ግዮን አመጡት። 39 ካህኑ ሳይቅም የዘይቱን ቀንድ ከመገናኛው ድንኳን ወስዶ ሰሎሞንን ቀባው፤ ከዚያም ቀንደ መለከቱን ነፍ፣ ሕዝቡም በሙሉ፣ “ንጉሥ ሰሎሞን ለዘላለም ይኑር!” በማለት ዳር እስከ ዳር አስተ

1:29 2ሳሙ4:9
1:30 ቀ*13:1ዜና 23:1
1:32 1ሳሙ2:35
1:33 ቀ*38:መሳ 10:4፣2ዜና32:30፣ 33:14፣ዘካ9:9
1:34 1ሳሙ2:35፣ 10:1፣2ሳሙ15:10
1:37 ቀ*47:አሱ 1:5:17
1:38 ቀ*8:33፣ 1ሳሙ30:14፣2ሳሙ 15:18
1:39 ቀ*34:ዘዘ 26:1፣27:21፣29:7፣ዘ ማ*23:21፣1ሳሙ 10:1፣2ሳሙ15:10፣ 2ኃ11:1፣12:14፣መዝ 47:5፣89:20፣ ዘካ9:9
1:40 1ሳሙ10:5

ጋቡ። 40 ሕዝቡ ሁሉ እንቢልታ እየነፋና እጅግ እየተደሰተ አጀበው፤ ከድምፁ የተነሣም ምድሪቱ ተናወጠች።

41 አዶንያስና የተጠሩት እንግዶች ሁሉ ግብግቡን በማገባደድ ላይ ሳሉ፣ ይህንኑ ሰሙ፤ ኢዮአብም የመለከቱን ድምፅ ሲሰማ፣ “ይህ በከተማዬቱ ውስጥ የሚሰማው ድምፅ ምንድን ነው?” ሲል ጠየቀ።

42 ኢዮአብ ገና ተናግሮ ሳይጨርስ፣ የካህኑ የአብያታር ልጅ ዮናታን ደረሰ፤ አዶንያስም፣ “እንዳንተ ያለ ታማኝ ሰው መልካም ዜና ሳይዘ አይመጣምና ግባ” አለው።

43 ዮናታንም እንዲህ ሲል መለሰ፣ “ነገሩ ከቶ እንዲህ አይደለም! ጌታችን ንጉሥ ዳዊት ሰሎሞንን አንግሥታል። 44 ንጉሡ ካህኑ ሳይቅ፣ ነቢዩ ናታን፣ የዮዳሃ ልጅ በናያስ፣ ከሊታውያንና ፊሊታውያን አብረውት እንዲሄዱ አድርጎአል፤ እነርሱም በንጉሡ በቅሎ አስቀመጡት። 45 ካህኑ ሳይቅና ነቢዩ ናታን በግዮን ቀብተው አንግሡታል። ከዚያም ደስ ብሎአቸው ወጥተዋል፤ ከተማዬቱም ይህንኑ አስተጋብታለች፤ እንግዲህ የሰማችሁት ድምፅ ይኸው ነው። 46 ከዚህም ሌላ ሰሎሞን በመንግሥቱ ዙፋን ላይ ተቀምጦአል። 47 የመንግሥቱ ሹማምትም ወደ ጌታችን ወደ ንጉሥ ዳዊት መጥተው፣ ‘ክምላክህ የሰሎሞንን ስም ከአንተ ስም የላቀ፣ ዙፋኑንም ከአንተ ዙፋን የበለጠ ያድርገው’ በማለት መልካም ምኞታቸውን ገልጸውለታል። ንጉሡም ዐልጋው ላይ ሆኖ በመስገድ፣ 48 ‘ዛሬ በዙፋኔ ላይ የሚቀመጠውን ወራሽ ዐይኔ እንዲያይ የፈቀደ፣ የእስራኤል ክምላክ እግዚአብሔር፣ ምስጋና ይድረሰው’ አለ።”

49 ከዚህም አዶንያስና የጠራቸው እንግዶች በሙሉ ደንግጠው ተነሡ፤ በየአቅጣጫውም ተበታተኑ። 50 አዶንያስ ግን ሰሎሞንን በመፍራት ሂደት የመሠዊያውን ቀንድ ያዘ። 51 ከዚያም፣ ለሰሎሞን፣ “አዶንያስ እነሆ፣ ንጉሥ ሰሎሞንን በመፍራት የመሠዊያውን ቀንድ ይዞ ተማጥኖአል፤ እርሱም፣ ‘ባሪያውን በሰይፍ እንዳይገድለው ንጉሡ ሰሎሞን ዛሬውኑ ይማልልኝ ብሎ አል’ ብለው ነገሩት።

52 ሰሎሞንም፣ “አካሄዱን ካሳመረ ከራስ ጠገኑ አንዲቱ እንኳ መሬት ላይ አትወድቅም፤ ጥፋት ከተገኘበት ግን ይሞታል” ሲል መለሰ። 53 ከዚያም ንጉሥ ሰሎሞን ሰዎች ልኮ ከመሠዊያው ላይ አወረዱት። አዶንያስም መጥቶ ለንጉሥ ሰሎሞን አኩንብሶ እጅ ነጭ ሰሎሞንም፣ “በል ወደ ቤትህ ሂድ” አለው።

1:41 2ዜና23: 12:13
1:42 2ሳሙ15: 27:36፣18:26
1:45 ቀ*40
1:46 ዘ817:18
1:47 ቀ*37
1:48 ዓገ3:6
1:50 ዘዐ27:2
1:52 1ሳሙ14:45

ዳዊት ለሰሎሞን የሰጠው መመሪያ

2:10-12 ተጓ ምብ - 1ዜና 29:26-28

2 ዳዊት የሚሞትበት ጊዜ እንደ ተቃረበም፣ ልጁን ሰሎሞንን እንዲህ ሲል አዘዘው፤

²እነሆ፤ እኔ የምድሩን ሁሉ መንገድ ልሂድ ነው፤ እንግዲህ በርታ፤ ሰውም ሁን። ³የአምላክህን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ጠብቅ፤ የምታደርገው ሁሉ እንዲከናወንልህ፤ በምትሄድበትም ሁሉ እንዲሳካልህ፤ በሙሴ ሕግ እንደ ተጻፈው በመንገዶቹ ተመላለስ፤ ሥርዐቶቹንና ትእዛዞቹን ሕግጋቱንና ደንቦቹን ጠብቅ፤ ⁴እግዚአብሔርም፣ ‘ዘሮችህ መንገዳቸውን ቢጠብቁ፤ እንዲህም በፍጹም ልባቸው፣ በፍጹም ነፍሳቸው በታማኝነት በፊቴ ቢመላለሱ፣ በእስራኤል ዙፋን የሚቀመጥ ሰው ከዘርህ አላሳጣህም’ ሲል የሰጠኝን ተስፋ ይፈጽምልኛል።

⁵የጽሑፍ ልጅ ኢዮአብ በእኔ ላይ ያደረገውን፣ እንዲሁም በእስራኤል ሰራዊት አዛዦች በኔር ልጅ በአበኔርና በዬቴሩ ልጅ በአሜሳይ ላይ የፈጸመውን አንተው ራስህ ታውቃለህ፤ ጦርነት ሳይኖር በሰላም ጊዜ ደማቸውን አፍሶአል፤ በዚህም ደም ወገቡ ላይ የታጠቀውን ቀበቶና በእግሩ ላይ ያደረገውን ጫማ በክሎአል። ⁶መደረግ ያለበትን በጥበብ አድርግ፤ ከነሽቦቱ በሰላም ወደ መቃብር እንዲወርድ አታድርግ።

⁷ከወንድምህ ከአቤሴሎም በሸሸሁ ጊዜ መልካም ነገር አድርገውልኛልና ለገለጻዎቼው ለቤርኬሊ ልጆች ግን በሳ ነገር አድርግላቸው፤ ማእድህን ከሚካፈሉ ሰዎችም ጋር አብረው ይብሉ።

⁸“ወደ መሃናይም በሂድሁ ጊዜ፣ ክፉኛ የረገመኝ የባሔሪም ሰው የብንደማቸው የጌራ ልጅ ሳሚ እነሆ፣ ከአንተ ዘንድ ይገኛል፤ ሊቀበልኝ ወደ ዮርዳኖስ ሲወርድ፣ ‘በሰይፍ አልገድልህም’ ብዬ በእግዚአብሔር ስም ምዕለታለሁ፤ ⁹አሁን ግን በደል እንደ ሌለበት ሰው አትተወው፤ ጥበበኛ ነህና መደረግ ያለበትን ታውቃለህ፣ ሽቦቱን በደም ወደ መቃብር አውርድ።”

¹⁰ከዚያም ዳዊት ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፤ በዳዊትም ከተማ ተቀበረ። ¹¹ዳዊት በኬብሮን ሰባት ዓመት፣ በኢዮሩሳሌም ሠላሳ ሦስት ዓመት ባጠቃላይ አርባ ዓመት በእስራኤል ላይ ነገሠ። ¹²ስለዚህ ሰሎሞን በአባቱ በዳዊት ዙፋን ተቀመጠ፤ መንግሥቱም እጅግ የጸና ሆነ።

የሰሎሞን መንግሥት መጽናት

2:1 ዘፍ27:2፣ ዘጥ27:13
2:2 አሱ1:6፣ 23:14
2:3 ዘጻ46:10፣ 12:17፣1420፣አሱ1:7፣1ዜና22:13
2:4 2ሳሙ7:13፣ 15:2፣ነገ18:36፣20:3፣ 2ዜና23:3፣መዝ26:13፣132:12
2:5 1ሳሙ14:50፣ 2ሳሙ2:18፣3:27፣ 17:25
2:6 4*9
2:7 ዘፍ40:14፣ 2ሳሙ9:7፣17:27፣ 19:3፣139
2:8 4*36-46፣ ዘፍ32:2፣2ሳሙ16:5-13፣19፣18-23
2:9 4*6
2:10 2ሳሙ5:7፣ ሐሥ2:29
2:11 2ሳሙ5:4፣5
2:12 4*46፣1ዜና17:14፣29፣23፣2ዜና1:19፣8፣12፣13፣ 17:1፣21፣4

2:13 1ሳሙ16:4፣ 2ሳሙ3:4
2:17 1ነገ1:3
2:19 1ነገ15:13፣ 2ነገ10:13፣24:15፣ 2ዜና15:16፣መዝ45:9፣ኤር13:18፣22:26፣ 29:2
2:21 1ነገ1:3
2:22 ዘፍ22:24፣ 1ሳሙ22:20፣1ነገ1:3፣ 1ዜና3:2
2:23 4-ት1:17
2:24 2ሳሙ7:11
2:25 2ሳሙ8:18፣ 12:10
2:26 አሱ21:18፣ 1ሳሙ22:20፣2ሳሙ15:14፣24

¹³በዚህ ጊዜ የአጊት ልጅ አዶንያስ ወደ ሰሎሞን እናት ወደ ቤርሳቤህ ሄደ፤ ቤርሳቤህም፣ “የመጣኸው በሰላም ነውን?” ስትል ጠየቀችው፤

እርሱም፣ “አምን በሰላም ነው” ብሎ መለሰ። ¹⁴ከዚያም፣ “የምንግርሽ ጉዳይ አለኝ?” አላት።

እርሷም፣ “እሺ ተናገር” ብላ መለሰች። ¹⁵እርሱም፣ “መንግሥቱ የእኔ እንደ ነበረና እስራኤልም ሁሉ እኔ እንደነገሥ ዐይናቸውን ጥለውብኝ እንደ ነበር አንቺ ራስሽ ታውቂአለሽ፤ ሆኖም ነገሩ ከእግዚአብሔር የተቆረጠለት ሆነና ሁኔታዎች ተለዋውጠው፣ መንግሥቱ ለወንድሜ ተላለፈ። ¹⁶አሁንም አንዲት ነገር አለምንሻለሁ፤ አታሳፍሪኝ” አላት።

እርሷም፣ “በል እሺ ተናገር” አለችው። ¹⁷እርሱም፣ “ንጉሥ ሰሎሞን መቼም እምቢ አይልሽምና ሱነማቂቷን አቢሳን እንዲደርልኝ ለምኒልኝ” አላት።

¹⁸ቤርሳቤህም፣ “መልካም ነው፤ ይህንኑ ለንጉሡ እነግርልሃለሁ” ብላ መለሰች።

¹⁹ስለዚህም ቤርሳቤህ የአዶንያስን ጉዳይ ልትነግረው ወደ ንጉሥ ሰሎሞን ሄደች፤ ንጉሡም ሊቀበላት ተነሣ፤ እጅ ከነግትም በኋላ በዙፋኑ ላይ ተቀመጠ፤ ንጉሡም ለእናቱ ሌላ ዙፋን አስመጥቶ በቀኙ አስቀመጣት።

²⁰እርሷም፣ “የምለምንህ አንዲት ነገር አለችኝና አባክህ እሺ በለኝ” አለችው።

ንጉሡም፣ “እናቴ ሆይ፤ አሳሳፍርሽምና ንገሪኝ” ሲል መለሰላት።

²¹ስለዚህም፣ “ሱነማቂቷን አቢሳን ወንድምህ አዶንያስ ቢያገባትስ?” አለችው።

²²ንጉሥ ሰሎሞንም እናቱን፣ “ስለምን ሱነማቂቷን አቢሳን ብቻ ለአዶንያስ ትጠይቁለታለሽ? ታላቅ ወንድሜ ስለ ሆነ መንግሥቱንም ጠይቁለት እንጂ፤ ለእርሱ ብቻ ሳይሆን እንዲሁም ለካህኑ ለአብያታርና ለጽሑድ ልጅ ለኢዮአብ ጠይቁላቸው” አላት።

²³ከዚያም ንጉሥ ሰሎሞን በእግዚአብሔር ስም እንዲህ ሲል ማለ፤ “አዶንያስ ይህን ስለ ጠየቀ በሞት ሳይቀጣ ቢቀር፣ እግዚአብሔር ይፍረድብኝ፤ ከዚህ የባሰም ያምጣ ብኝ፤ ²⁴አሁንም በሚገባ ያጸናኝ፤ በአባቴ በዳዊት ዙፋን ያስቀመጠኝና በሰጠውም ተስፋ መሠረት ሥርወ መንግሥትን የመሠረተልኝ ሕያው እግዚአብሔርን አዶንያስ

*6 በዚህ ስፍራና በቀጥታ 9 ላይ ፅብራይስጡ ለሌላ ይላል።

ዛሬ ይሞታል።²⁵ ስለዚህም አድንደሽን እንዲገድለው ንጉሥ ሰሎሞን፣ የዮዳሄን ልጅ በናዶስን አዘዘው፤ በናዶስም አድንደሽን መቶ ገደለው።

²⁶ንጉሡም ካህኑን አብያታርን፣ “ሞት የሚገባህ ሰው ነበርህ፤ ነገር ግን ልዑል እግዚአብሔርን ታቦት በአባቴ በዳዊት ፊት ስለ ተሸከምህ፤ አባቴ የተቀበለውንም መከራ ሁሉ አብረኸው ስለ ተቀበልህ፣ እኔ አሁን አልገድልህም፤ ዓናቶት ወዳለው ዕርሻህ ሂድ” አለው። ²⁷ስለዚህ እግዚአብሔር ስለ ዔሊ ቤት በሴሎ የተናገረውን ቃል ለመፈጸም፣ ሰሎሞን አብያታርን ከእግዚአብሔር ካህናት አስወገደው።

²⁸ከአቤሴሎም ጋር ሳይሆን ከአድንደሽ ጋር አሳር የነበረው ኢዮአብም ይህን በሰማ ጊዜ፣ ወደ እግዚአብሔር ድንኳን ሸሸቶ የመሠዊያውን ቀንድ ያዘ። ²⁹ኢዮአብ ወደ እግዚአብሔር ድንኳን ሸሸቶ መሄዱንና በመሠዊያው አጠገብ መሆኑን ንጉሥ ሰሎሞን በሰማ ጊዜ፣ የዮዳሄን ልጅ በናዶስን፣ “ሂድና ግደለው!” ብሎ አዘዘው።

³⁰ስለዚህም በናዶስ ወደ እግዚአብሔር ድንኳን ገብቶ ኢዮአብን፣ “ንጉሡ፣ ከዚህ ውጣ ይልሃል” አለው።

እርሱ ግን “አልወጣም፣ እዚሁ እሞታለሁ” አለው።

በናዶስም፣ “ኢዮአብ የሰጠኝ መልስ ይህ ነው” በማለት ለንጉሡ ተናገረ።

³¹ንጉሡም በናዶስን እንዲህ ሰል አዘዘው፣ “በል እንዳለው አድርግ፣ ግደልና ቅብረው፣ ኢዮአብ በከንቱ ካፈሰሰው ገጽሐ ደምም እኔንና የአባቴን ቤት አንጻን።

³²አባቴ ዳዊት ሳያውቅ ኢዮአብ በሁለቱ ሰዎች ላይ አደጋ ጥሎ በሰይፍ ገድሎአቸዋልና ስላፈሰሰው ደም እግዚአብሔር ይበቀለዋል። የእስራኤል ሰራዊት አዛዥ የኔር ልጅ አበኔርና የይሁዳ ሰራዊት አዛዥ የዬቴሩ ልጅ አሜሳይ ሁለቱም ከእርሱ የተሻሉና ይበልጥ ትክክለኛ ሰዎች ነበሩ።

³³የደማቸውም ዕዳ ለዘላለም በኢዮአብና በዘሩ ራስ ላይ ይሁን። ነገር ግን በዳዊትና በዘሩ፣ በቤቴና በዘፋኑ ላይ የእግዚአብሔር ስላም ለዘላለም ጸንቶ ይኑር።”

³⁴ስለዚህም የዮዳሄ ልጅ በናዶስ ወጣ፣ ኢዮአብንም መቶ ገደለው፤ እርሱም በምድረ በዳ ባለው በገዛ ምድሩ ሞተ ተቀበረ።

³⁵ንጉሡም በኢዮአብ ቦታ የዮዳሄን ልጅ በናዶስን በሰራዊቱ ላይ ሾመ፤ በአብያታርም ቦታ ካህኑን ሳዶቅን ተካ።

³⁶ከዚያም ንጉሡ ሳሚን አስጠርቶ እንዲህ አለው፣ “በአዳራሲም ቤት ሠርተህ እዚያው

2:27 1ሳሙ-2:27-36
2:28 ዘ027:2
2:29 4*25:ዘ021:14
2:30 ዘ021:14፣ 2ሃ711:15
2:31 ዘ819:13
2:32 ዘ9:24፣14፣ 17:25፣2ዜ52:13
2:34 4*25:24ሙ-2:18
2:35 1ሳሙ-2:35፣ 2ሳሙ-8:18
2:36 2ሳሙ-16:5
2:37 ዘሌ20:9፣ 2ሳሙ-15:23፣ዮሐ18:1

ተቀመጥ፤ ከዚያ ግን የትም እንዳትሄድ፤ ³⁷ነገር ግን ከዚያ ወጥተህ የቄድሮንን ሸለቆ ከተሻገርህ እንደምትሞት ዕውቅ፤ ደምህም በራሱህ ላይ ይሆናል።”

³⁸ሳሚም መልሶ ንጉሡን፣ “መልካም፤ ባሪያህ ጌታዬ ንጉሡ ያለውን ይፈጽማል” አለው፤ እርሱም በአዳራሲም ብዙ ጊዜ ተቀመጠ።

³⁹ከሦስት ዓመት በኋላ ግን፣ ከሳሚ አገልጋዮች ሁለቱ ወደ ጌት ንጉሥ፣ ወደ መዓካ ልጅ ወደ አንኩስ ኩበለሉ፣ ለሳሚም፣ “እነሆ፣ አገልጋዮችህ በጌት ናቸው” ተብሎ ተነገረው። ⁴⁰ሳሚ ይህን ሲሰማም አሁኖቹን ጭኖ አገልጋዮቹን ለመፈለግ ጌት ወዳለው ወደ አንኩስ ሄደ፤ አገልጋዮቹንም ከጌት መልሶ አመጣቸው።

⁴¹ሳሚ ከአዳራሲም ወደ ጌት ሄዶ መመለሱን ሰሎሞን በሰማ ጊዜ፣ ⁴²ንጉሡ ሳሚን አስጠርቶ እንዲህ አለው፣ “ ‘ወደ ሌላ ቦታ የሄድህ ዕለት እንደምትሞት ዕውቅ’ ብዬ በእግዚአብሔር ስም አስምዬ አስጠንቅቄህ አልነበረምን? በዚያን ጊዜ አንተም፣ ‘መልካም ነው፤ እኔም እታዘዛለሁ’ ብልኸኝ ነበር፤ ⁴³ታዲያ ለእግዚአብሔር የማልኸውን መሐላ ያልጠበቅኸውና እኔም የሰጠሁህን ትእዛዝ ያልፈጸምኸው ለምን ድን ነው?”

⁴⁴ንጉሡም መልሶ ሳሚን እንዲህ አለው፣ “በአባቴ በዳዊት ላይ ያደረግህበትን ክፉ ነገር ሁሉ ልብህ ያውቀዋል፤ ስለዚህ እግዚአብሔር ስለ ክፉ ሥራህ ብድሩን ይከፍልሃል። ⁴⁵ንጉሥ ሰሎሞን ግን ይባረካል፤ የዳዊትም ዙፋን በእግዚአብሔር ፊት ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።”

⁴⁶ከዚያም ንጉሡ የዮዳሄን ልጅ በናዶስን አዘዘው፤ በናዶስም ወጣ፤ ሳሚንም መቶ ገደለው።

በዚህ ጊዜም መንግሥቱ በሰሎሞን እጅ ጸና።

ሰሎሞን ጥበብን ከእግዚአብሔር መለመኑ
3:4-15 ተጻ ምብ - 2ዜና 1:2-13

3 ሰሎሞን የግብፅ ንጉሥ የፈርዖን ወዳጅ ሆነ፤ የፈርዖንንም ልጅ አገባ። እርሱም ቤተ መንግሥቱን፣ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስና የአዳራሲምን ዙሪያ ቅጥር ሠርቶ እስኪጨርስ ድረስ በዳዊት ከተማ አስቀመጣት።

²በዚያን ጊዜ ለእግዚአብሔር ስም ገና ቤተ መቅደስ ስላልተሠራ፣ ሕዝቡ አሁንም መሥዋዕት የሚያቀርበው በማምለኪያ ኮራብታ

2:39 1ሳሙ-27:2
2:42 2ሳሙ-19:23
2:44 2ሳሙ-16:5-13
2:45 2ሳሙ-7:13
2:46 4*8:12፣ 2ሳሙ-8:18
3:1 2ሳሙ-5:7፣7:2፣ 1ሃ72:10፣78:19፣10:24፣11:13፣2ዜ58:11
3:2 ዘሌ17:35፣26:30፣ዘ812:14፣14:23፣ 1ሃ715:14፣22:43

³⁴ ወይም በዝ መቃብሩ ተብሎ ሊተረጎም ይችላል

ላይ ነበር። ሳሎሞን እግዚአብሔርን ይወድ ነበር፤ በአባቱ በዳዊት ሥርዐትም ይሄድ ነበር፤ ይሁን እንጂ፤ በኩረብታዎች ላይ መሥዋዕት ይሠዋና ዕጣን ያጥን ነበር።

⁴ከሁሉ የሚበልጠው የማምሊኪያ ኩረብታ ገባዎን ስለ ነበረ፤ ንጉሠ መሥዋዕት ለማ ቅረብ ወደዚያ ሄደ። ሳሎሞን በዚያ መሠ ዊያ ላይ አንድ ሺህ የሚቃጠል መሥዋዕት አቀረበ። ማግኖም እግዚአብሔር ለሳሎ ሞን ሌሊት በሕልም ተገለጠለት፤ አምላክም፤ “አንድ-ሰጥህ የምትፈልገውን ሁሉ ለምን?” አለው።

⁶ሳሎሞን እንዲህ ሲል መለሰ፤ “አባቴ ዳዊት በእውነት፤ በጽድቅና በቅን ልቦና በፊትህ ስለ ተመላለሰ፤ ለባሪያህ ታላቅ ቸር ነትን አሳይተኸክል፤ ይህ ታላቅ ቸርነት እን ዲቀጥል በማድረግ ዛሬም በዙፋኑ ላይ የሚቀመጥ ልጅ ሰጥተኸክል።

⁷“እግዚአብሔር አምላኬ ሆይ፤ ባሪያህ በአባቴ በዳዊት እግር ተተክቼ እንድነግሥ አድርገሃል፤ እኔ ግን ገና ትንሽ ልጅ ስለ ሆንሁ፤ መውጫና መግቢ ያዬን አላው ቅም። ስባሪያህ አንተ በመረጥኸው ሕዝብ፤ ከብዙቱም የተነሣ ሊ ቁጠር በማይችል ታላቅ ሕዝብ መካከል ይገኛል። ስለዚህ መልካ ሙንና ክፉውን በመለየት ሕዝብህን ማስ ተዳደር እንዲችል ለባሪያህ አስተዋይ ልብ ስጠው፤ አለዚያም ይህን ታላቅ ሕዝብህን ማን ሊያስተዳድር ይችላል?”

¹⁰ሳሎሞን ይህን በመለመኑ ጌታ ደስ አለው፤ ስለዚህ እንዲህ አለው፤ “ለራስህ ረጅም ዕድሜ፤ ብልጽግና እንድታገኝ ወይም ጠላ ቶችህ እንዲጠፋልህ ሳይሆን፤ በትክክል ማስተዳደር እንድትችል ማስተዋልን ስለ ጠየ ቅህ፤ ¹²ይህንኑ አደርገሃልህ፤ ከአንተ በፊት ማንም ያልነበረውን፤ ከአንተም በኋላ ማንም የ ማያገኘውን ጥበብና አስተዋይ ልቡና እስ ጥሃለሁ፤ ¹³ከዚህም በላይ አንተ ያልጠ የቅኸውን ብልጽግናና ክብር እስጥሃለሁ፤ ይኸውም በሕይወት ዘመንህ የሚተካክልህ ማንም ንጉሥ እንዳይኖር ነው። ¹⁴አባትህ ዳዊት እንዳደረገው በመንገዴ ብትሄድ፤ ሥርዐቴንና ትእዛዜን ብትጠብቅ ዕድሜ ህን አረዝመዋለሁ።” ¹⁵ሳሎሞንም ከእንቅ ልፉ ነቃ፤ እነሆ ሕልም መሆኑን ተረዳ።

ከዚያም ወደ ኢየሩሳሌም ተመልሶ፤ በጌታ ስዳን ታቦት ፊት ቆመ፤ የሚቃጠል መሥ ዋዕትና የኅብረት መሥዋዕት አቀረበ፤ ለሹማምቱም ሁሉ ግብጥ አደረገ።

ጥበብን የተሞላ ፍትሕ
¹⁶በዚህን ጊዜ ሁለት ዝመቶ አዳሪዎች

3፡3 4*2:11ሉ:17፡
35:11846:5፡10:12፡
17:19:አሉ:1:7:157
14:8:2571 2:3:154:
35:16:4:21:3:
መገ31:23:145:20
3፡4 አሉ:9:3
3፡5 1579:2:11:9:
ማ47:7:27:9
3፡6 119:17:1:
1571:48
3፡7 119:27:17:
118522:5:29:1:
ኤር:1:6
3፡8 119:12:2:
1187:6:118527:23
3፡9 1181:16:
2፡16:105:14:
ያ0:15
3፡11 118522:12:
ያ04:3
3፡12 2፡14:14:
20:1574:29:30:31:
5:12:10:23:መካ
1:16:119:ሐ5:1415
3፡13 15710:23:
21859:22:113:26:
ም43:12:16:88:18:
ማ46:33:አ.ፈ:3:20
3፡14 1579:4:መገ
25:13:16:16:101:2:
128:1:ም43:12:16
3፡15 4*5:119:28:
16:118:6:8137:11-
21:አስ1:3:9:2:18:5
8:36:14:9:17:875:
1

3፡26 መገ102:
13:አ.449:15:63:
15:አ.ር3:12331:20:
ሆሌ:11:8
3፡28 2፡40:14:
20:ቁA2:3

ወደ ንጉሠ መጥተው ከፊቱ ቆሙ።
¹⁷ከእነርሱም አንዲቱ እንዲህ አለች፤ “ጌታዬ ሆይ፤ ይህች ሴትና እኔ በአንድ ቤት አብረን እንኖራለን፤ አብራኝ እያለ ችም እኔ ልጅ ወለድሁ፤ ¹⁸እኔ ከወለድሁ ከሦስት ቀን በኋላም፤ ይህች ሴት ወለ ደች፤ ያለነው እኛ ብቻ ነን፤ ከሁለታችን በቀር በዚያ ቤት ማንም አልነበረም።

¹⁹የዚህች ሴት ሕፃን ልጅ ስለ ተኛችበት ሌሊት ሞተ። ²⁰ስለዚህም በእኩለ ሌሊት ተነሥታ፤ እኔ አገልጋይህ ተኝቼ ሳለሁ ልጄን ከአጠገቤ ወሰደችው፤ ከዚያም የእ ኔን ልጅ ራሷ ታቅፋ፤ የሞተ ልጄን አም ጥታ በዕቅሬ አደረገችው። ²¹በማግሥቱ ልጄን ላጠባ ስነሣ እነሆ ሞቶአል፤ ነገር ግን በማለዳ ብርሃን ትክ ብዬ ስመለከ ተው እኔ የወለድሁት ልጅ አለመሆኑን ተገነዘብሁ።

²²ሌላዬቱም ሴት፤ “ነገሩ አንቺ እንደ ምትዬው አይደለም፤ የሞተው የአንቺ፤ በሕ ይወት ያለውም የእኔ ነው” አለች።

የመጀመሪያዋ ሴት ግን አጠንክራ፤ “አይ ደለም! የሞተው የአንቺ፤ በሕይወት ያለው ግን የእኔ ልጅ ነው” አለች፤ በዚህ ሁኔ ታም በንጉሠ ፊት ተከራከሩ።

²³ንጉሠም፤ “ይህችኛዬቱ፤ ‘የእኔ ልጅ በሕይወት ያለው ነው፤ የአንቺ የሞተው ነው’ ትላለች፤ ያችኛዬቱ ደግሞ፤ ‘አይደለም የአንቺ ልጅ ሞቶአል፤ በሕይወት ያለው የእኔ ነው’ ትላለች” አለ።

²⁴ከዚያም ንጉሡ፤ “እንግዲያውስ ሰይፍ አምጡልኝ” አለ፤ ለንጉሡም ሰይፍ አመጡ ለት። ²⁵በዚህ ጊዜ ንጉሡ፤ “በሉ በሕ ይወት ያለውን ልጅ ከሁለት ክሬራና ለአንዷ ግማሹን፤ ለሌላዬቱም ግማሹን ስጡ” ብሎ አዘዘ።

²⁶በሕይወት ያለው ልጅ እናት ለልጇ እጅግ ስለ ራራች ንጉሡን፤ “ጌታዬ ሆይ፤ እባክህ በሕይወት ያለውን ሕፃን ለአርሷ ስጣት፤ አትግደለው” አለች።

ሌላዬቱ ግን፤ “ለእኔም ሆነ ለአንቺ አይሰጥም፤ ሁለት ላይ ይከፈል!” አለች።

²⁷ከዚህ በኋላ ንጉሡ፤ “በሉ በሕይወት ያለውን ሕፃን ለመጀመሪያዬቱ ሴት ስጣት፤ አትግደሉት፤ እናቱ እርሷ ናት” አለ።

²⁸እስራኤላውያን ሁሉ ንጉሡ የሰጠውን ፍርድ ሲሰሙ ፈሩት፤ ፍትሕ ለመስጠት የአምላክን ጥበብ የታደለ መሆኑን አይተዋጠ ልና።

የሰሎሞን ሹማምት

4 ንጉሥ ሰሎሞን በእስራኤል ሁሉ ላይ ነገሠ፤ ጊዜውን ጊዜውን ሹማምቱም እነዚህ

*15 በትውፊት የሰላም መሥዋዕት ይባላል

ነበሩ፤
 የሳዶቅ ልጅ ዓዛርያስ፤ ካህን፤
³የሺሻ ልጆች ኤሊሐሬፍና
 አኪያ፤ ጸሓፊዎች፤
 የአሐሌድ ልጅ ኢዮሣፍጥ፤ ታሪክ
 ጸሓፊ፤
⁴የዮዳሄ ልጅ በናያስ፤ የሰራዊቱ ዋና
 አዛዥ፤
 ሳዶቅና አብያታር፤ ካህናት፤
⁵የናታን ልጅ ዓዛርያስ፤ የአውራጃ
 ገዢዎች የበላይ ኅሳፊ፤
 የናታን ልጅ ዛብድ፤ ካህንና የንጉሡ
 የቅርብ አማካሪ፤
⁶አሐሳር፤ የቤተ መንግሥቱ አዛዥ፤
 የዓብዳ ልጅ አደኒራም የግዳጅ ሥራ
 ተቈጣጣሪ።
 ገእንዲሁም ሰሎሞን ለንጉሡና ለንጉሡ
 ቤት የሚሆነውን ቀለብ ከመላው እስራ-
 ኤል የሚሰበሰቡ ዐሥራ ሁለት የአውራጃ
 ገዢዎች ነበሩት፤ እነዚህም እያንዳንዳቸው
 በዓመት ውስጥ የወር ቀለብ የሚያቀርቡ
 ነበሩ። ⁸ከማቸውም እንደሚከተለው ነው፤
 ቤንሐር፤ በኩረብታማው በኤፍሬም
 ምድር፤
⁹ቤንጼቄር፤ በማቃጽ፤ በሻዓልቢም፤
 በቤትሳሚስ፤ በኤሎንቤትሐናን፤
¹⁰ቤንሔሴድ፤ በአሩቦት ውስጥ
 የሚገኙት ሰኩትና የኦሬር አገር
 በሙሉ የእርሱ ነበር፤
¹¹ቤን አሚናዳብ፤ በናፎትራ ዶር፤
 እርሱም የሰሎሞንን ልጅ ጣፊትን
 አግብቶ የነበረ ነው፤
¹²የአሐሌድ ልጅ በዓና፤ በታዕናክና
 በመጊዳ እንዲሁም ከጻርታን ቀጥሎ
 ቀላቀላ እስከ ኢይዝራኤል ባለው
 በቤትሳን ሁሉ፤ ከዚያም ዮቅምዓምን
 ተሻግሮ እስከ አቤልምሐላና ድረስ፤
¹³ቤንጌበር፤ በገለዓድ ራሞት ከተማ
 እዚያው ገለዓድ ውስጥ የምናሴ
 ልጅ የኢያዕር መንደሮች፤ በባሳንም
 የአርጎብ አውራጃ እንዲሁም በሮቻ
 ቸው የናስ መወርወሪያ በሆኑ ሥልሳ
 ባለ ቅጥር ታላላቅ ከተሞች፤
¹⁴የዲዳ ልጅ አሐናዳብ፤ በማሃናይም፤
¹⁵አኪማአስ በንፍታሌም፤ እርሱም
 የሰሎሞንን ልጅ ባስማትን አግብቶ
 የነበረ ነው፤
¹⁶የከሲ ልጅ በዓና፤ በአሲርና በባዓ
 ሎት፤
¹⁷የፋሩዋ ልጅ ኢዮሣፍጥ በይሳኮር፤
¹⁸የኤላ ልጅ ሳሚ በብንያም፤
¹⁹የኡራ ልጅ ጌበር፤

4:2 1የ112:6፤
 1ዜ56:10፤2ዜ526፤
 17:አዮ12:12
 4:3 2ሳሙ8:16:17
 4:4 2ሳሙ8:17:18
 4:6 ዘ641:40፤
 49:15፤2ሳሙ20:24
 4:7 ቀ*27
 4:8 ኢሱ24:33
 4:9 ኢሱ15:10፤
 መሳ1:35
 4:10 ኢሱ12:17፤
 15:35
 4:11 ኢሱ11:2
 4:12 ኢሱ3:16፤
 17:11፤መሳ7:22፤
 1ዜ56:68
 4:13 ዞጾ32:40፤
 41:ዘ83:4
 4:14 ኢሱ13:26
 4:15 2ሳሙ15:27
 4:16 2ሳሙ15:32
 4:18 1የ11:8
 4:19 ዘ83:810፤
 ኢሱ12:24
 4:20 ዘ612:2፤
 32:12፤1ዜ522:9
 4:21 ዘ62:14፤ዘ0
 23:31፤መሳ3:15፤
 2ዜ59:26፤ዕዘ4:20፤
 መዘ72:8፤11:ሳቆ
 1:1፤ሕዝ16:13
 4:22 1የ110:5
 4:23 ዘ05:18
 4:24 ኢሱ14:15፤
 2የ115:16
 4:25 ዘ88:8፤መሳ
 20:1፤2የ118:31፤
 1ዜ522:9፤መዘ105፤
 33፤ኢሳ36:16፤ኢር
 5:17፤23:6፤ሕዝ28፤
 26፤39:26፤ኢሳ2፤
 22፤ሚዘ4:4፤ዘ3:10
 4:26 ዘ817:16
 4:27 ቀ*7
 4:29 ዘ632:12፤
 1የ73:12
 4:30 ዘ625:6፤
 መሳ6:3፤ኢሳ19:11፤
 8የ1:20፤ማቴ2:1፤
 ሐሥ7:22
 4:31 1የ73:12
 4:32 መዘ78:63፤
 ምሳ1:1፤10:1፤25:1፤
 መዘ12:9፤ማሕ1:1፤ሕ
 ዝ33:32

በአሞራውያን ንጉሥ በሲዎን ምድር፤
 በባሳን ንጉሥ በዐግ አገር፤ እርሱም
 የአውራጃው ብቸኛ ገዥ ነበር።
ለሰሎሞን በየቀኑ የሚገባለት ቀለብ
²⁰የይሁዳና የእስራኤል ሕዝቦች ብዛታቸው
 እንደ ባሕር ዳር አሸዋ ሆነ፤ ይበሉ፤
 ይጠጡና ይደሰቱም ነበር። ²¹ሰሎሞንም
 ከወንዙ⁰ አንሥቶ እስከ ፍልስጥኤማውያን
 ምድር፤ ከዚያም እስከ ግብፅ ዳርቻ ያሉትን
 መንግሥታት ሁሉ ዝግግር እንዲሆን አገሮች
 ግብር አመጡለት፤ በሕይወት ዘመኑም ሁሉ
 ተገዙለት።
²²ለሰሎሞን በየቀኑ የሚገባለትም ቀለብ
 ይህ ነበር፤ ሠላሳ ኮር¹ ማለፊያ ዱቄት፤
 ሥልሳ ኮር² መናኛ ዱቄት፤ ²³ዐሥር ቅልብ
 ሰንጋዎች፤ ሃያ ግጦሽ መሬት ላይ የሚውሉ
 በሬዎች፤ መቶ በግና ፍዩል እንዲሆን ዋለ፤
 ሚዳቋ፤ የበረሐ ፍዩልና ምርጥ አዕዋፍ።
²⁴ከወንዙ በስተ ምዕራብ፤ ከቲፍሳ እስከ
 ጋዛ ያሉትን መንግሥታት ስለ ዝግግር፤ በሁ-
 ሉም አቅጣጫ ሰላም ሆኖለት ነበር። ²⁵በሰ-
 ሎሞን ዘመን ሁሉ ከዳን አንሥቶ እስከ
 ቤርሳቤህ ያለው ይሁዳና እስራኤል፤ እያ-
 ንዳንዱ ሰው ከወይንና ከበለሱ ጥላ ሥር
 በሰላም ለመኖር በቃ።
²⁶ሰሎሞን ሠረገላ የሚገቡት ፈረሶች የሚ-
 ያድሩበት አራት ሺህ ጋጣና ዐሥራ ሁለት
 ሺህ ፈረሶች⁰ ነበሩት።
²⁷የየአውራጃው ሹማዎትም በየወር ተራ-
 ቸው ንጉሡን ሰሎሞንንና ወደ ንጉሡ ማእድ
 የሚቀርቡትን ሁሉ ምንም ሳያንድሉ ይቀ-
 ልቡ ነበር፤ ²⁸እንዲሁም ለሠረገላ ፈረሶችና
 ለፈጣን ፈረሶች የተመደበውን ገብስና ጭድ
 ከተፈለገው ቦታ ድረስ ያመጡ ነበር።
የሰሎሞን ጥበብ
²⁹አምላክ ለሰሎሞን ጥበብንና እጅግ
 ታላቅ ማስተዋልን እንዲሁም በባሕር ዳር
 እንዳለ አሸዋ የልብ ስፋትን ሰጠው።
³⁰የሰሎሞን ጥበብ ከምሥራቅ ሰዎች ሁሉ
 ጥበብ በጣም የላቀ ከግብፅም ጥበብ ሁሉ
 የበለጠ ነበር፤ ³¹እርሱም ከማንም ሰው ይልቅ
 ጥበብኛ ነበር፤ ከኢይዝራኤላዊው ከኤታን፤
 ከሚሐል ልጆች ከሄማንና ከከልቀድ
 ደግሞም ከደራል ይልቅ ጥበብኛ ነበር፤
 ዝናውም በዙሪያው ባሉት አሕዛብ ሁሉ
 ተሰማ። ³²እርሱም ሦስት ሺህ ምሳሌዎችን
 ተናገረ፤ የመሐልዩም ቀጥር ሺህ አምስት
 ነበር።
 ፋ11 ወይም በናፎት ቆመት ተብሎ ሊተረጎም ይችላል
 ፋ21 በዚህና በቀ 24 ላይ የተጠቀሰው የኤፍሬም ወንዝ ነው።
 ፋ22 6.6 ኪሎ ግራም ያህል ነው።
 ፋ22 13.2 ኪሎ ግራም ያህል ነው።
 ፋ26 ዕብራይስጥና እንዳንድ የሰዓዊ ሊቃናት ትርጉሞች እርግ ይላሉ።
 ፋ26 ወይም ሠረገላዎች ተብሎ መተርጎም ይችላል።

33ከሊባኖስ ዝግባ አንሥቶ በቅጥር ግንብ ላይ እስከሚበቅለው ሂሶጽ ስለ ዕፀዋት ተናግሮአል፤ እንዲሁም ስለ እንስሳት፣ ስለ ወፎቹ፣ በሆዳቸው ስለሚሳቡ እንስሳትና ስለ ዓሦችም ተናግሮአል፤ ³⁴ጥበቡን ከሰሙት ከዓለም ነገሥታት ሁሉ የተላኩ፣ የየአገሩ ሰዎች ሁሉ የሰሎሞንን ጥበብ ለማድመጥ መጡ።

ቤተ መቅደሱን ለመሥራት የተደረገ ዝግጅት

5:1-16 ተጻ ምብ - 2ኪና 2:1-18

5 የጦሮስ ንጉሥ ኪራም በዘመኑ ሁሉ ለዳዊት ወዳጅ ስለ ነበር፣ ሰሎሞን በአባቱ እግር ለመተካት መቀባቱን በሰማ ጊዜ፣ መልእክተኞቹን ወደ ሰሎሞን ላከ። ጳጳሱም እንዲህ የሚል መልእክት ወደ ኪራም መልሶ ላከ።

³“አባቴ ዳዊት በዙሪያው ሁሉ ከገጠ መው ጦርነት የተነሳ፣ እግዚአብሔር ጠላቶቹን ከእግሩ በታች እስኪጥል ለት ድረስ ለአምላኩ ለእግዚአብሔር ስም ቤተ መቅደስ መሥራት እንዳልቻለ ታውቃለህ። ⁴አሁን ግን እምላኬ እግዚአብሔር በዙሪያዬ ሁሉ ሰላም ሰጥቶኛል፤ ጠላትም የለብኝም። ⁵እነሆ፣ እግዚአብሔር ለአባቴ ለዳዊት፣ ‘ለስሜ ቤተ መቅደስ የሚሠራልኝ ከአንተ ቀጥሎ በዙፋንህ የማስቀምጠው ፈጅህ ነው’ ብሎ እንደነገረው፣ ለአምላኬ ለእግዚአብሔር ስም ቤተ መቅደስ ለመሥራት አስቤአለሁ።

⁶“ስለዚህ የሊባኖስ ዝግባ እንዲቈረጥልኝ ትእዛዝ ሰጥ፣ ሰዎቼ ከሰዎችህ ጋር አብረው ይሠራሉ፤ የሰዎችህንም ደመወዝ አንተ በወሰንኸው እከፍልሃለሁ፤ ከሰዎቹ መካከል እንደ ሲዶናውያን ዕንጨት በመቀረጥ እስከዚህ የሠለጠነ ሰው አለመኖሩን ራስህም ታውቃለህና።”

⁷ኪራም የሰሎሞን መልእክት በደረሰው ጊዜ እጅግ ደስ ሰለለው፣ “ይህን ታላቅ ሕዝብ እንዲመራ ለዳዊት ጥበበኛ ልጅ ሰጥቶታልና ዛሬ ምስጋና ለእግዚአብሔር ይገባው” አለ።

⁸ስለዚህ ኪራም፣ ለሰሎሞን እንዲህ ሲል ላከበት፡

“የላክኸው መልእክት ደርሶኛል፤ የዝግባውንና የጥዱን ግንድ በማቅረብ ረገድ የምትፈልገውን ሁሉ ለማድረግ ዝግጁ ነኝ፤ ጳጳሳዊ ግንዱን ከሊባኖስ እስከ ባሕሩ ድረስ ጌትተው ያወርዳሉ፤

4:33 ዘሊ14:49
4:34 2ኪና9:23
5:1 2ሳሙ5:11
5:3 2ሳሙ7:5፣
22:40፣1ኪና22:8፣
28:3፣መገ8:6፣
110:1፣ማቴ22:44፣
1ቆሮ15:25
5:4 ኢሱ14:15፣
1ኃገ11:14፣23፣1ኪና
22:9፣ሉቃ2:14
5:5 ዘዳ12:5፣
2ሳሙ7:13፣1ኪና17፣
12፣1ቆሮ3:16፣ራእ
21:22
5:6 1ኪና14:1፣
22:4
5:7 1ኃገ10:9፣
ኢሳ 60:6
5:9 ቍ11፣
ዕክ3:7፣ሕዘ
27:17፣ሐሥ12:20

እኔም ግንዱ ሁሉ ታስሮ አንተ እስከ ወሰንኸው ስፍራ በባሕር ተንሳፎ፣ እንዲደርስ አደርጋለሁ፤ እዚያም እኔ እፈታዋለሁ፤ አንተም ትወስደዋለህ፤ አንተም ለቤተ ሰቤ ቀለብ በመስጠት ፍላጎቴን ታሟላለህ።”

¹⁰በዚህ ሁኔታ ኪራም ለሰሎሞን የሚያስፈልገውን የዝግባና የጥድ ግንድ በሙሉ ያቀርብለት ጀመር፤ ሰሎሞን ደግሞ ለኪራም ቤተ ሰው ቀለብ እንዲሆን ሃያ ሺህ የቆሮስ መስፈሪያ ስንዴ፣ ሃያ ሺህ ኮር፣ ገጽጽ የወይራ ዘይት ሰጠው፤ ይህን ባለ ማቋረጥ በየመቱ ለኪራም ይሰጥ ነበር። ¹²እግዚአብሔርም በገባለት ተስፋ መሠረት ለሰሎሞን ጥበብን ሰጠው፤ በኪራምና በሰሎሞን መካከልም መልካም ግንኙነት ነበር፤ ሁለቱም ቃል ኪዳን አደረጉ።

¹³ንጉሥ ሰሎሞን ከመላው እስራኤል የጉልበት ሠራተኞችን መለመለ፤ ቍጥራቸውም ሠላሳ ሺህ ነበር። ¹⁴እነዚህንም አንድ ወር በሊባኖስ እንዲሠሩ፣ ሁለት ወር በቤታቸው እንዲያርፉ በማድረግ፣ ዐሥር ዐሥር ሺዉን ወር ተራ አግብቶ ላካቸው። የጉልበት ሠራተኞቹም አለቃ አዶኒራም ነበር። ¹⁵ሰሎሞንም በኩረብታ ማው አገር ሰባ ሺህ ተሸካሚዎችና ሰማንያ ሺህ ድንጋይ ጠራቢዎች ነበሩት፤ ¹⁶እንዲሁም ሥራውን የሚቁጣጠሩ ሦስት ሺህ ሦስት መቶ ጎሳዎች ነበሩ። ¹⁷እነርሱም በንጉሡ ትእዛዝ ለቤተ መቅደሱ መሠረት የሚሆን ታላላቅና ምርጥ ድንጋይ ፈልፍለው በማውጣት የተጠረበ ድንጋይ አዘጋጁ። ¹⁸የሰሎሞንና የኪራም የእጅ ባለሙያዎች እንዲሁም የገባል ሰዎች፣ ለቤተ መቅደሱ የሚያስፈልገውን ዕንጨትና ድንጋይ ፈልጠው አዘጋጁ።

ሰሎሞን ቤተ መቅደሱን መሥራት ጀመረ

6:1-29 ተጻ ምብ - 2ኪና 3:1-14

6 እስራኤላውያን ከግብፅ በወጡ በአራት መቶ ሰማንያ¹¹ ዓመት፣ ሰሎሞን በእስራኤል ላይ በነገሠ በአራተኛው ዓመት፣ ዚፍ በተባለው በሁለተኛው ወር ሰሎሞን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ መሥራት ጀመረ።

²ንጉሥ ሰሎሞን ለእግዚአብሔር የሠራው ቤተ መቅደስ ርዝመቱ ሥልሳ ክንድ፣ ወርዱ ሃያ ክንድ፣ ቁመቱ ሠላሳ ክንድ¹¹ ነበር።

¹¹ 4400 ኪሎ ሊትር ያህል ነው።
¹² 11 ዕብራይስጥና የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ሃያ ኮር ይላሉ (2ኪና 2:10 ይመ) ¹³ 11 440 ኪሎ ሊትር ያህል ነው።
¹⁴ 16 ዕብራይስጥና አንጻንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ሃስት ሺህ ስድስት መቶ ይላሉ
¹⁵ 18 ይኸውም ቢብሉስ የተባለው ስፍራ ነው
¹⁶ ዕብራይስጥና የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም አራት መቶ አርባ ይላሉ
¹⁷ 2 ርዝመቱ 27 ሜትር፣ ወርዱ 9 ሜትር እንዲሁም ቁመቱ 13.5 ሜትር ያህል ነው

5:11 ቍ9
5:12 ኢሱ9:7፣
1ኃገ3:12፣15:19፣
አጥ1:9
5:13 ዘፍ49:15፣
ዘሊ25:39፣1ኃገ9:15
5:14
2ሳሙ20:24፣1ኃገ4:6
2ኪና10:18
5:16 1ኃገ9:23
5:17 1ኃገ6:7፣
1ኪና22:2
5:18 ኢሱ13:5፣
2ሳሙ5:11
6:1 ዕክ3:8፣15:11
6:2 ዘወ26:1

፳በቤተ መቅደሱ ዋነኛ አዳራሽ ፊት ለፊት ያለው በረንዳ ወርዱ እንደ ቤተ መቅደሱ ወርድ ሁሉ ሃያ ክንድ። ሲሆን፤ ርዝመቱ ዐሥር ክንድ። ወደ ውጭ የወጣ ነበር።⁴ ለቤተ መቅደሱም ባለ ዐይነ ርግብ መስኮቶች አበጀ።⁵ በዋናው ቤተ መቅደስ ስና በቅድስተ ቅዱሳን ግድግዳ ዙሪያ ልዩ ክፍሎች ያሉት ተቀጥላ ግንብ ሠራ።⁶ የምድር ቤቱ ወርድ አምስት ክንድ።⁷ የመካከለኛው ፎቅ ስድስት ክንድ።⁸ የሃ ስተኛው ፎቅ ሰባት ክንድ።⁹ ነበር። የቤተ መቅደሱን ግድግዳ ዘልቆ እንዳይገባም፤ ከቤተ መቅደሱ ግንብ ውጭ ዙሪያውን እርከኖች አደረገ።¹⁰

⁷ ቤተ መቅደሱ የተሠራው እዚያው ድንጋዩ ተቆጭሮ ከወጣበት ቦታ በተዘጋጀ ድንጋይ በመሆኑ የመራጃ፤ የመሮ ወይም የሌላ ብረት ነክ መሣሪያ ድምፅ በቤተ መቅደሱ አካባቢ አልተሰማም ነበር።

⁸ የምድር፤ ቤቱ መግቢያ በስተ ደቡብ በኩል ባለው የቤተ መቅደሱ ጉን ሲሆን ወደ መካከለኛውና ከዚያም ወደ መጨረሻው ፎቅ የሚያስወጣ ደረጃ ነበረው።⁹ ቤተ መቅደሱንም በዚሁ ሁኔታ ሠርቶ ጨረሰ፤ ለጣራው ተሸካሚ አደረገለት፤ በዝግባ ሳን ቃም ከደነው።¹⁰ በቤተ መቅደሱም ዙሪያ በሙሉ፤ ቁመታቸው አምስት አምስት ክንድ የሆነ ክፍሎች ሠራ። እነዚህንም ከቤተ መቅደሱ ጋር በዝግባ አግዳሚ ዕንጨቶች አያያዛቸው።

¹¹ የእግዚአብሔርም ቃል እንዲህ ሲል ወደ ሰሎሞን መጣ፤¹² ስለምትሠራው ስለዚህ ቤተ መቅደስ ሥርዐቱን ብትከተል፤ ፍርድን በተግባር ብትገልጸው፤ ትእዛዜን ብትጠብቅና ብትመላለስባቸው ለአባትህ ለዳዊት የሰጠሁትን ተስፋ በአንተ እፈጽመዋለሁ።

¹³ በእስራኤላውያን መካከል እኖራለሁ፤ ሕዝቤን እስራኤልንም አልተወውም።”

¹⁴ ስለዚህ ሰሎሞን ቤተ መቅደሱን ሠርቶ ፈጸመ፤¹⁵ የውስጡን ግድግዳ ከቤተ መቅደሱ ወለል እስከ ጣራው ድረስ በዝግባ ሳንቃ ለበጠ፤ የቤተ መቅደሱንም ወለል የጥድ ሳንቃ አለበሰው።¹⁶ በቤተ መቅደሱም ውስጥ በስተ ጳላ በኩል፤ ሃያውን ክንድ ቅድስተ ቅዱሳን እንዲሆን፤ ከወለሉ አንሥቶ እስከ ጣራው ድረስ በዝግባ ሳንቃዎች ጋረደው፤¹⁷ በቅድስተ ቅዱሳን ፊት ለፊት ያለው ዋና አዳራሽ ርዝመቱ አርባ ክንድ።¹⁸ ነበር።¹⁹ የቤተ መቅደሱም፤ ውስጡ በሙሉ በዝግባ የተለበጠ ሲሆን፤ ይህም በእንሱጥ አበ ሾችና በፊኩ አበሾች ቅርጽ የተጌጠ ነበር፤ በሙሉ ዝግባ እንጂ የሚታይ ድንጋይ አልነበረም።

6:3 ሕዝ40:49
6:4 ሕዝ41:16
6:5 ኤር35:2፤ ሕዝ41:56
6:7 ዘ020:25፤ ዘ827:5
6:9 ማሕ1:17
6:11 1ነገ12:22፤ 13:20፤16:17፤17:2፤ 21:17፤ኤር40:1
6:12 2ሳሙ7:12-16፤1ነገ9:5፤11:10
6:13 ዘሌ26:11፤ ዘ831:6፤ዮሐ14:18፤ ዕብ13:5
6:14 1ዜና28:20፤ 2ዜና5:1፤ኤሥ7:47
6:15 1ነገ7:7፤ ሕዝ41:1516
6:16 ዘ26:33
6:18 ቍ29:መዝ74:6፤ሕዝ41:18

¹⁹ በቤተ መቅደሱም ውስጠኛ ክፍል የእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ታቦት የሚቀመጥበትን ቅድስተ ቅዱሳን ሠራ።²⁰ ቅድስተ ቅዱሳንም ርዝመቱ ሃያ ክንድ፤ ወርዱ ሃያ ክንድ፤ ቁመቱም ሃያ ክንድ፤ ነበር። ውስጡን በንጹሕ ወርቅ ለበጠው፤ ከዝግባ የተሠራውንም መሠዊያ በወርቅ ለበጠው።²¹ ስለሎሞንም ቤተ መቅደሱን በውስጥ በኩል በንጹሕ ወርቅ ለበጠው፤ በወርቅ በተለበጠው ቅድስተ ቅዱሳን ፊት ለፊትም የወርቅ ሰንሰለቶች ዘረጋ።²² ስለዚህ ውስጡን በሙሉ በወርቅ ለበጠው፤ በቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ ያለውን መሠዊያም እንደዚሁ በወርቅ ለበጠው።

²³ በቅድስተ ቅዱሳንም ውስጥ ቁመታቸው ዐሥር ክንድ። የሆነ ሁለት የኪሩቤል ቅርጽ ከወይራ ዕንጨት ሠራ።²⁴ የአንደኛው ኪሩብ አንዱ ክንፍ አምስት ክንድ ሲሆን፤ ሌላውም ክንፉ እንደዚሁ አምስት ክንድ ነበር፤ ይህም ከአንዱ ክንፍ ጫፍ እስከ ሌላው ክንፍ ጫፍ ዐሥር ክንድ ማለት ነው።²⁵ የሁለተኛውም ኪሩብ ክንፍ እንደዚሁ ዐሥር ክንድ ሆነ፤ ሁለቱ ኪሩቤል በመጠንና በቅርጽ አንድ ዐይነት ነበሩና።²⁶ የእያንዳንዱም ኪሩብ ቁመት ዐሥር ክንድ ነበር።²⁷ ክንፎቻቸው እንደ ተዘረጋ፤ ኪሩቤልን ወስዶ በቅድስተ ቅዱሳን አኖራቸው፤ የአንዱ ኪሩብ ክንፍ አንዱን ግድግዳ ሲነካ፤ የሌላው ኪሩብ ክንፍ ደግሞ ሌላውን ግድግዳ ይነካ ነበር። ሌሎቹ ክንፎቻቸውም በቅድስተ ቅዱሳን መካከል እርስ በርሳቸው ይነካኩ ነበር።²⁸ ኪሩቤልንም በወርቅ ለበጣቸው።

²⁹ በመቅደሱ ግድግዳ ዙሪያ ላይ ሁሉ በውስጥም በውጭም ኪሩቤልን፤ ከዝንባባ ዛፎችና ከፈነዳ አበሾች ጋር ቀረጸ።³⁰ እንዲሁም የቅድስተ ቅዱሳንን የመቅደሱን ወለል በሙሉ በወርቅ ለበጠ።

³¹ ለቅድስተ ቅዱሳንም መግቢያ የወይራ ዕንጨት ደጃፎች ሠራ፤ መቃኖቻቸውንና መድረኮቻቸውን ባለ አምስት ማእዘን አደረገ።³² በሁለቱ የወይራ ዕንጨት መዝገቦቻቸው ላይ ኪሩቤልን፤ የዝንባባ ዛፎችንና የፈነዳ አበሾችን ቀረጸ፤ በወርቅም ለበጣቸው።³³ እንዲሁም ለዋናው አዳራሽ መግቢያ ባለ አራት

6:19 ዘ025:10፤ 1ሳሙ3:3፤1ነገ8:6
6:20 ዘ030:1፤ ሕዝ41:34
6:23 ዘ037:7
6:27 ዘ93:24፤ ዘ025:18
6:29 ቍ18:32፤ 35፤ሕዝ41:18፤25
6:32 ሕዝ41:23

²³ 16.9 ሜትር ያህል ነው
²⁴ 4.5 ሜትር ያህል ነው
²⁶ በዚህ እንዲሁም በቍ10 እና 24 ላይ 2.3 ሜትር ያህል ነው
²⁶ 3.1 ሜትር ያህል ነው
²⁸ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም እንዲሁም ዕብራይስጡ፤ የመካከለኛ ይላሉ
²⁸ 18 ሜትር ያህል ነው
²⁰ ርዝመቱ፤ ወርዱና ቁመቱ 9 ሜትር ያህል ነው
²³ 4.5 ሜትር ያህል ነው

ማእዘን የወይራ ዕንጨት መቃን ሠራ፤ ³⁴እያንዳንዳቸው በማጠፊያ የተያያዙ ሁለት ሁለት ሳንቃዎች ያሏቸው ሁለት መዝጊያዎች አበጀ።
³⁵ኪሩቤልን፣ የዘንባባ ዛፎችንና የፈኩ አበቦችንም ቀረጸባቸው፤ ቅርጹን ሠራ፤ ጥሩ አድርጎም በወርቅ ለበጠው።

³⁶የውስጠኛውን አደባባይ በሦስት ረድፍ ጥርብ ደንጋይና በአንድ ረድፍ የዝግባ ሳንቃ ሠራው።

³⁷የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስም በአራተኛው ዓመት ዚፍ በተባለው ወር መሠረቱ ተጣለ። ³⁸በዐሥራ አንደኛው ዓመት ቡል በተባለውም በስምንተኛው ወር ቤተ መቅደሱ በዝርዝር ጥናቱ መሠረት እንደ ታቀደው ተፈጸመ፤ ሠርቶ የጨረሰውም በሰባት ዓመት ጊዜ ውስጥ ነበር።

ሰሎሞን ቤተ መንግሥቱን ሠራ

7 ሰሎሞን የራሱን ቤተ መንግሥት ሠርቶ ለመጨረስ ዐሥራ ሦስት ዓመት ወስ ደበታል፤ ²የሊባኖስ ዱር የተባለ ቤተ መንግሥት ሠራ፤ ይህም ርዝመቱ መቶ ክንድ፣ ወርዱ አምሳ ክንድ፣ ቁመቱ ሠላሳ ክንድ ሲሆን፣ በአራት ረድፍ የቆሙ የዝግባ ምስሶዎች ደግፈው የያዟቸው አግዳሚ የዝግባ ተሸካሚዎች ነበሩት። ³ቤቱ ከምስሶዎቹ ላይ ያረፉ አግዳሚ ተሸካሚዎች አሉት፤ በእያንዳንዱ ዐምድ ላይ ዐሥራ አምስት፣ በድምሩ አርባ አምስት ተሸጋጋሪዎች ሲኖሩ፣ ከእነዚህም ተሸጋጋሪዎች በላይ ከዝግባ የተሠራ የጣሪያ ክዳን ነበር። ⁴መስኮቶቹም ከፍ ብለው የተሠሩ በሦስት ምድብ የተከፈሉና ትይዩ ነበሩ። ⁵በሮቹ በሙሉ ባለ አራት ማእዘን መቃኖች ያሏቸው፣ በሦስት ምድብ የተከፈሉና ትይዩ ነበሩ።

⁶ሰሎሞን፣ “ባለ ብዙ ምስሶ አዳራሽ” የተባለ ቤት ሠራ፤ የዚህም ርዝመቱ አምሳ ክንድ፣ ወርዱ ሠላሳ ክንድ፣ ነበር፤ በስተፊት በኩልም ጣራ ያለውና በአዕማድ የተደገፈ መመላለሻ ነበረው።

⁷ዳኝነት የሚያይበትንም የዙፋን ችሎት አዳራሽ ሠራ፤ ይኸውም የፍትሕ አዳራሽ የተባለው ነው፤ ይህንንም ከወለሉ አንጦቶ እስከ ጣራው ድረስ በዝግባ ሳንቃ ሸፈ ነው። ⁸ከአዳራሹ በስተ ጀርባ ባለው አደባባይ መኖሪያው እንዲሆን የተሠራው ቤተ መንግሥትም የዚሁ ተመሳሳይ ነበር። ሰሎሞን ላገባት ለፈርዖን ልጅ ይህንኑ ቤተ መንግሥት የመሰለ አዳራሽ ሠራ።

⁹ከውጭ አንጦቶ እስከ ትልቁ አደባባይ፣ ከመሠረቱ አንጦቶ እስከ ድምድማቱ ያለው የሕንጻ ሥራ በሙሉ፣ በውስጥም

6:36 1ነገ7:12፣ 2ዜ54:9፣6ዝ6:4
 6:38 ዘ025:9፣ 1ዜ528:19፣6:08:5
 7:1 2ላ00:7:2
 7:2 2ላ00:7:2፣ 1ነገ10:17፣2ዜ59:16፣ኢሳ22:8፣ 37:24፣ኤር22:6:23
 7:7 1ላ00:7:15፣ 1ነገ76:15፣መዝ122:5፣ ምላ20:8
 7:8 1ነገ3:1
 7:12 1ነገ76:36

በውጭም በልክ በልኩ በተቆረጠና አምሮ በተስተካከለ ምርጥ ደንጋይ የተሠራ ነበር።
¹⁰መሠረቱም ዐሥርና፣ ስምንት ክንድ፣ ርዝመት ባላቸውና ምርጥ በሆኑ ታላላቅ ደንጋዮች የተሠራ ነበር። ¹¹በላዩም ላይ ምርጥ የሆኑ፣ በልክ በልኩ የተቆረጡ ደንጋዮችና የዝግባ ሳንቃዎች ነበሩ።
¹²የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጠኛ አደባባይ ከመመላለሻ በረንዳው ጭምር እንደ ትልቁ አደባባይ አምሮ በተጠረበ ሦስት ረድፍ ደንጋይና ተስተካክሎ በተከረከመ በአንድ ረድፍ የዝግባ ሳንቃ የታጠረ ነበር።

የቤተ መቅደሱ ዕቃዎች

7:23-26 ተጓ ምሳ - 2ዜ5 4:2-5
 7:38-51 ተጓ ምሳ - 2ዜ5 4:6፣10-5:1

¹³ንጉሥ ሰሎሞንም መልእክተኛ ልኮ ኪራም የተባለውን ሰው ከጢሮስ አስ መጣ፤ ¹⁴የኪራም እናት ከንፍታሌም ነገድ ስትሆን፣ እርሷም መበሉት ነበረች፤ አባቱ የጢሮስ ሰው ሲሆን፣ የናስ ሥራ ባለሙያ ነበር። ኪራም በማናቸውም የናስ ሥራ ጥበብን፣ ማስተዋልንና ዕውቀትን የተሞላ ሰው ነበር፤ እርሱም ወደ ንጉሥ ሰሎሞን መጥቶ የተመደበለትን ሥራ ሁሉ አከናወነ።

¹⁵ኪራም የእያንዳንዱ ቁመት ዐሥራ ስምንት ክንድ፣ ዙሪያው ዐሥራ ሁለት ክንድ፣ የሆነ፣ ሁለት የናስ ምስሶዎች ሠራ።

¹⁶እንዲሁም በምስሶዎቹ አናት ላይ የሚሆኑ፣ ሁለት ጉልላት ከቀለጠ ናስ ሠራ፤ የእያንዳንዱም ጉልላት ቁመት አምስት ክንድ ነበር። ¹⁷በምስሶዎቹ አናት ላይ ላሉት ጉልላቶችም ጌጥ እንዲሆኑ፣ ለእያንዳንዳቸው ሰባት የመረብ ሰንሰለት አበጀ፤ ¹⁸ደግሞም በምስሶዎቹ ላይ ያሉትን ጉልላቶች ለማስገጥ የእያንዳንዱን መረብ ዙሪያ የሚከበሩ ሮማኖች በሁለት ረድፍ ሠራ፤ ለሁለቱም ጉልላቶች ያደረገው ተመሳሳይ ነበር።

¹⁹በመመላለሻው ምስሶዎች አናት ላይ ያሉት ጉልላቶች ቁመታቸው አራት ክንድ፣ ሲሆን፣ የሰፍ አበባ ቅርጽ ነበራቸው። ²⁰በሁለቱም የምስሶ ጉልላቶችና ከመርከቡ ቀጥሎ ባለው የክብ ቅርጽ ላይ ዙሪያውን በሙሉ ሁለት መቶ ሮማኖች በተርታ ነበሩ። ²¹ምስሶዎቹ ንም በቤተ መቅደሱ መመላለሻ ላይ አቆሙ፤

7:13 4*45፣ 2ዜ52:13፣4:16
 7:14 ዘ31:25፣ 35:31፣2ዜ54:11
 7:15 2ነገ11:14፣ 23:3፣25:17፣2ዜ59:3፣15፣23፣13፣ 34:31፣ኤር27:19፣52፣ 17:21፣ከዘ40:49
 7:16 4*20:42፣ 2ነገ25:17፣ ኤር52:22
 7:20 4*18፣ 2ዜ53:16፣4:13
 7:21 2ዜ53:17

²² ርዝመቱ 46 ሜትር፣ ወርዱ 23 ሜትር እንዲሁም ቁመቱ 13.5 ሜትር ያህል ነው።
²³ በዕብራይስጥ የክፍሉ መልእክት በትክክል አይታወቅም።
²⁴ ርዝመቱ 23 ሜትር፣ ወርዱ 13.5 ሜትር ያህል ነው።
²⁵ ከሁለት የሰፍ አበባ ቅርጽ ከዚህ ጋር ሲሰማው ዕብራይስጡ ግን፣ ማለፊ ይላል።
²⁶ 10 4.5 ሜትር ያህል ነው። ፣10 3.6 ሜትር ያህል ነው።
²⁷ በዚህ ስፍራ እንዲሁም በ4* 40 እና 45 ላይ ኪራም የሚለው ዕብራይስጡ ሂራም ይለዋል።

¹⁵ ቁመቱ 8.1 ሚትር፣ ዙሪያው 5.4 ሚትር ያህል ነው። በስተ ደቡብ ይቆመውን ምስሶ ይቀምጥ። በስተ ሰሜን በኩል ያለውንም ሰዓሽ ብሎ ጠራው። ²² እናቱ ላይ ያሉት ጉልላቶች የሱፍ አበባ ቅርጽ ነበራቸው። የምስሶዎቹም ሥራ በዚህ ሁኔታ ተፈጸመ።

²³ ቅርጹ ክብ፣ ስፋቱ ከዳር እስከ ዳር ዐሥር ክንድ፣¹ ቁመቱ አምስት ክንድ የሆነ ክብ ገንዳ ከቀለጠ ብረት ሠራ፤ ዙሪያውም ሲለካ ሠላሳ ክንድ⁰ ሆነ። ²⁴ ከከንፈሩም ዝቅ ብሎ፣ በእያንዳንዱ ክንድ ላይ እንደ ቅል ያሉ ዐሥር ቅርጾች ዙሪያውን በሁለት ረድፍ ከበውታል፤ እነዚህም ከገንዳው ጋር አንድ ወጥ ሆነው በሁለት ረድፍ ተሠርተው ነበር።

²⁵ ገንዳውም፣ ሦስቱ ፊታቸውን ወደ ሰሜን፣ ሦስቱ ወደ ደቡብ፣ ሦስቱ ወደ ምዕራብ፣ ሦስቱ ወደ ምሥራቅ ባዙና የዐሥራ ሁለት በሬዎች ምስሎች ላይ የተቀመጠ ሲሆን፣ ገንዳው በላይኛው ሆኖ የሁሉም የኋላ አካል በመካከል ላይ የገጠመ ነበር። ²⁶ የገንዳው ውፍረት አንድ-ጋት¹ ሲሆን፣ የከንፈሩ ጠርዝ ደግሞ እንደ አበባ ቅርጽ ሆኖ፣ የጽዋ ከንፈር የመሰለ ነው፤ ይህም አርባ ሁለት ሺህ ሊትር¹ ያህል ውሃ የሚይዝ ነበር።

²⁷ እንዲሁም ከቦታ ቦታ የሚንቀሳቀሱ ዐሥር ባለ መንኮራኩር የዕቃ ማስቀመጫዎች ከመዳብ ሠራ፣ የእያንዳንዱም ርዝመት አራት ክንድ፣ ወርድ አራት ክንድ፣ ቁመትም ሦስት ክንድ ነበር። ²⁸ የዕቃ ማስቀመጫዎቹ የተሠሩት እንደዚህ ነው፤ እነዚህም ቀጥብለው ከቆሙ ደጋፊዎች ጋር የተያያዙ ባለ አራት ማእዘን ጠፍጣፋ ናሶች ነበሯቸው። ²⁹ ዳርና ዳር ባሉት ድጋፎች መካከል በሚገኙት ጠፍጣፋ ናሶች ላይ የአንበሳችን፣ የኮርማዎችንና የኪሩቤልን ምስል አደረገ፣ በድጋፎቹም ላይ እንደዚሁ አደረገ። ከአንበሳችንና ከኮርማዎቹ በላይና በታች በኩል ደግሞ የአበባ ጉንጉን የሚመስሉ ተቀጥቅጠው የተሠሩ ቅርጾች ነበሩ። ³⁰ እያንዳንዱ የዕቃ ማስቀመጫ አራት የናስ መንኮራኩርና መንኮራኩሮቹ የሚሸከረከሩ ባቸው የናስ ወስከምቶች እንዲሁም እያንዳንዳቸው በአራቱም ማእዘን ገጽ ላይ የአበባ ጉንጉን ቀልጦ የተሠራባቸው የመታጠቢያ ገንዳ መደገፊያዎች ነበረው። ³¹ በዕቃ ማስቀመጫዎቹም ውስጥ ጥልቀቱ አንድ ክንድ¹ የሆነ ባለ ክብ ክፍተት ነበር፤ ይህም ክፍተት ደቡብ-ሰሜን ሆኖ ከታች ከመቆሚያው በኩል ደግሞ አንድ ክንድ ተኩል¹ ወርድ ሲኖረው፣ በክፍተቱም ዙሪያ ቅርጾች ነበሩ፤ ከፊፎቹ ግን ባለ አራት ማእዘን እንጂ ክብ አልነበሩም። ³² አራቱ መንኮራኩሮች በዕቃ

7:22 2ኛ125:17
7:23 ቀ*47:2ኃ1
25:13፣1ዜ5:18:8፣
2ዜ54:18፣ኤር31:39፣52:17፣ዘ2:1፣
ራእ4:6
7:25 ኤር52:20
7:27 2ኛ116:17
7:30 2ኛ116:17

7:38 11030:18
7:40 11027:3፣
ኤር52:18
7:42 ቀ*16

ማስቀመጫው ጠፍጣፋ ናስ ሥር ሲሆኑ፣ የመንኮራኩሮቹ ወስከምቶች ደግሞ ከዕቃ ማስቀመጫዎቹ ጋር የተያያዙ ነበሩ፤ የእያንዳንዱም መንኮራኩር ስፋት አንድ ክንድ ተኩል ነበር። ³³ መንኮራኩሮቹ የሠረገ መንኮራኩር መሰል ሲሆኑ፣ ወስከምቶቹ የመንኮራኩሮቹ ክፈፎችና ዕቃፊዎቻቸው እንዲሁም ወስከምቶቹ የሚገቡባቸው ባምባዎች በሙሉ ከቀለጠ ብረት የተሠሩ ነበሩ።

³⁴ እያንዳንዱ የዕቃ ማስቀመጫ አራት ወጣ ያለእጆታ ነበረው። ³⁵ በዕቃ ማስቀመጫው ጠፍፍ ላይ ግማሽ ክንድ¹ የሆነ ዙሪያ ክብ ነበረበት፤ ድጋፎቹና ጠፍጣፋ ናሶቹ ከዕቃ ማስቀመጫው አናት ጋር የተያያዙ ነበሩ። ³⁶ እርሱም በድጋፎቹና በጠፍጣፋ ናሶቹ ላይ ባለው ቦታ ሁሉ፣ ዙሪያውን የአበባ ጉንጉን እያደረገ ኪሩቤልን፣ አንበሳችንና የዘንባባ ዛፎችን ቀረጸ። ³⁷ ዐሥሩም የዕቃ ተሸካሚዎች የተሠሩት በዚህ ሁኔታ ነበር፤ ሁሉም ከአንድ ቅርጽ ቀልጠው የወጡ ስለሆኑ፣ በመጠንና በቅርጽ ፍጹም ተመሳሳይ ነበሩ።

³⁸ ከዚያም ለእያንዳንዱ የዕቃ ማስቀመጫ የሚሆን፣ እያንዳንዱ ስምንት መቶ ሰማንያ ሊትር የሚይዝ ዐሥር የናስ መታጠቢያ ገንዳ ሠራ፤ ስፋቱም አራት ክንድ ነበር። ³⁹ ከዕቃ ማስቀመጫዎቹም አምስቱን ከመቅደሱ በስተ ደቡብ፣ አምስቱን በስተ ሰሜን በኩል አኖረ፤ ገንዳውንም ከቤተ መቅደሱ በደቡብ ምሥራቅ ጫፍ ላይ በስተ ደቡብ አኖረው። ⁴⁰ እንዲሁም ምንቶቶችን፣ መጫ ሪያዎችንና ድስቶችን ሠራ፤

ኪራምም በዚህ ሁኔታ ለንጉሥ ሰሎሞን የሠራውን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ሥራ እንደሚከተለው ፈጸመ፤

⁴¹ ሁለቱን ምስሶዎች፣ በምስሶዎቹ አናት ላይ በክብ ቅርጽ የተሠሩ ሁለት ጉልላቶችን፤

¹⁵ 110 ዜሀና በቀ* 23 ላይ 2.3 ሚትር ያህል ነው።
¹⁸ ሁለት የዕብራይስጥ ቅጾችና የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ከዚህ ጋር ሲስማሙ፣ አብዛኛዎቹ የዕብራይስጥ ቅጾች ግን በሁለት ረድፍ አዕማሮች ሥራ ይላሉ።
¹⁸ ብዙ የዕብራይስጥ ቅጾችና የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ከዚህ ጋር ሲስማሙ፣ አብዛኛዎቹ የዕብራይስጥ ቅጾች ግን ሮማኖች ይላሉ።
¹⁹ 110 ዜሀና በቀ* 38 ላይ 1.8 ሚትር ይላሉ።
²¹ ምናልባት አጸጸ ግለት ሊሆን ይችላል።
²¹ ምናልባት በእርሱ ዘንድ ጥንቁቅ ለሆነ ግለት ሊሆን ይችላል።
²³ 4.5 ሚትር ያህል ነው።
²³ 13.5 ሚትር ያህል ነው።
²⁶ 8 ሲንቲ ሚትር ያህል ነው።
²⁶ 44 ኪሎ ሊትር ያህል ነው። የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ይህን ዕርፍተ ነገር አይጨምርም።
²⁷ ርዝመቱና ወርዱ 1.8 ሚትር ያህል ሲሆን ቁመቱ 1.3 ሚትር ያህል ነው።
³¹ 0.5 ሚትር ያህል ነው።
³¹ 110 ዜሀና በቀ* 32 ላይ 0.7 ሚትር ያህል ነው።
³⁵ 0.2 ሚትር ያህል ነው።

በምሰሶዎቹ ላይ ያሉትን በክብር ቅርጽ የተሠሩትን ሁለት ጉልላት ያስገቡትን ሁለት መረቦች፤
 42 በምሰሶዎቹ አናት ላይ ያሉትንና ክብር ቅርጽ የያዙትን፤
 በሁለት ረድፍ የተቀረጹትን መረቦች፤ የሚያስገቡትን አራት መቶ ሮማኖች፤
 43 ዐሥሩን የዕቃ ማስቀመጫዎች፤ ከዐሥር መታጠቢያ ገንዳዎቻቸው ጋር፤
 44 ገንዳውንና በሥሩ ያሉትን ዐሥራ ሁለት በፊዎች፤
 45 ድስቶችን፤ መጫሪያዎችንና ጉድጓዳ ሳሕኖችን።

ከራም ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አገልግሎት እንዲውሉ እነዚህን ዕቃዎች ሁሉ ለንጉሥ ሰሎሞን የሠራለት ከተወለደና ከሚብረቀረቅ ናስ ነበር። 46 ንጉሡም እነዚህን በማቅለጥ በሸክላ ቅርጽ ውስጥ ፈሰው እንዲወጡ ያደረገው በሱኩትና በጻርታን መካከል ባለው በዮርዳኖስ ሸለቆ ነበር።
 47 ሰሎሞን ከብዛታቸው የተነሣ እነዚህ ሁሉ ዕቃዎች እንዲመዘኑ አላደረገም፤ ስለዚህም የናሱ ክብደት ምን ያህል እንደ ነበረ አልታወቀም።

48 እንዲሁም ሰሎሞን ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አግልግሎት እንዲውሉ ከዚህ የሚከተሉትን ዕቃዎች ሁሉ ሠራ፤

- የወርቅ መሠዊያን፤
- ገጸ ጎበስቱ የሚቀመጥበትን የወርቅ ጠረጴዛ፤
- 49 በቅድስተ ቅዱሳኑ ፊት ለፊት አምስቱ በቀኝ፤ አምስቱ በግራ የሚቀመጡ፤ ከንጹሕ ወርቅ የተሠሩ መቅረጦችን፤ ከወርቅ የተሠሩ አበቦችን፤ የመብራት ቀንዲሎችንና መቄስቄሻዎችን፤
- 50 የንጹሕ ወርቅ ሳሕኖችን፤ የመብራት መኰስተሪያዎችን፤ ለመርጫ የሚሆኑ ጉድጓዳ ሳሕኖችንና ጭልፋዎችን፤
- የዕጣን ማቅረቢያ ዕቃዎችን፤ ለውስጠኛው ክፍል ለቅድስተ ቅዱሳኑ በሮች እንዲሁም ለቤተ መቅደሱ በሮች የሚሆኑ የወርቅ ማጠፊያዎችን።

51 ንጉሥ ሰሎሞን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ሥራ ሁሉ ከፈጸመ በኋላ አባቱ ዳዊት ለእግዚአብሔር የለየውን ብሩንና ወርቁን እንዲሁም ዕቃውን አምጥቶ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ግምጃ ቤት አኖረ።

7:45 ቀ*13:110
 27:3:ኤር52:18
 7:46 ዘፍ13:10:1
 33:17:ኢሉ3:16
 7:47 ቀ*23:110
 36:57:1ዜፍ22:3: ኤር52:20
 7:48 ዘዐ25:23: 30:39:32-43
 7:49 ዘዐ25:31
 7:50 ዘዮ7:14: 2ገ125:13:ኤር52: 19
 7:51 2ሳሙ8:11: 2ገ12:13:24:13: ኤር27:19

8:1 ዘዮ7:2:1ሳሙ 3:3:2ሳሙ5:7: ራለ11:19
 8:2 ቀ*6:5:ዘሌ23: 34:36:ዘዮ29:12: 1ህ8:17
 8:3 ኢሉ3:3
 8:4 ዘሌ17:4: 1ዜፍ15:13
 8:5 2ሳሙ6:13: 2ዜፍ30:24
 8:6 ዘፍ3:24:110 25:18:26:33:2ሳሙ 6:17:ፊለ11:19
 8:7 ዘዐ25:20
 8:8 ዘዐ25:13-15
 8:9 ዘዐ16:34: 25:16:10:19:4
 8:10 ዘዐ16:10: ዘሌ16:2:ፊለ15:8
 8:11 ዘዐ16:7: 29:43:2ዜፍ7:2: ራለ15:8
 8:12 ዘዐ40:34: 2ሳሙ22:10
 8:13 ዘዐ15:17: መዘ132:13:135: 21:ግላ23:21
 8:14 ዘዐ39:43
 8:15 1ዜፍ16:36: ሉቃ1:68

ታቦቱ ወደ ቤተ መቅደሱ ገባ
 8:1-21:ተጓ ምብ - 2ዜፍ 5:2-6:11

8 ከዚያም ንጉሥ ሰሎሞን የእግዚአብሔርን የኪዳንን ታቦት ከዳዊት ከተማ ከጽዮን ለማምጣት፤ የእስራኤልን ሽማግሌዎች፤ የእስራኤልን ነገድ አለቆችና የእስራኤልን ጉሣዎች ሹማምት ሁሉ እርሱ ወዳለበት ወደ ኢየሩሳሌም ጠራቸው። 2 በዓሉ በሚከበርበት ኤታኒም በተባለው በሰባተኛው ወር፤ የእስራኤል ወንዶች ሁሉ ንጉሥ ሰሎሞን ወዳለበት ተሰበሰቡ።

3 የእስራኤል ሽማግሌዎች ሁሉ በመጡ ጊዜም ካህናቱ ታቦቱን አነሡ፤ 4 የእግዚአብሔርን ታቦት፤ የመገናኛውን ድንኳንና በውስጡ ያሉትን ንዋይተ ቅድሳት ሁሉ አመጡ፤ ካህናቱና ሌዋውያኑም ይህን ሁሉ ተሸከሙ። 5 ንጉሥ ሰሎሞንና አብሮት በዚያ የተሰበሰበው መላው የእስራኤል ገባ ኤም በታቦቱ ፊት በመሆን ስፍር ቀጥጦ የሌለው በግና በሬ ሠዋ።

6 ከዚያም ካህናቱ የእግዚአብሔርን የኪዳንን ታቦት አምጥተው በቤተ መቅደሱ ውስጥ ወዳለው ማደሪያው፤ ወደ ቅድስተ ቅዱሳኑ በማስገባት ከኪሩቤል ክንፍ በታች አኖሩት። 7 ኪሩቤልም ታቦቱ ባለበት ቦታ ላይ ክንፉ ቸውን ዘርግተው፤ ታቦቱንና መሎጊያዎቹን ጋረዱ። 8 መሎጊያዎቹ ከመርዘማቸው የተ ነሣ ጫፍቻቸው ከቅድስተ ቅዱሳኑ ፊት ለፊት ካለው ከመቅደሱ ሆኖ ይታዩ ነበር፤ ከመቅደሱ ወዲያ ላለ ሰው ግን አይታዩም ነበር፤ እስከ ዛሬም ድረስ እዚያው ይገኛሉ። 9 የእስራኤል ልጆች ከግብፅ ምድር በወጡ ጊዜ እግዚአብሔር ከእስራኤል ጋር ኪዳን በገባበት በኮሬብ፤ ሙሴ በታቦቱ ውስጥ ካስቀመጣቸው ሁለት የድንጋይ ጽላቶች በቀር በታቦቱ ውስጥ ምንም አልነበረም።

10 ካህናቱ ከቤተ መቅደሱ በወጡ ጊዜ፤ ደመና የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ሞላው። 11 የእግዚአብሔር ክብር ቤተ መቅደሱን ሞልቶት ስለ ነበር፤ ካህናቱ በደመናው ምክንያት አገልግሎታቸውን ማከናወን አልቻሉም ነበር።

12 ከዚያም ሰሎሞን እንዲህ አለ፤ “እግዚአብሔር ጥቅጥቅ ባለ ደመና ውስጥ እንደ ሚኖር ተናግሮአል፤ 13 እነሆ፤ እኔም ለዘላለም የምትኖርበትን ታላቅ ቤተ መቅደስ ሠር ቼልሃለሁ።”

14 መላው የእስራኤል ገባኤ በዚያ ቆሞ ሳለ፤ ንጉሡ ፊቱን ወደ እነርሱ መልሶ ገባኤውን ባረከ። 15 ከዚያም እንዲህ አለ፤

“ለአባቴ ለዳዊት በገዛ አፉ ተናግሮ የሰጠውን ተስፋ፤ እርሱ ራሱ በእጁ

የፈጸመ የእስራኤል ክምላክ እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን፤ እርሱም እንዲህ ብሎ ነበርና፤ ¹⁶ሕዝቤን እስራኤልን ከግብፅ ምድር ካወጣሁበት ዕለት አን ሥቶ፤ ስሜ በዚያ እንዲጠራና ቤተ መቅደስ እንዲሠራበት ከመላው የእስራኤል ነገድ አንድም ከተማ አልመረጥሁም፤ ሕዝቤን እስራኤልን እንዲመራ ግን ዳዊትን መረጥሁት።

¹⁷አባቴ ዳዊት ለእስራኤል ክምላክ ለእግዚአብሔር ስም ቤተ መቅደስ ለመሥራት በልቡ አስቦ ነበር፤ ¹⁸እግዚአብሔር ግን አባቴን ዳዊትን እንዲህ አለው፤ ‘ለስሜ ቤተ መቅደስ ለመሥራት አስ በሃልና፤ ይህን በልብህ ማሰብህ መልካም ነው፤ ¹⁹ይሁን እንጂ ቤተ መቅደሱን የምትሠራው አንተ ሳትሆን፤ ከአንተ የሚወለደው ልጅህ ነው፤ አምን ለስሜ ቤተ መቅደስ የሚሠራው እርሱ ነው።’

²⁰እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ ፈጽሞአል፤ እግዚአብሔር በሰጠው ተስፋ መሠረት በአባቴ በዳዊት እግር ተተክቻለሁ፤ በእስራኤል ዙፋን ተቀምጫለሁ፤ እንዲሁም ለእስራኤል ክምላክ ለእግዚአብሔር ስም ቤተ መቅደስ ሠርቻለሁ። ²¹ከግብፅ ባወጣችሁ ጊዜ ከአባቶቻችን ጋር የገባው የእግዚአብሔር ኪዳን በውስጡ ላለበት ታቦት መኖሪያ ስፍራ በዚያ አዘጋጅቻለሁ።”

ሰሎሞን በምረቃው ላይ ያቀረበው ጸሎት
8:22-53 ተገ ምብ - 2ዜና 6:12-40

²²ከዚያም ሰሎሞን መላው የእስራኤል ገባኤ ባለበት በእግዚአብሔር መሠዊያ ፊት ቆመ፤ እጅቹንም ወደ ሰማይ ዘርግቶ፤ ²³እንዲህ አለ፤

‘የእስራኤል ክምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ በፊትህ በፍጹም ልባችሁ ጸንተው ለሚኖሩ አገልጋዮችህ ኪዳንህን የምትጠብቅ፤ ጽኑ ፍቅርህን የምትገልጥ አንተ ነህ፤ በላይ በሰማይ፤ በታችም በምድር እንዳንተ ያለ ክምላክ ከቶ የለም፤ ²⁴ለባሪያህ ለአባቴ ለዳዊት የሰጠኸውን ተስፋ ጠብቀሃል፤ በአፍህ ተናገርህ፤ ይህንም በዛሬው ዕለት በእጅህ ፈጸምኸው።

²⁵አሁንም የእስራኤል ክምላክ እግዚአብሔር ሆይ ለአባቴ ለባሪያህ ለዳዊት፤ ‘አንተ እንዳደረግኸው ሁሉ፤ ልጆችህ በፊቴ ለመላለስ በሚያደርጉት ሁሉ ይጠንቀቁ ብቻ እንጂ በእስራኤል ዙፋን ላይ በፊቴ የሚቀመጥ ሰው አታጣም’ ስትል የሰጠ

8:16 ዘ83:10፤ ዘ812:5፤14ሙ9:16፤ 16:1፤መዝ89:34
8:17 14ሙ 10:7፤24ሙ7:27፤ 1ዜና22:7፤መዝ 26:8፤132:5፤ሐሥ 7:46
8:19 24ሙ7:5፤13
8:20 24ሙ7:12፤ 1ዜና28:6
8:22 ዘ89:29
8:23 ዘ89:14፤ ዘ87:9፤12፤ዘ1:5፤ 9:32፤8፡9፡4
8:25 24ሙ7:15፤ 1ዜና17:23፤2ዜና1:9
8:26 24ሙ7:25

8:27 ዘ810:14፤ 2ዜና2:6፤መዝ139: 7፤16፤ኢ466፤1፤ኤር 23:24፤ሐሥ7:48፤ 17:24
8:29 4*52፤ዘ8 11:12፤12፤11፤24ሙ 7:13፤2፡፡19፤16፤ 2ዜና7:15፤ዘ1:6፤ መዝ5:1፤28፤2፤31፤ 2፤102፤17፤130፤2፤ 138፤2፤ኢ437፤17፤ 4፡76፤10
8:30 4*39፤47፤ ዘ834:7፡9፤ዘሌ26: 40፤42፤ክ1:6፤መዝ 34:6፤85፤2፤ኤር 29:12፤4፡9፡4
8:31 ዘ822:11
8:32 ዘ825:1፤ ሕዝ18:20
8:33 ዘሌ26:17፤ 39፤ኢ437:1፤14፤38
8:35 ዘ828:24፤ 24ሙ1:21፤ኤር5:25
8:36 4*35፤ዘ8 8:3፤14ሙ12:23፤ 1፤717፤1፤18፤1:45፤ መዝ5:8፤27፤11፤ 107:7፤ምላ11:5፤ ኢ445:13፤ኤር5:24 46፤16፤7:23፤10:3፤ 14፤22፤31፤21፤ዘካ 10:1
8:37 ዘ810:13፤ 30፤12፤ዘሌ26:25፤26 4፡፡28፤22፤መዝ 105:34

ኸውን ተስፋ ፈጽሞለት። ²⁶አሁንም የእስራኤል ክምላክ ሆይ፤ ለባሪያህ ለአባቴ ለዳዊት የሰጠኸው የተስፋ ቃል ይፈጸም።

²⁷እግር ግን ክምላክ በእርግጥ በምድር ላይ ይኖራልን? እነሆ፤ ሰማይ፤ ከሰማያትም በላይ ያለው ሰማይ እንኳ ይይዝህ ዘንድ አይቻልም፤ ታዲያ እኔ የሠራሁት ይህ ቤተ መቅደስ ምን ሊበቃ! ²⁸ክምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ ይህም ሆኖ የባሪያህን ጸሎትና ልመና ስማ፤ በዛሬው ዕለት ባሪያህ በፊትህ የሚያቀርበውን ጩኸትና ልመና አድምጥ። ²⁹ባሪያህ ወደዚህ ቦታ የሚያቀርበውን ጸሎት ትሰማ ዘንድ፤ ስሜ በዚያ ይሆናል’ ወዳልኸው በዚህ ስፍራ ወዳለው ቤተ መቅደስ ዐይኖችህ ሌትና ቀን የተከፈቱ ይሁኑ። ³⁰ባሪያህ ሕዝብህ እስራኤል ወደዚህ ስፍራ ጸሎት በሚያቀርቡበት ጊዜ፤ ልመናቸውን ተቀበል፤ መኖሪያህ በሆነው በሰማይ ስማ፤ ስምተህም ይቅር በል።

³¹አንድ ሰው ባልንጀራውን በድሎ መማል ኖሮበት ቢመጣና በዚህ ቤተ መቅደስ ውስጥ በመሠዊያህ ፊት ቢምል፤ ³²ይህን በሰማይ ሆነህ ስማ፤ አድርግም፤ በባሪያዎችህ መካከል ፍረድ፤ ለበደለኛው ስለ አድራጎቱ የእጁን ክፈል፤ ከበደል ነጻ ለሆነውም ንጽሕናውን ይፋ በማድረግ ይህንኑ አረጋግጥለት።

³³ሕዝብህ እስራኤል አንተን ከመበደላቸው የተነሣ፤ በጠላቶቻቸው ድል በሚሆኑበት ጊዜ፤ ወደ አንተም ተመልሰው ስምህን ቢጠፉ፤ በዚህም ቤተ መቅደስ ወደ አንተ ቢጸልዩና ልመናቸውን ቢያቀርቡ፤ ³⁴በሰማይ ሆነህ ስማ፤ የሕዝብህ የእስራኤልን ኅጢአት ይቅር በል፤ ለአባቶቻቸው ወደ ሰጠሃቸውም ምድር መልሰህ አግባቸው።

³⁵ሕዝብም አንተን ከመበደላቸው የተነሣ፤ ሰማይ ተዘግቶ ዝናብ ሳይዘንብ ቢቀር፤ ወደዚህ ስፍራ ቢጸልዩና ስምህን ቢጠፉ፤ ስላስጨነቅሃቸውም ከበደላቸው ቢመለሱ፤ ³⁶በሰማይ ሆነህ ስማ፤ የባሪያዎችህን የሕዝብህን የእስራኤልን ኅጢአት ይቅር በል፤ የሚሄዱበትን ቀናውን መንገድ አስተምራቸው፤ ርስት አድርገህ ለሕዝብህ ለሰጠሃትም ምድር ዝናብ አውርድ።

³⁷በምድሪቱ ላይ ራብ ወይም ቸን ፈር በሚመጣበት፤ ሞገ ወይም አረማሞ

በሚከሰትበት፣ አንበጣ ወይም ኩብ ኩባ በሚወርደበት ወይም በምድራቸው ውስጥ ባሉት ከተሞቻቸው ጠላት ቢከ ባቸው እንዲሁም ማንኛውም ዓይነት ጥፋት ወይም በሽታ በሚመጣባቸው ጊዜ፣³⁸ ከሕዝብ ከእስራኤል ማንኛውም ሰው የልቡን ጭንቀት ዐውቆ እጆቹን ወደዚህ ቤት በመዘርጋት ጸሎትና ልመና በሚያቀርብበት ጊዜ ሁሉ፣³⁹ በማደራሪያ በሰማይ ሆነህ ስማ፣ ይቅር በል፤ አድርግም። አንተ ብቻ የሰውን ሁሉ ልብ የምታውቅ ስለሆነህ ልቡን ለምታውቀው ለእያንዳንዱ ሰው እንደ ሥራው ሁሉ ክፈለው፤⁴⁰ ይህም እነርሱ ለአባቶቻችን በሰጠላቸው ምድር በሚኖሩበት ጊዜ ሁሉ፣ አንተን እንዲፈሩ ነው።

⁴¹“ከሕዝብ ከእስራኤል ወገን ያልሆነ ግን ከስምህ ታላቅነት የተነሣ ከሩቅ የመጣ የባዕድ አገር ሰው ቢኖር፣⁴² ሰዎች ከሩቅ የሚመጡ ስለ ታላቁ ስምህ፣ ስለ ጠንካራዬቱ እጅህ፣ ስለ ተዘረጋችው ክንድህ ሰምተው ነውና፤ እንግዳው መጥቶ ወደዚህ ቤተ መቅደስ ቢጸልይ፣⁴³ አንተ በማደራሪያ በሰማይ ሆነህ ስማ፣ የጠየቀህንም ሁሉ ፈጽሞለት፤ ይኸውም የምድር ሕዝቦች ሁሉ ስምህን ዐውቀው፣ ሕዝብ ከእስራኤል አንተን እንደሚፈሩት ሁሉ እንዲፈሩህ፣ እኔ የሠራሁትም ይህ ቤት በስምህ መጠራቱን እንዲያውቁ ነው።

⁴⁴“ሕዝብ ጠላታቸውን ለመውጋት አንተ ወደምትልካቸው ወደ የትኛውም ቦታ ለመርኅት በሚወጡበት ጊዜ፣ አንተ ወደ መረጥሃት ከተማና እኔ ለስምህ ወደ ሠራሁት ቤተ መቅደስ ፈታቸውን መልሰው ለእግዚአብሔር ቢጸልዩ፣⁴⁵ ጸሎትና ልመናቸውን በሰማይ ሆነህ ስማ፣ ርዳቸውም።

⁴⁶“መቼም ጎጠኦች የማይሠሩ የለምና ሕዝብ በአንተ ላይ ጎጠኦች ቢሠሩ አንተም ተቈጥተህ ሩቅ ወይም ቅርብ ወደ ሆነው ምድር ማርኮ ለሚወስደው ጠላት አሳልፈህ ብትሰጣቸው፣⁴⁷ ተማርከው በሚኖሩበት አገር ሳሉ ልባቸው ቢመለስ፣ በተማረኩበትም ምድር ሆነው ንስሐ ቢገቡና ጎጠኦች ሠርተናል፤ በድለናል፤ ክፉ ድርጊትም ፈጽመናል’ ብለው ቢለምኑህ፣⁴⁸ እንዲሁም ማርከው በወሰኛቸው ጠላቶቹ ምድር ሳሉ በፍጹም ልባቸውና በፍጹም ነፍሳቸው ወደ አንተ ቢመለሱ፣ ለአባቶ

8:38 ስ፡29
8:39 ተ*30፡አሱ 22:22፤መዝ44:21፤ 130:4፤ዮሐ2:24፤ ራእ2:23
8:40 ተ*3940፤ዘጸ 6:13፤12:1፤መዝ 103:11፤130:4
8:41 ስ፡31፤15፤ ኢሳ56:3፤6፤61፤5
8:42 ስ፡33፤24፤ 1፡710፤1፤ኢሳ 60:3፤ሐ*8:27
8:43 ስ፡28፤10፤ ኢሳ4:24፤1፡ጣጣ 17:46፤መዝ102:15
8:44 1ኤ55:20፤ 2ኤ514:11
8:45 መዝ9:4፤ 140:12
8:46 ዘሌ26፤33-39፤ዘጸ4:27፤21:10፤2 8:64፤2፡725፤21፤መዝ 130:3፤143:2፤ምሳ 20:9፤ሮግ3:9
8:47 ተ*30፡ዘሌ 5:5፤ዕገ9:7፤15፤ ነሀ1:6፤መዝ106:6፤ ኤር3:25፤14:20
8:48 ስ፡29፤30፤ 12:11፤ጠ14፤ነሀ1:9፤ መዝ57፤11፤4፤ኤር 23:3፤31፤8፤ዮፍ2:4፤1 ዮሐ18:10

8:50 2ነገ25:28፤ 2ኤ530:9፤መዝ106: 46፤ጸገ1:9
8:51 ስ፡13፤ 34:9፤ዘጸ9:29፤ኢሳ 48:10፤ኤር11:4
8:52 ተ*29፡ኢዮ 30:20፤መዝ3:4፤22:2 ፣77:1፤142:1
8:53 ስ፡19፤5፤34፤9
8:55 ስ፡39፤43፤ ዘገ*6:23
8:56 ስ፡33፤14፤ዘጸ 12:10፤ኢሳ23:15፤ ኤር29:10፤ዕብ4:8
8:57 ስ፡4፤31፤ 31:6፤ማፍ28:20፤ ዕብ13:5
8:58 ኢሳ24:23
8:60 ስ፡4፤35፤ኢሱ 4:24
8:61 ስ፡6፤5፤1፡ነገ 9:4፤11፤4፤15፤3፤14፤2 2:43፤2፡720፤3፤ 1ኤ528:9፤29:19፤ 2ኤ516:9፤17:6፤ 25:2፤መዝ119:80፤ ኢሳ38:3

ቻቸው ወደ ሰጠሃት ወደዚህ ምድር ወደ መረጥሃትም ወደዚህ ከተማና እኔም ለስምህ ወደ ሠራሁት ቤተ መቅደስ ፈታቸውን መልሰው ቢጸልዩ፣⁴⁹ ከማደራሪያ ከሰማይ ሆነህ ጸሎታቸውን ስማ፣ ልመናቸውንም ተቀበሉት ጎጠኦች፣ አንተንም ስለ በደለህ በደል ሁሉ ሕዝብህን ይቅር በል፤ የማረካቸውም እንዲራሩላቸው አድርግ።⁵¹ ከዚያች እንደ ብረት ማቅለጫ እቶን አሳት ከሆነችው፣ ከግብፅ ምድር ያወጣሃቸው ሕዝብም ርስትም ናቸውና።

⁵²“አሁንም ዐይኖችህ ለባሪያህና ለሕዝብ ለእስራኤል ልመና የተከፈቱ ይሁኑ፤ ወደ አንተ በሚመኙበትም ጊዜ ሁሉ ስማቸው፤⁵³ አምላኬ እግዚአብሔር ሆይ፤ አባቶቻችንን ከግብፅ ባወጣህ ጊዜ፣ በባሪያህ በሙሴ አማካኝነት እንደ ተናገርኸው ሁሉ፣ ርስትህ ይሆኑ ዘንድ ከምድር ሕዝቦች ሁሉ ለይተሃቸዋልና።”

⁵⁴ ስሎምንም ይህን ሁሉ ጸሎትና ልመና ለእግዚአብሔር አቅርቦ ከፈጸመ በኋላ፣ እጆቹን ወደ ሰማይ በመዘርጋት፣ በጉራ በቱ ተንበርክኮ ከነበረበት ከእግዚአብሔር መሠዊያ ፊት ተነሣ።⁵⁵ ከዚያም ቆሞ መላውን የእስራኤልን ጉባኤ ከፍ ባለድምፅ እንዲህ ሲል መረቀ፣

⁵⁶“በሰጠው ተስፋ መሠረት ለሕዝቡ ለእስራኤል ዕረፍትን ለሰጠ እግዚአብሔር ምስጋና ይግባው፤ በባሪያው በሙሴ አማካኝነት ከተሰጠው መልካም ተስፋ ሁሉ አንድም ቃል አልቀረምና።

⁵⁷ አምላካችን እግዚአብሔር ከአባቶቻችን ጋር እንደ ነበረ ሁሉ፣ ከእኛም ጋር ይሁን፤ አይ ተወን፤ አይጣለንም።⁵⁸ በመንገዱም ሁሉ እንደሚደፍ፣ ለአባቶቻችን የሰጣቸውን ትእዛዞች፣ ሥርዐቶችና ደንቦች እንድንጠብቅ ልባችንን ወደ እርሱ ይመልስ።

⁵⁹ በየዕለቱም ባሪያውንና ሕዝቡን እስራኤልን በሚያስፈልጋቸው ሁሉ እንዲረዳቸው፣ ይህች በእግዚአብሔር ፊት ያቀረብኋት የራሴ ልመና በቀንና በሌሊት ወደ አምላካችን ወደ እግዚአብሔር ፊት ትቅረብ።⁶⁰ ይኸውም የምድር ሕዝቦች ሁሉ እግዚአብሔር ብቻ አምላክ እንደ ሆነና ከእርሱ በቀር ሌላ እንደ ሌለ ያውቁ ዘንድ ነው።

⁶¹ ስለዚህ እንደ ዛሬው ዕለት ሁሉ፣ በሥርዐቱ እንድትኖሩና ትእዛዜን እንድትጠብቁ ልባችሁ ለአምላካችሁ ለእግዚአብሔር የተዘገ ይሁን።”

የቤተ መቅደሱ መመሪያ

8:62-66 ተጓ ምብ - 2ዜና 7:1-10

62 በዚያም ንጉሡና ከእርሱ ጋር ያሉት እስራኤል ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት መሥዋዕት አቀረቡ። ጭሎሞንም ሃያ ሁለት ሺህ በሬ፣ መቶ ሃያ ሺህ በግና ፍየል የጎብረት መሥዋዕት⁶³ አድርጎ በእግዚአብሔር አቀረበ፤ ንጉሡና እስራኤላውያንም ሁሉ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ በዚህ ሁኔታ ቀደሱ።

64 በዚያኑ ዕለትም ንጉሡ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ፊት ለፊት ያለውን የአደባባይን መካከለኛ ክፍል ቀደሰ፤ በዚያም የሚቃጠለውን መሥዋዕት፣ የእህል ቀሩርግንና የጎብረት መሥዋዕትን ስብ አቀረበ፤ ይህን ያደረገውም በእግዚአብሔር ፊት የሰረዘው የናስ መሠዊያ ከትንሸነቱ የተነሣ የሚቃጠለውን መሥዋዕት የእህሉን ቀሩርግንና የጎብረት መሥዋዕትን ስብ መያዝ ባለመቻሉ ነበር።

65 በዚያን ጊዜም ሰሎሞን አብረውት ካሉት የእስራኤል ሕዝብ ሁሉ ጋር፣ ማለትም ከሐማት መተላለፊያ እስከ ግብፅ ድረቅ ወንገጥ ካለው ምድር ከተሰበሰበው ታላቅ ጉባኤ ጋር በዓሉን አከበረ። እነርሱም ሰባት ቀን፣ በተጨማሪም ሌላ ሰባት ቀን በድምፅ ዐሥራ አራት ቀን በአምላካችን በእግዚአብሔር ፊት በዓሉን አከበሩ።

66 በሚቀጥለው ቀን ሕዝቡን አስናበተ፤ ሕዝቡም ንጉሡን መረቁ፤ እግዚአብሔር ለባሪያው ለዳዊትና ለሕዝቡ ለእስራኤል ባደረገው በጎ ነገር ሁሉ ከልብ ተደስተው ሐሤት በማድረግ ወደየቤታቸው ተመለሱ።

እግዚአብሔር ለሰሎሞን ዳግመኛ ተገለጠ

9:1-9 ተጓ ምብ - 2ዜና 7:11-22

9 ሰሎሞን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስና የራሱን ቤተ መንግሥት ሠርቶ ከጨረሰና ለመሥራት የፈለገውንም ሁሉ ካከናወነ በኋላ፣ ²እግዚአብሔር ለሰሎሞን በገባዎን ተገልጦለት እንደ ነበረ ሁሉ ዳግም ተገለጠለት። ³እግዚአብሔርም እንዲህ አለው፤

‘በፊቴ ያቀረብኸውን ጸሎትና ልመና ስምቻለሁ፤ ይህን የሠራኸውንም ቤተ መቅደስ ስሜን በዚያ ለዘላለም እንዲኖር በማድረግ ቀድሼዋለሁ፤ ዐይኖቼና ልቤምን ጊዜም በዚያ ይሆናሉ።’

⁴‘አንተም አባትህ ዳዊት እንዳደረገው፣ በልብ ቅንነትና በትክክለኛነት ብትሄድ፣ የማገህን ሁሉ ብትፈጽም፣ ሥርዐቱንና ሕጌን ብትጠብቅ፣ ⁵ለአባትህ ለዳዊት፣ ‘በእስራኤል ዙፋን ላይ የሚቀመጥ ከዘርህ ሰው አታጣም’ በማለት

8:62 24:6-13፣ 1ዜና29:21፣ ሕዝ45:17
8:63 ዕዝ6:16
8:64 ዘ027:1፣ 29:13፣24:6-17፣ 27:16፣14፣2ዜና4:1፣ 8:12፣15፣8፣ ሕዝ43:13-17
8:65 4*2:ዘፍ፣ 15:18፣ዘፕ:13፣21
8:66 ዘ018:9
9:1 24:6-7፣2
9:2 17:3፣5
9:3 ዘ020:24፣ዘ8
11:12፣12:5፣14:10፣ 9:16፣27:19፣20፣ 20:5፣መዝ10:17፣ 34:17
9:4 ዘፍ:17፣1፣ዘ8
17:20፣ዘፕ:14፣ 14:8፣15፣5፣1ዜና28: 9:ም4:4
9:5 24:6-7፣15፣ 1ዜና22:10
9:6 ዘ828:15፣ 24:6፣7:14፣17:11፣ 10፣27:18፣12፣ኤር
17:27፣26:4፣32፣23፣ 44:23

በሰጠሁት ተስፋ መሠረት ዘፋንህን በእስራኤል ላይ ለዘላለም አጸናለሁ።

⁶‘ነገር ግን አንተም ሆንህ ልጆችህ እኔን ከመከተል ወደ ኋላ ብትመለሱ፣ የሰጠኋችሁን ትእዛዞችና ሥርዐቶች ሳትጠብቁ ብትቀሩ፣ ሄዳችሁም ሌሎችን አማልክት ብታመልኩና ብትሰግዱላቸው፣ ጎረቤት እስራኤልን ከሰጠኋቸው ምድር እንቅላቸዋለሁ፤ ስለ ስሜ የቀደሱትን ይህን ቤተ መቅደስም እተወዋለሁ፤ ከዚያም እስራኤል በሕዝቦች ሁሉ ዘንድ መተረቻና መዘባባቻ ይሆናሉ፤ ⁸ይህ ቤተ መቅደስ አሁን የሚያስገርም ቢሆንም እንኳ፣ የፍርስራሽ ክምር ይሆናል፤ ዐጣሪ አገዳሪ ማውም ሁሉ ይገረማል፤ እያፌዘም፣ ‘እግዚአብሔር በዚህች ምድርና በዚህ ቤተ መቅደስ ላይ እንዲህ ያለውን ነገር ያደረገው ስለምን ይሆን?’ ይላል፤ ⁹ራሱ መልሰም፣ ‘አዎን እግዚአብሔር ይህን ሁሉ ጥፋት ያመጣቸው አባቶቻቸውን ከግብፅ ምድር ያወጣውን አምላካቸውን እግዚአብሔርን ትተው ሌሎች አማልክትን በመከተል ስለ ሰገዱላቸውና ስለመለካቸው ነው’ ይላል።”

ሰሎሞን ያከናወናቸው ሌሎች ሥራዎች

9:10-28 ተጓ ምብ - 2ዜና 8:1-18

¹⁰ሰሎሞን ሁለቱን ሕንጻዎች፣ ማለትም የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስና የንጉሡን ቤተ መንግሥት ሠርቶ በፊጽም በሃያኛው ዓመት መጨረሻ፣ ¹¹ንጉሥ ሰሎሞን በገለላ የሚገኙትን ሃያ ከተሞች ለጢሮስ ንጉሥ ለኪራም ሰጠው፤ ንጉሡ ይህን ያደረገውም፣ የሚያስፈልገውን ሁሉ ዝግብ፣ ጥድና ወርቅ ኪራም ሰጥቶት ስለ ነበር ነው፤ ¹²ይሁን እንጂ ኪራም ከጢሮስ ተነሥቶ ሰሎሞን የሰጠውን ከተሞች ለማየት በሄደ ጊዜ አልተደሰተባቸውም፤ ¹³እርሱም፣ “ወንድሜ ሆይ፣ እነዚህ የሰጠኸኛ ከተሞች ምንድን ናቸው?” አለ፤ እነዚህንም ‘ከቡል’ ምድር’ አላቸው፤ እስከ ዛሬም በዚህ ስም ይጠራሉ። ¹⁴በዚያን ጊዜ ኪራም ለንጉሡ መቶ ሃያ መክሊት¹⁵ ወርቅ ልኮለት ነበር።

¹⁵ንጉሥ ሰሎሞን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ፣ የራሱን ቤተ መንግሥት፣ ማሎን፣ የኢየሩሳሌምን ቅጥር፣ ሐርደን፣ መገደንና ጌዝርን ለመሥራት የገደለበት ሠራተኞች

¹⁶3 በዚያ በጥ 64 ላይ በትውፊት፣ የዘላለም መሥዋዕት ይባላል።
¹⁷65 ወይም ከመግቢያው ጀምሮ ተብሎ መተርጉም ይቻላል።
¹⁸6 የሰብራይስጡ ትርጉም የብዙ ቆይታን ያመለክታል።
¹⁹13 ከሌላ የሚለው የብሔራዊ ቃል ጋር ተመሳሳይ የሆነ ደምፅ አለው።
²⁰14 4 ሜትሮስ ተጓ ያህል ነው

9:7 ዘሌ:18፣24-28፣ ዘ84:26፣12፣5፣28፣ 37፣ኢሱ:23፣13፣27፣ 17፣23፣ኢዮ:17፣6፣ መዝ44:14፣ኢር7:14፣ 24:9፣10፣ሕዝ5:15፣ ኢ.ል2:17
9:8 ዘሌ:26፣32፣ ዘ829:24፣ኤር7:4- 15፣ማቴ23፣38
9:9 ዘፕ:25፣3፣ዘ8 29:25፣31፣29፣27፣ 22:17፣ኤር5:19፣ 13፣22፣16፣11፣13፣ 22:9፣40፣344፣23፣ሰ 44:12
9:11 4*14
9:13 ኢሱ:19፣27
9:14 4*11
9:15 ኢሱ:10፣33፣ 11፣1011፣24:6፣59፣ 17:5፣13

መልምሎ ነበር።¹⁶ የግብፅ ንጉሥ ፈርዖን ወጥቶ በጌዝር ላይ አደጋ ጥሎ ያዛት፤ አቃጠላትም፤ ነዋሪዎቿን ከግናውያንን ገድሎ ለልጁ ለሰሎሞን ሚስት መዳሪያ አድርጎ ሰጥቶአት ነበር።¹⁷ ሰሎሞንም ጌዝርን መልሶ ሠራት፤ እንዲሁም የታችኛውን ቤትሐሮ ንን፤¹⁸ በዕለትን፤ በይሁዳ ምድር በምድረ በዳው የምትገኘውን ተድሞርን¹⁹ ሠራ፤¹⁹ ደግሞም ማናቸውንም በአየሩሳሌም፤ በሊባኖስና በሌሎች ግዛቶቹ ሁሉ ለመሥራት የፈለገውን፤ ሥንቅ የሚከማቸባቸውን፤ ሠረገሎች²⁰ የሚጠበቁባቸውን እንዲሁም ፈረሰኞች የሚቀመጡባቸውን ከተሞችና መንደሮች ሁሉ ሠራ።

²⁰ ከእስራኤል ሕዝብ ያልሆኑትን ከአዋራውያን፤ ከኬሊያውያን፤ ከፊርዛውያን፤ ከአውያውያንና ከአያቡሳውያን ሕዝቦች ሁሉ የተረፉትን፤²¹ እስራኤላውያን ዘርቻቸውን ለማጥፋት²² ያልቻሉትንና በምድራቱ የቀሩትን እነዚህን እስከ ዛሬ እንደሚደረገው ሁሉ፤ ሰሎሞን ለግዳጅ ሥራ መለመሳቸው።²² ይሁን እንጂ ሰሎሞን ከእስራኤላውያን ማንንም ባሪያ አላደረገም፤ እነርሱ ወታደሮቹ፤ ሹማምቱ፤ የጦር አለቆቹ፤ ሻምበሎቹ፤ ባልደራሶቹ ነበሩ።²³ እነዚህም ሰሎሞን የሚያሠራውን የሕንጻ ሥራ የሚያከናውኑትን ሠራተኞች የሚቈጣጠሩናቸው፤ ቀጥረውም አምስት መቶ አምሳ ነበር።

²⁴ የፈርዖን ልጅ ከዳዊት ከተማ ሰሎሞን ወዳሠራላት ቤተ መንግሥት ከመጣች በኋላ ሰሎሞን ሚሎንን ሠራ።

²⁵ ሰሎሞንም ለእግዚአብሔር ባሠራው መሠዊያ ላይ በዓመት ሦስት ጊዜ የሚቃጠል መሥዋዕትና የኅብረት መሥዋዕት²⁶ በማቅረብ፤ ከዚህ ጋር በእግዚአብሔር ፊት ዕጣን ያሳርግ ነበር፤ በዚህ ሁኔታም የቤተ መቅደሱን ግዳጅ ተወጣ።

²⁶ እንዲሁም ንጉሡ ሰሎሞን በኤደም ያስምድር፤ በኤሎት አጠገብ፤ በቀይ ባሕርግ ዳርቻ ላይ ባለቸው በዔጽዮን ጋብር መር ከሶችን ሠራ።²⁷ በመርከቦቹም ላይ ከሰሎሞን ሰዎች ጋር አብረው እንዲሠሩ፤ ከራም ባሕርን የሚያውቁ የራሱን መርከቦች ላከ።²⁸ እነዚያም ወደ አፊር ሄደው አራት መቶ ሃያ ሙስሊት²⁹ ወርቅ ይዘው ተመለሱ፤ ይህንም ለንጉሥ ሰሎሞን ሰጡት።

ንግሥተ ሳባ ሰሎሞንን እንደ ጉበኘች
10:1-13 ተጓ ምብ - 2ዜና 9:1-12

10 ንግሥተ ሳባ የሰሎሞንን ዝና እና ከእግዚአብሔር ስም ጋር ያለውን ግንኙነት በሰማች ጊዜ፤ አስቸጋሪ በሆኑ

9:16 1ነገ3:1:መዝ 45:12:68:29:72:10
9:17 ኢ.ሱ:10:10
9:18 ኢ.ሱ:19:44
9:19 ዘ01:11:ዘ03 17:16:1ነገ4:26:2ዜና1:14:9:25
9:20 ዘጥ:13:29:ኢ.ሱ:11:3
9:21 ዘፍ9:25:26:49:15:ዘ01:11:ዘ8:20:11:ኢ.ሱ:15:63
9:22 ዘሌ:25:39
9:23 1ነገ5:16
9:24 2ሳመ:5:9:1ነገ3:1:11:27
9:25 ዘ023:14
9:26 ዘጥ:33:35:1ነገ10:22:22:48:2ነገ14:22:16:6:2ዜና20:37:ኢ.ሱ:2:16
9:27 ሕዝ27:8
9:28 4:14:ዘፍ:10:29:1ነገ10:10:11:14:21:2ዜና1:15:መዝ2:8
10:1 ዘፍ:10:7:28:25:3:ዘጥ:12:8:መሳ 14:12:ሕዝ16:14:ግጥ:12:4:2:ሌ.ቃ 11:31
10:2 ዘፍ24:10
10:5 1ነገ4:22
10:7 ዘፍ45:26:1ዜና29:25
10:8 ምጻ8:34
10:9 ዘ87:8:1ነገ 5:7:መዝ11:7:33:5:72:2:99:4:103:6:አ .ሳ42:10
10:10 1ነገ9:28:ኢ.ሳ60:6
10:11 ዘፍ:10:29

ጥያቄዎች ልትፈትነው መጣች።² ታላቅ አጅብ አስከትላ ሸቶ፤ እጅግ ብዙ ወርቅና የከበሩ ዕንቆች በግመል አስጭና አየሩሳሌም ከደረሰች በኋላ፤ ወደ ሰሎሞን ገብታ በልቧ ያለውን ጥያቄ ሁሉ አቀረበችለት።³ ሰሎሞንም የጠየቀችውን ሁሉ መለሰላት። ንጉሡ አቅቶት የቀረ እንዳች ጥያቄ አልነበረም።⁴ ንግሥተ ሳባ የሰሎሞንን ጥበብ ሁሉ፤ የሠራውንም ቤተ መንግሥት ስትመለከት⁵ እንዲሁም በገበታው ላይ የሚቀርበውን መብል፤ የሹማምቱን አቀማ መጥ፤ አሳላፊዎቹን ከነደንብ ልብሳቸው፤ ጠጅ አሳላፊዎቹን፤ ደግሞም በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ያቀረበውን የሚቃጠል መሥዋዕት⁶ ስታይ እጅግ ተደነቀች።

⁶ ንጉሡንም እንዲህ አለችው። “ስላክና ወንኸው ሥራና ስለ ጥበብህ ባገሬ ሳለሁ የሰማሁት ትክክል ነው፤ ገይሁን እንጂ፤ ራሴ መጥቼ እነዚህን ነገሮች በዐይኔ እስኪ ይደረስ አላመገሁም ነበር፤ በእርግጥ ግማሹን እንኳ አልነገሩኝም፤ ጥበብህና ብልጽግናህ ከሰማሁት በላይ ነው።⁸ ሰዎችህ እንዴት ያሉ ዕድለኞች ናቸው! ሁል ጊዜ በፊትህ ቆመው ጥበብህን የሚሰሙ ሹማምትህ እንዴት የታደሉ ናቸው! ፀሐንተ ደስ ተሰኝቶ በእስራኤል ዙፋን ላይ ያሰቀ መጠህ እግዚአብሔር አምላክህ የተመሰገነ ይሁን፤ እግዚአብሔር በዘላለም ፍቅሩም እስራኤልን ከመውደዱ የተነሣ፤ ፍትሕና ጽድቅ እንዲሰፍን አንተን ንጉሥ አድርጎ አስነሣህ።”

¹⁰ ለንጉሡም መቶ ሃያ ሙስሊት⁸ ወርቅ፤ እጅግ ብዙ ሸቶና የከበረ ድንጋይ ሰጠችው፤ ንግሥተ ሳባ ለንጉሥ ሰሎሞን ያበረከተ ችለትን ያን ያህል ብዛት ያለው ሸቶ ከዚያ በኋላ ከቶ አልመጣም።

¹¹ ከአፊር ወርቅ ያመጡት የኪራም መር ከሶች፤ እጅግ ብዙ የሰንደል ዕንጨትና¹² ንጉሡም የሰንደልን ዕንጨት ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስና ለቤተ መንግሥቱ መደገፊያ፤ ለበገና ለመሳኝቅ መሥሪያ አዋለው። ይህን ያህል ብዛት ያለው የሰንደል ዕንጨት እስከ ዛሬ ድረስ ከቶ አልመጣም፤ አልታየምም።

¹⁸ በዕብራይስጥ ታግር ተብሎ ይጻጻጋል
¹⁹ ወይም ሠረገሎች ተብሎ መተርጉም ይችላል
²¹ የዕብራይስጡ ቃል ሰውን ወይም ቀስን ፈጽሞ በግጥ ፋት ለእግዚአብሔር መስጠት የሚለውን ያመለክታል
²⁵ በትውፊት የሰላም መሥዋዕት ይባላል
²⁶ የዕብራይስጡ ያም ስውፍ ይለዋል፤ ይኸውም የደንገል ባሕር ማለት ነው
²⁸ 14.5 ሜትር ከ ቶን ያህል ነው
²⁹ ወይም ወደ ላይ የሚወጣቸው ደረጃዎች ተብሎ መተርጉም ይችላል
³⁰ 4 ሜትር ከ ቶን ያህል ነው
³¹ በዚህና በቀ 12 ላይ፤ የአልጎም ዕንጨት ከሚባለው ጋር ተመሳሳይ ሊሆን ይችላል።

13ንጉሥ ሰሎሞንም ለንግሥተ ሳባ ከቤተ መንግሥቱ በልግስና ከሚሰጣት ሌላ፣ የፈለገችውንና የጠየቀችውን ሁሉ ሰጣት፤ ከዚያም ከአጃቢዎቿ ጋር ወደ አገሯ ተመለሰች።

የሰሎሞን ብልጽግናና ክብር

10:14-29 ተጓ ምብ - 2ዜና 1:14-17፣ 9:13-28

14ለሰሎሞን በየዓመቱ የሚገባለት ስድስት መቶ ሥልሳ ስድስት መቅለት ወርቅ ነበር። 15ይህም ከንግድና ከሌላ ገቢ ላይ የሚከፈለውን ቀረጥ፣ የዐረብ ነገሥታት ሁሉ የሚያገቡትንና አገረ ገዡን የሚሰበስቡትን ግብር ሳይጨምር ነው።

16ንጉሥ ሰሎሞን ከተጠፈጠፈ ወርቅ ሁለት መቶ ታላላቅ ጋሻ አሠራ፤ በእያንዳንዱም ጋሻ የገባው ሦስት መቶ ሰቅልፍ ወርቅ ነበር።

17እንዲሁም ከተጠፈጠፈ ወርቅ ሦስት መቶ ትንንሽ ጋሻ አሠራ፤ በእያንዳንዱም ጋሻ የገባው ደግሞ ሦስት ምናንፕ ወርቅ ነው። ንጉሡም እነዚህን የሊባኖስ ዱር በተባለው ቤተ መንግሥት አኖረ።

18ከዚያም ንጉሡ ከዝሆን ጥርስ ትልቅ ዙፋን አሠርቶ በንጹሕ ወርቅ አስለበጠው።

19ዙፋኑ ባለ ስድስት ደረጃ ነው፤ በስተ ጓላውም ዐናቱ ላይ ክብ ቅርጽ ሲኖረው፣ ግራና ቀኝ ባለመደገፊያ ነው፤ በመደገፊያ ምቹም አጠገብ ሁለት አንበሶች ቆመዋል።

20በስድስቱም ደረጃ ጫፍ ላይ ግራና ቀኝ ስድስት ስድስት አንበሶች ቆመዋል። ይህን የመሰለም ዙፋን በየትኛውም አገር መንግሥት ከቶ ተሠርቶ አያውቅም።

21ንጉሥ ሰሎሞን የሚጠጣበት ዋንጫ ሁሉ የወርቅ ሲሆን፣ የሊባኖስ ዱር በተባለው ቤተ መንግሥት ውስጥ የነበረው ዕቃ በሙሉ ከንጹሕ ወርቅ የተሠራ ነበር፤ በሰሎሞን ዘመን መንግሥት ብር ይህን ያህል ዋጋ ስላልነበረው፣ ከብር የተሠራ ዕቃ ፈጽሞ አልነበረም። 22ንጉሡ ከኪራም መርከቦች ጋር አብረው በባሕር ላይ የሚጓዙ የተርሲስ የንግድ መርከቦችን አሰሩት። እነዚህም በየሦስት ዓመቱ አንድ ጊዜ ወርቅ፣ ብርና የዝሆን ጥርስ፣ ጦጣዎችና ዝንጆሮዎች ያመጡ ነበር።

23ንጉሥ ሰሎሞንም በሀብትና በጥበብ ከምድር ነገሥታት ሁሉ ይበልጥ ነበር።

24ዓለሙ ሁሉ እግዚአብሔር በሰሎሞን ልብ ያኖረውን ጥበብ ለመስግት ወደ እርሱ መምጣት ይፈልግ ነበር። 25በየዓመቱም የሚመጣውን ሰው ሁሉ የብርና የወርቅ ዕቃ፣ ልብስ፣ የጦር መሣሪያ፣ ሽቶ፣ ፈረስና በቅሎ ስጦታ አድርጎ ያመጣለት ነበር።

10:14 1ነገ:28
10:16 2ሳሙ:8:7
10:17 1ነገ:2
10:21 አ.460:17
10:22 1ነገ:26;
27:መዝ48:7;አ.4
2:16;23:1:14;
60:6:9
10:23 1ነገ:12;
13:ግ:46:29;12:42
10:24 2ሳሙ:
14:20

10:25 1ሳሙ:
10:27
10:26 ዘ817:16
10:27 ዘ817:17;
1ዜና27:28;አ.ፍ
27:16;አ.460:17;
አጥ7:14
10:29 ዘኅ:13:29
11:1 ፉ*3:ዘ034:
16:1ነገ14:21:31
11:2 ዘ034:16;
1ነገ16:31
11:3 ፉ*1:ዘፍ:
22:24;ዘ817:17;
ነሀ13:26;አስ2:14;
ም43:1:3
11:4 ዘ034:16;
1ነገ8:61;1ዜና
29:19
11:5 ፉ*7:ዘሌ:
18:21;ጳጳ2:13;
አ.457:9;ሰፍ:1:5
11:6 ዘ84:25
11:7 ዘሌ:18:21;
20:25 ዘኅ:21:29;
2ነገ23:13;
ሐሥ7:43

26ሰሎሞን ሠረገሎችና ፈረሶች ሰበሰቡ፤ አንድ ሺህ አራት መቶ ሠረገሎችና ዐሥራ ሁለት ሺህ ፈረሶች ነበሩት። እነዚህንም ሁሉ ሠረገሎች በሚያኖርበት ከተሞችና ራሱ በሚኖርበት በአየሩሳሌም እንዲሆኑ አደረገ። 27ንጉሡም ብሩን በየቦታው እንደሚገኝ ድንጋይ አደረገ፤ የዝግባውም ዕንጨት ብዛት በቁላ እንደሚበቅል ሾላ ሆነ። 28የሰሎሞን ፈረሶች የመጡት ከግብፅና ከቀዌሮ ሲሆን፣ እነዚህንም ከቀዌ ገዝተው ያመጧቸው የቤተ መንግሥቱ ንግድ ሰዎች ነበሩ። 29አንዱን ሠረገላ ከግብፅ የሚያመጡት በስድስት መቶ ሰቅል። ብር ሲሆን፣ ፈረሱን ደግሞ በመቶ አምሳ ሰቅል። ብር ያመጡ ነበር፤ ለኬጢያውያንና ለሶርያ ነገሥታትም አምጥተው ይሸጡላቸው ነበር።

የሰሎሞን ሚስቶች

11ንጉሥ ሰሎሞን ከፈርዖን ልጅ ሌላ ብዙ የባዕድ አገር ሴቶችን ማለትም ሞዓባውያትን፣ አሞናውያትን፣ ኤዶማውያትን፣ ሲዶናውያትን፣ ኬጢያውያትን አፈቀረ። 2እነዚህም እግዚአብሔር እስራኤላውያንን፣ “ልባችሁን ወደ አማልክታቸው በእርግጥ ይመልሱታልና ከእነርሱ ጋር መጋባት የለባችሁም” ካላቸው አሕዛብ ወገን አበሩ፤ ሆኖም ሰሎሞን ከእነዚህ ጋር ፍቅር ጠና። 3እርሱም ከነገሥታት የተወለዱ ሰባት መቶ ሚስቶችና ሦስት መቶ ቁባቶች ነበሩት፤ ሚስቶቹም ልቡ ወደ ሌላ እንዲያዘነብል አደረጉት። 4ሰሎሞን በሸመገላ ጊዜ ሚስቶቹ ልቡን ወደ ሌሎች አማልክት መለሱት፤ የአባቱ የዳዊት ልብ እንደ ተገዛ ሁሉ፣ በፍጹም ልቡ ለአምላኩ ለእግዚአብሔር አልተገዛም። 5ሰሎሞንም የሲዶናውያንን ሴት አምላክ አስታሮትን፣ አስጸዶፊውን የአሞናውያንን አምላክ ሚልኮምን ተከተለ። 6ስለዚህ ሰሎሞን በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸመ፤ እንደ አባቱ እንደ ዳዊትም እግዚአብሔርን እስከ መጨረሻው አልተከተለም።

7ሰሎሞን ከአየሩሳሌም በስተ ምሥራቅ ባለው ተራራ ላይ ለአስጸዶፊው የሞዓብ አምላክ ለካሞሽ እንዲሁም አስጸዶፊ ለሆነው ለአሞናውያን አምላክ ለሞሎክ ማምለኪያ ኩራብታ ሠራ። 8ለአማልክቶቻቸው ዕጣን

*14 23 ሚትራክ ቶን ያህል ነው
*16 3.5 ኪሎ ግራም ያህል ነው
*17 1.7 ኪሎ ግራም ያህል ነው
*22 ዕብራይስጡ የተርሲስ መርከቦች ይላል
*26 ወይም ሠረገሎች ተብሎ መተርጉም ይችላል
*28 በዚያ በፉ 29 ላይ ምናልባት በቁልቂያ የምትገኙ መዝሙሮች ሊሆኑት ይቻላል
*28 ምናልባትም ኪልቂያ ለትሆን ትችላለች
*29 7 ኪሎ ግራም ያህል ነው
*29 1.7 ኪሎ ግራም ያህል ነው

ለሚያጥኑና መሥዋዕት ለሚያቀርቡ ለሌሎች ሚስቶቻቸውም ሁሉ በዚህ ዐይነት ሠራላቸው።
 9 ሰሎሞን ሁለት ጊዜ ከተገለጠለት ከእስራኤል አምላክ ስለሚገለግለው ልብ ስለሸፈተ፣ እግዚአብሔር ተቈጣው።
 10 ምንም እንኳን ሌሎች አማልክትን እንዳይከተል ሰሎሞንን ቢከለክለውም፣ ሰሎሞን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ አልጠበቀም፤
 11 ስለዚህ እግዚአብሔር ሰሎሞንን እንዲህ አለው፡ “ይህን በማድረግህ ያዘዘህህን ኪዳኔንና ሥርዐቱንም ባለመጠበቅህ፣ መንግሥትህን ከአንተ ወስጄ ከአገልጋዮችህ ለአንዱ አስጠቀህ።
 12 ይህን ግን ስለ አባትህ ስለ ዳዊት ስል በዘመንህ አላደርገውም፤ መንግሥትህን የምቀዳት ከልጅህ እጅ ነው።
 13 ይህም ሆኖ መንግሥቱን በሙሉ አልነጥቀውም፤ ነገር ግን ስለ ባሪያዬ ስለ ዳዊትና ስለ መረጥኋት ስለ ኢየሩሳሌም ስል ለልጅህ አንድ ነገድ አስጠቀህ።”

የሰሎሞን ጠላቶች

14 እግዚአብሔር ከኤዶም ንጉሣዊ ቤተሰብ ኤዶማዊውን ሃዳድን በሰሎሞን ላይ አስነሣው።
 15 ከዚያ በፊት ዳዊት ከኤዶም ጋር በተዋጋ ጊዜ፣ የሞቱትን ለመቅበር መጥቶ የነበረው የሰራዊቱ አዛዥ ኢዮአብ የኤዶምን ሰዎች ሁሉ ፈጅቶ ነበር።
 16 ኢዮአብና እስራኤላውያን ሁሉ፣ በኤዶም ያሉትን ወንዶች በሙሉ እስኪያጠፉ ድረስ፣ እዚያው ስድስት ወር ቁይተው ነበርና።
 17 ሃዳድ ግን ገና በልጅነቱ አባቱን ካገለገሉ ጥቂት ኤዶማውያን ጋር ወደ ግብፅ ሸሸ።
 18 እነርሱም ከምድያም ተነሥተው ወደ ፋራን ሄዱ፤ ከፋራንም ሰዎች ይዘው ወደ ግብፅ በመምጣት፣ ወደ ግብፅ ንጉሥ ወደ ፈርዖን ገቡ።
 ንጉሡም ለሃዳድ ቤትና መሬት ሰጠው፤ ቀለብም አዘዘለት።

19 ፈርዖንም ሃዳድን እጅግ ወደደው፣ ስለዚህም ከሚስቱ ከንግሥት ጣፍኔስ እንት ጋር አጋባው።
 20 የጣፍኔስም እንት ጌንባት የተባለውን ልጅ ወለደችለት፤ ጣፍኔስ በፈርዖን ቤት አሳደገችው፤ ጌንባትም ከፈርዖን ልጆች ጋር አደገ።

21 ሃዳድ በግብፅ ሳለ ዳዊት ከአባቶቹ ጋር ማንቀሳፋቱን፣ የሰራዊቱ አዛዥ ኢዮአብም መሞቱን ሰማ።
 ሃዳድም ፈርዖንን፣ “ወደ አገሬ እንድመለስ አስናብተኝ” አለው።

22 ፈርዖንም፣ “እዚህ ምን ጉደለብህና ነው ወደ አገርህ ለመግባት የፈለግኸው?” ሲል ጠየቀው።

ሃዳድም፣ “ምንም የጉደለብኝ የለም፣ ብቻ እንድሄድ ፍቀድልኝ” አለ።

11:9 1ኛ፡3፡5
 11:10 1ኛ፡17፡12፣ 9፡6
 11:11 4ኛ፡31፡11ሌ
 18:4፣14ኛ፡15፡27፣ 2ኛ፡17፡21፣ ማ፡21፡43
 11:12 መዝ፡89፡33
 11:13 ዘ፡12፡11፣ 24ኛ፡7፡15፡17፣ 12፡20
 11:14 1ኛ፡7፡4
 11:15 1ዜ፡5፡18፡12
 11:18 ዘኑ፡10፡12
 11:23 2ኛ፡8፡3፣ 17፡5፡4

23 እግዚአብሔርም ከጌታው ከሰብ ንጉሥ ኩብ ልሎ የነበረውን የኤልያዳን ልጅ ሬዞንን ሌላ ጠላት አድርጎ በሰሎሞን ላይ አስነሣው፤
 24 ዳዊት የሰብን ጎይል በደመሰሰ ጊዜ፣ ሬዞን ሰዎቹን በዙሪያው አሰባስቦ የወንጌዬ አለቃ ሆነ፤ ሰዎቹም ወደ ደማሱቆ ሄደው ተቀመጡ፤ በዚያም አነገሡት።
 25 ሃዳድ ካስከተለበት ችግር ሌላ ሬዞን በሰሎሞን ዘመን ሁሉ ሌላው የእስራኤል ተቃዋሚ ሆነ፤ ሬዞን ሰርያን ገዛ፣ እስራኤልንም ይጠላ ነበር።

ኢዮርብዓም በሰሎሞን ላይ ዐመፀ

26 እንዲሁም ከሰሎሞን ሹማምት አንዱ የሆነው የናባጥ ልጅ ኢዮርብዓም በንጉሡ ላይ ዐመፀ፤ እርሱም ከጸሬዳ የመጣ ኤፍ ሬማዊ ሲሆን፣ እናቱ ጽሩዓ የተባለች መበለት ነበረች።

27 በንጉሡ ላይ ያመፀበትም ምክንያት እንዲህ ነው፤ ሰሎሞን ድጋፍ የሚሆኑ እርከኖች በመሥራት የአባቱን የዳዊትን ከተማ ቅጥር ይጠግን ነበር።
 28 ኢዮርብዓም ከፍተኛ ችሎታ ያለው ሰው ነበር፤ ሰሎሞንም ወጣቱ ሥራውን እንዴት በሚገባ እንደሚያከናውን ወን ባየ ጊዜ፣ በዮሴፍ ነገድ ለሚሠራው የጉልበት ሥራ ሁሉ ጎላሬ አደረገው።

29 በዚያ ጊዜም ኢዮርብዓም ከኢየሩሳሌም ሲወጣ፣ የሴሎው ነቢይ አኪያ በመንገድ ላይ ተገናኘው፤ አኪያም አዲስ መጥናጸፊያ ለብሶ ነበር፤ ሁለቱ ብቻቸውን ሳሉ፣
 30 አኪያ የለበሰውን አዲስ መጥናጸፊያ ይዞ ዐሥራ ሁለት ቦታ ቀደደው።
 31 ከዚያም ኢዮርብዓምን እንዲህ አለው፡ “ዐሥሩን ቍራጭ ለራስህ ወሰድ፤ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይልልና፤ እነሆ፣ መንግሥቱን ከሰሎሞን እጅ እቀዳለሁ፤ ዐሥሩን ነገድ ለአንተ እስጣለሁ።
 32 ነገር ግን ስለ ባሪያዬ ስለ ዳዊትና ከእስራኤል ነገዶች ሁሉ ስለ መረጥኋት ስለ ኢየሩሳሌም ስል አንድ ነገድ ይቀርልታል።
 33 ይህን የማደርገውም እኔን ትተውላለሁ፤ የሲዶናውያንን አምላክ አስታሮትን፣ የሞዓብን አምላክ ካሞሽን፣ የአሞናውያንን አምላክ ሚልኮምን ስላመለኩ እንዲሁም አባቱ ዳዊት እንዳደረገው በመንገዬ ስላልሄዱ በፊቴ ትክክለኛውን ነገር ስላላደረጉ፣ ሥርዐቱንና ሕጌን ስላልጠበቁ ነው።

34 “ይሁን እንጂ መንግሥቱን በሙሉ ከእጁ አልወስድበትም፤ ስለ መረጥሁት፣ ትእዛዜንና ሥርዐቱን ስለ ጠበቀው ስለ ባሪያዬ ስለ ዳዊት ስል በሕይወት ዘመኑ ሁሉ እንዲገዛ አድርጌዋለሁ።
 35 መንግሥትን ከልጁ እጅ እወስዳለሁ፤ ለአንተም ዐሥሩን

11:24 2ኛ፡8፡5
 11:25 ዘ፡10፡22፣ 24ኛ፡10፡19
 11:26 2ዜ፡13፡6
 11:27 1ኛ፡7፡24
 11:28 ዘ፡39፡4፣ ፋ፡2፡1፣ ም፡42፡29
 11:29 1ኛ፡7፡15፣ 14፡2፡2ዜ፡59፡29፣ 10፡15
 11:30 1ኛ፡15፡27
 11:31 4ኛ፡11፣ 1ኛ፡15፡27
 11:32 2ኛ፡7፡15
 11:33 መ፡2፡13፣ 1ኛ፡3፡3፣ 2ኛ፡7፡22

24 ዕብራይስጡ በደመሰሰው ጊዜ ይላል።
 25 የዕብራይስጡ፣ የሰብን ሊቃናት፣ የሱልጊትና የሱርስት ትርጉሞች፣ እኔን ስለ ተወ ይላሉ።

ነገድ እስጥሃሌ።³⁶ ስሜ እንዲኖርባት በመረጥኋት በዚያች በኢየሩሳሌም ከተማ ለባሪያዬ ለዳዊት ምን ጊዜም በፊቴ መብራት እንዲኖረው፤ ለልጁ አንድ ነገድ እስጥሃሌ።³⁷ አንተን ግን እኔ እወስድሃለሁ፤ ልብህ በወደደው ሁሉ ላይ ትነግሳለህ፤ የእስራኤልም ንጉሥ ትሆናለህ።³⁸ ባሪያዬ ዳዊት እንዳደረገው ሁሉ አንተም ያዘዝ ሁህን ሁሉ ብትፈጽም፤ በመንገዴ ብትሄድ፤ ሥርዐቴንና ትእዛዜን በመጠበቅ ትክክል የሆነውን ነገር በፊቴ ብታደርግ፤ ከአንተ ጋር እሆናለሁ፤ የዳዊትን ሥርወ መንግሥት እንዳጸናህ፤ ለአንተም እንዲሁ እስከ ዘላለም የሚኖር ሥርወ መንግሥት እጸናለሁ፤ እስራኤልንም ለአንተ እስጥሃለሁ።³⁹ ከዚህ የተነሣም የዳዊትን ቤት አዋርዳለሁ፤ ነገር ግን ለዘላለም አይደለም።”

⁴⁰ ሰሎሞን ኢየሩሳሌምን ለመግደል ፈለገ፤ ኢየሩሳሌም ግን ወደ ግብፅ ሸሸ፤ ወደ ንጉሡ ወደ ሺሻቅ ሄደ፤ ሰሎሞን እስኪሞት ድረስ በዚያው ተቀመጠ።

የሰሎሞን መሞት

11:41-43 ተጓ ምብ - 2ዜና 9:29-31

⁴¹ የቀረው በሰሎሞን ዘመን መንግሥት የተከናወነው፤ የሠራውም ሁሉ፤ ጥበቡም በሰሎሞን የታሪክ መጽሐፍ ተጽፎ የለምን?⁴² ሰሎሞን በመላው እስራኤል ላይ በኢየሩሳሌም የነገሠው አርባ ዓመት ነው።⁴³ ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፤ በአባቱ በዳዊት ከተማ ተቀበረ፤ ልጁም ሮብዓም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

እስራኤል በሮብዓም ላይ ዐመፀ

12:1-24 ተጓ ምብ - 2ዜና 10:1-11:4

12 እስራኤላውያን ሁሉ ሊያነገሡት ወደ ሴኬም ስለ ሄዱ፤ ሮብዓም ወደዚያው ሄደ።¹ ጸዮናባጥ ልጅ ኢየሩሳሌም ይህን በሰማ ጊዜ፤ ከንጉሥ ሰሎሞን ሸሸቶ ከሚኖርበት ከግብፅ ተመልሶ መጣ።² ስለዚህም ወደ ኢየሩሳሌም ላኩበት፤ እርሱና መላው የእስራኤል ገባኤም ወደ ሮብዓም መጥተው፤⁴ “አባትህ ከባድ ቀንበር ጫነብን፤ አንተ ግን አሁን የአባትህን የጭካኔ አገዛዝ የጫነብንንም ከባድ ቀንበር ብታቀልልን እንገዛልሃለን” አሉት።

⁵ ሮብዓምም፤ “እንግዲያውስ ሂዱ፤ ከሦስት ቀን በኋላ ተመልሳችሁ ወደ እኔ ኑ” አላቸው። ስለዚህ ሕዝቡ ሄዱ።

⁶ ከዚያም ሮብዓም አባቱ ሰሎሞን በሕይወቱ ሳለ ካገለገሉት ሽማግሌዎች ጋር ተማከረ፤ “ለዚህ ሕዝብ ምን መልስ እንድሰጥ ትመክሩኛላችሁ?” አላቸው።

11:36 2ሳሙ 21:17፤ 1ኃገ12:17
11:37 2ሳሙ 3:21፤ 1ኃገ14:7
11:38 ዘ01:21፤ ዘ812:25፤ 17:19፤ 2ሳሙ 8:15
11:40 1ኃገ12:2፤ 2ዜና10:24፤ 2:2
11:43 ማቴ1:7
12:1 ቀ፡25፤ ዘፍ 12:6፤ ኢሱ24:32
12:2 1ኃገ11:40

ገእነርሱም፤ “ዛሬ አንተ ለዚህ ሕዝብ አገልጋይ ብትሆን፤ ብትዝለትና ደስ የሚያሰኝ መልስ ብትሰጠው፤ ምን ጊዜም የአንተ አገልጋይ ይሆናል” ብለው መለሱለት።

⁸ ሮብዓም ግን ሽማግሌዎቹ የሰጡትን ምክርን ቆይቶ አብሮ አደግ የሆኑትንና እርሱን የሚያገለግሉትን ወጣቶች፤⁹ ሐሳብ ለማግኘት፤ የእናንተስ ምክር ምንድን ነው? ‘አባትህ የጫነብንን ቀንበር አቅልልልን’ ለሚሉኝ ለእነዚህ ሰዎች ምን መልስ እንስጥ?” ሲል ጠየቃቸው።

¹⁰ ወጣት አብሮ አደጎቹም፤ እንዲህ አሉት፤ “አባትህ ከባድ ቀንበር ጫነብን፤ አንተ ግን ቀንበራችንን አቅልልልን” ሳሉ ለእነዚህ ሰዎች፤ ‘ትንሿ ጣቴ ከአባቴ ወገብ ይልቅ ትወፍራለች፤¹¹ አባቴ ከባድ ቀንበር ጫነባችሁ፤ እኔ ግን ከዚያ ይብስ አከብደዋለሁ፤ አባቴ በዐለንጋ ገረፋችሁ፤ እኔ ግን በጊንጥ እገርፋችኋለሁ’ በላቸው!” አሉ።

¹² ንጉሡ፤ “በሦስተኛው ቀን ተመልሳችሁ ኑ” ብሎአቸው ስለ ነበር፤ ኢየሩሳሌምና ሕዝቡ ሁሉ በሦስተኛው ቀን ወደ ሮብዓም ተመልሰው መጡ።¹³ ንጉሡም በሽማግሌዎቹ የተሰጠውን ምክር ትቶ፤ ሕዝቡን የሚያስከፋ መልስ ሰጣቸው፤¹⁴ ወጣቶቹ የሰጡትን ምክርም ተቀብለው፤ “አባቴ ቀን በራችሁን አከብደባችሁ፤ እኔ ደግሞ ከዚያ ይብስ አከብደዋለሁ፤ አባቴ በአለንጋ ገረፋችሁ፤ እኔ ደግሞ በጊንጥ እገርፋችኋለሁ” አላቸው።¹⁵ እግዚአብሔር በሴሎናዊው በአኪያ አማካይነት ስለ ናባጥ ልጅ ስለ ኢየሩሳሌም የተናገረው ቀድሞውኑ እግዚአብሔር የወሰነው ስለ ሆነ፤ መፈጸም ነበረበትና ንጉሡ ሕዝቡን አልሰማም።

¹⁶ እስራኤልም ሁሉ ንጉሡ ሊሰማቸው አለመፈለጉን በተረዱ ጊዜ፤ ለንጉሡ እንዲህ በማለት መለሱ፤

“ከዳዊት ምን ድርሻ አለን?
ከእሴይስ ልጅ ምን የምናገኘው አለ?
እስራኤል ሆይ፤ ወደየድንኳንህ ተመለስ፤
ዳዊት ሆይ፤ እንግዲህ የገዛ
ቤትህን ጠብቅ!

ስለዚህም እስራኤላውያን ወደ ድንኳኖቻቸው ተመለሱ።¹⁷ ሮብዓምም በይሁዳ ምድር በሚኖሩት እስራኤላውያን ላይ ገዥ ሆነ።

¹⁸ ንጉሥ ሮብዓም የጉልበት ሠራተኞች አለቃ የነበረውን አደኒራምን ላከው፤ ነገር ግን እስራኤል ሁሉ በድንጋይ ወግረው ገደሉት። ንጉሡ ሮብዓም ግን እንደ

12:4 1ሳሙ8:11-18፤ 1ኃገ4:2028
12:6 1ኃገ4:2
12:7 ምሳ15:1
12:8 ዘሌ19:32
12:14 ዘ01:14
12:15 ዘ82:30፤ 1ኃገ11:29፤ 2ዜና 25:20
12:16 ዘ93:14፤ 2ሳሙ20:1፤ ኢሳ7:17
12:17 1ኃገ 11:13:36
12:18 ኢሱ7:25፤ 2ሳሙ20:24

¹2 ወይም በግብፅ ቀረ ተብሎ መተርጎም ይቻላል።
¹¹18 አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ቅጂዎች የሰርበት ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ (1ኃገ4:6፤ 5:14 ይመ) ፅብራይስጡ፤ አዲሱ ይላል

ምንም ብሎ ሠረገላው ላይ በመውጣት ወደ ኢየሩሳሌም ሸሸ።¹⁹ ስለዚህ ሕዝቡ በዳዊት ቤት ላይ እስከ ዛሬ ድረስ እንዳ መፀ ነው።

²⁰ኢዮርብዓም መመለሱን እስራኤላውያን ሁሉ በሰሙ ጊዜ፣ ወደ ገብኤያቸው በማስጠራት በመላው እስራኤል ላይ እነገሡት። ለዳዊት ቤት በታማኝነት ጸንቶ የተገኘው የይሁዳ ቤት ብቻ ነው።

²¹ሮብዓም ኢየሩሳሌም በደረሰ ጊዜ፣ የእስራኤልን ቤት ወግተው መንግሥቱን ለሰሎሞን ልጅ ለሮብዓም እንዲመልሱ መላውን የይሁዳ ቤትና የብንደምን ነገድ ሰበሰቡ፣ የሰራዊቱም ቍጥር አንድ መቶ ሰማ ንዶ ሺህ ነበር።

²²ነገር ግን ይህ የአምላክ ቃል፣ የእግዚአብሔር ሰው ወደ ሆነው ወደ ሳማያ መጣ፤

²³“ለይሁዳ ህዝብ ለሰሎሞን ልጅ ለሮብዓም፣ ለመላው የይሁዳ ቤትና ለብንደም ነገድ፣ ለቀ ረውም ሕዝብ ሁሉ እንዲህ በል፤ ²⁴እግዚአብሔር የሚለው ይህ ነው፤ ይህ ነገር ከእኔ የሆነ ነውና ወንድሞቻችሁን እስራኤላውያንን ለመውጋት አትውጡ፤ እያንዳንዳችሁ ወደየቤታችሁ ተመለሱ።” ስለዚህ እግዚአብሔር እንዳዘዘው የእግዚአብሔርን ቃል ሰሙ፤ ወደየቤታቸውም ተመለሱ።

በቤቴልና በዳን የቆሙ የወርቅ ጥጆች

²⁵ከዚያም ኢዮርብዓም በኩረብታው አገር በኤፍሬም የምትገኘውን ሴኪምን ምሽግ አድርጎ ሠራ፤ በዚያም ተቀመጠ። ደግሞም ያንን ትቶ በመውጣት የጽኑኤልን ምሽግ ሠራ።

²⁶ኢዮርብዓም በልቡ እንዲህ ሲል አሰበ፤ “መንግሥቱ ለዳዊት ቤት የሚመለስ ይመስላል፤ ²⁷ይህ ሕዝብ መሥዋዕት ለማቅረብ ኢየሩሳሌም ወዳለው ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የሚወጣ ከሆነ፣ እንደ ገና ልቡን ወደ ጌታው ወደ ይሁዳ ንጉሥ ወደ ሮብዓም ሊያዘር ነው። ከዚያም እኔን ይገድለኛል፤ ወደ ንጉሡም ወደ ሮብዓም ይመለሳል።”

²⁸ንጉሡ ከመከረበት በኋላ ሁለት የወርቅ ጥጆች አሠርቶ ሕዝቡን፣ “እስራኤል ሆይ፤ ወደ ኢየሩሳሌም እስካሁን የወጣኸው ይበቃል፤ ከግብፅ ምድር ያወጡህ አማልክትህ እነዚህ ናቸው” አለ። ²⁹አንዱን በቤቴል ሌላውንም በዳን አቆመው። ³⁰ይህም አድራጎት ነጠአት ሆነ፤ ሕዝቡም በዚያ ላለው ለመስገድ እስከ ዳን ድረስ ርቆ ሄደ።

³¹ኢዮርብዓም በማምለኪያ ኩረብቶች ላይ አብያተ ጣቦታትን ሠራ፤ ከሕዝቡ የተለ

12፡19 2ኃገ17፡21
12፡20 1ኃገ11፡13፣
32፡ሐገ37፡16
12፡21 1ኃገ14፡30፣
15፡6፣16፣2ዜ5፡11፣1፣
12፡22 ዘጸ33፡1፣
2ኃገ4፡7፣2ዜ5፡12፣57
12፡25 ቍ፡1፣
መጻፍ8፡8
12፡27 ዘጸ12፡56
12፡28 ዘፀ32፡4፣
8፣2ዜ5፡11፣5
12፡29 ዘፍ12፡8፣
ኢሉ7፡2፣መጻ
18፡27-31፣አጥ8፡14
12፡30 1ኃገ13፡34፣
14፡16፣15፡26፣30፣
16፡2፣2ኃገ3፡3፣
10፡29፣13፡2፣ 17፡21
12፡31 ዘፀ29፡9፣
ዘሌ26፡30፣17ገ
13፡32፡33፣2ገ7
17፡29፡32፡2ዜ5
11፡14፡15፡13፡9

ያዩ ክፍሎች ሁሉ፣ ሌዋውያን ካልሆኑት ካህናትን ሾመ።³² በይሁዳ እንደሚደረገው ሁሉ እርሱም በስምንተኛው ወር ዐሥራ አምስተኛው ቀን በዓል እንዲሆን ወሰነ፤ በመሠዋዊውም ላይ መሥዋዕት አቀረበ። ለሠራቸው ጥጆች መሥዋዕት በማቅረብም እንዲህ ያለውን ድርጊት በቤቴል ፈጸመ። በማምለኪያ ኩረብቶች ላይ ላሠራቸው አብያተ ጣቦታት በቤቴል ካህናቱን መደበ።³³ ራሱ በመረጠው በስምንተኛው ወር፣ በዐሥራ አምስተኛው ቀን በቤቴል ባቆመው መሠዋዊ ላይ መሥዋዕት አቀረበ፤ ስለዚህ ለእስራኤላውያን በዓል ወሰነላቸው፤ ፅግንም ለማቅረብ ወደ መሠዋዊው መጣ።

ከይሁዳ የመጣ የእግዚአብሔር ሰው

13 ኢዮርብዓም መሥዋዕት ለማቅረብ በመሠዋዊው አጠገብ ቆሞ ሳለ፣ በእግዚአብሔር ቃል ታዞ አንድ የእግዚአብሔር ሰው ከይሁዳ ወደ ቤቴል መጣ።² መሠዋዊውንም በእግዚአብሔር ቃል በመቃወም እንዲህ አለ፤ “አንተ መሠዋዊ ሆይ! እንግዲህ እግዚአብሔር የሚለው ይህ ነው፤ ‘እነሆ፣ ኢዮሰያስ የተባለ ለዳዊት ቤት ይወለዳል፤ እርሱም አሁን እዚህ መሥዋዕት የሚያቀርቡትን የኩረብታ ማምለኪያ ካህናት በላይ ይሠዋቸዋል፤ የሰዎችም ዐጥንት በአንተ ላይ ይነዳል።’”³ በዚያች ዕለት ያ የእግዚአብሔር ሰው፣ እንዲህ ሲል ምልክት ሰጠ፤ “እግዚአብሔር የሰጠውም ምልክት፣ ‘እነሆ፣ መሠዋዊው ይሰነጠቃል፤ በላዩም ላይ ያለው ዐመድ ይፈሳል።’” የሚል ነው።

⁴ንጉሥ ኢዮርብዓምም ያ የእግዚአብሔር ሰው በቤቴል መሠዋዊ ላይ ጮኾ የተናገረውን ሲሰማ፣ እጁን መሠዋዊው ካለበት በመዘር ጋት፣ “ያዙት!” አለ፤ ነገር ግን ያች የዘረጋት እጁ ደርቃ ቀረቸ፤ ሊመልሳትም አልቻለም።⁵ እንዲሁም ያ የእግዚአብሔር ሰው በእግዚአብሔር ቃል ተመርቶ በሰጠው ምልክት መሠረት መሠዋዊው ተሰነጠቀ፤ ዐመዱም ፈሰሰ።

⁶ከዚያም ንጉሡ የእግዚአብሔርን ሰው፣ “እጅ ወደ ቦታዋ እንድትመለስ ወደ አምላክህ ወደ እግዚአብሔር ለምገልኝ፤ ጸልይልኝም” አለው፤ ስለዚህም የእግዚአብሔር ሰው እግዚአብሔርን ለመነ፣ የንጉሡ እጅ ወደ ቦታዋ ተመለሰ ሰች፤ እንደ ቀድሞዋም ሆነች።

⁷ንጉሡም የእግዚአብሔርን ሰው፣ “አብረኸኝ ወደ ቤት እንሂድ፤ አንድ ነገር ቅመስ፤ ስጦታም አደርግልሃለሁ” አለው።

12፡32 ዘኃ፡29፡12፣
2ኃገ10፡29
12፡33 2ኃገ23፡15፣
አጥ7፡13
13፡1 ዘጸ33፡1፣
መጻ13፡6፣አጥ7፡13
13፡2 ዘሌ26፡30፣
2ኃገ23፡15፣16፡20፣
2ዜ5፡34፡5
13፡3 ዘፍ24፡14፣
ዘ4፡8፣ዮሐ2፡11
13፡6 ዘፍ20፡7፣
ዘኃ፡11፣2፡ኤር37፡3፣
ሐሥ8፡24
13፡7 1ሳጦ፡9፡7

*25 ዕብራይስጡ ለአኤል ይለዋል

⁸የእግዚአብሔር ሰው ግን ለንጉሡ እንዲህ ሲል መለሰለት፤ “ግማሽ ሀብትህን ብትሰጠኝ እንኳ፤ አብሬህ አልሄድም፤ እዚህ፤ እንጀራ አልበላም፤ ውሃም አልጠጣም።” ⁹በእግዚአብሔር ቃል፤ ‘እንጀራ እንዳትበላ፤ ውሃም እንዳትጠጣ፤ በሄድህበትም መንገድ እንዳ ትመለስ’ ተብሎ ታዝዣለሁና።” ¹⁰ስለዚህም በመጣበት ሳይሆን በሌላ መንገድ ወደ ቤቴል ተመለሰ።

¹¹በዚያን ጊዜ በቤቴል የሚኖር አንድ ሽግ ግሌ ነቢይ ነበር፤ ልጆቹም መጥተው በዚያች ዕለት የእግዚአብሔር ሰው እዚያ ያደረገ ውን ሁሉና ንጉሡንም ምን እንዳለው ለአባታቸው ነገሩት። ¹²አባታቸውም፤ “ለመ ሆኑ የተመለሰው በየትኛው መንገድ ነው?” በማለት ጠየቃቸው፤ ልጆቹም ከይሁዳ የመጣው የእግዚአብሔር ሰው የተመለሰበትን መንገድ ለአባታቸው አሳዩት። ¹³ስለዚህም ልጆቹ ን፤ “በሉ አህያውን ጫኑልኝ” አሳ ቸው። እነርሱም አህያውን ጫኑለትና ተቀምጠበት ¹⁴እየጋለበ ያን የእግዚአብሔር ሰው ተከተለው። ከዚያም በአንድ የወርካ ዛፍ ሥር ተቀምጦ አገኘውና፤ “ከይሁዳ የመጣኸው የእግዚአብሔር ሰው አንተ ነህን?” ሲል ጠየቀው።

እርሱም፤ “አምን እኔ ነኝ” ብሎ መለሰለት። ¹⁵ስለዚህ ነቢይ፤ “አብረን ወደ ቤት እንሂድና ምግብ ብላ” አለው።

¹⁶የእግዚአብሔርም ሰው እንዲህ ሲል መለሰለት፤ “ተመልሼ ከአንተ ጋር አልሄድም፤ በዚህ ቦታም አብሬህ እንጀራ አልበላም፤ ውሃም አልተጣም፤ ¹⁷እዚያ እንጀራ እንዳትበላ፤ ውሃም እንዳትጠጣ፤ በሄድህበትም መንገድ እንዳትመለስ’ ተብሎ በእግዚአብሔር ቃል ታዝዣለሁና” አለው።

¹⁸ሽግግሌው ነቢይ ግን፤ “እኔም እኮ እንዳንተው ነቢይ ነኝ፤ መልአክ በእግዚአብሔር ቃል፤ ‘እንጀራ እንዳትበላና ውሃ እንዳትጠጣ መልሰህ ወደ ቤትህ አምጣው’ ብሎኝ ነው” አለው፤ ነገር ግን ውሸቱን ነበር። ¹⁹ስለዚህ የእግዚአብሔርም ሰው አብሮት ተመልሶ በቤቴል ላይ ጠጣም።

²⁰በማእድ ተቀምጠው ሳለ፤ የእግዚአብሔር ቃል መልሶ ወደ አመጣው ወደ ሽግግሌው ነቢይ መጣ፤ ²¹ከይሁዳ ለመጣውም የእግዚአብሔር ሰው፤ “እግዚአብሔር የሚለው ይህ ነው፤ ‘የእግዚአብሔርን ቃል አቃለሃል፤ አምላ ክህ እግዚአብሔር የሰጠህንም ትእዛዛት አልጠ በቅህም፤ ²²ተመልሰህ በመምጣት እንዳትበላና እንዳትጠጣ በነገረህ ቦታ እንጀራ በላህ፤ ውሃም ጠጣህ። ስለዚህ

13፡8 ፋ፡16፤ ዘ፡22፡18
13፡16 ፋ፡8

13፡18 ዘ፡19፡14፤ ዘ፡13፡3፤1፤17፡22፡6፤ 12፡2፤1፤4፤35፡21፤ ኢ፡43፡6፤10
13፡21 ፋ፡26፤ 1፡4፡፡13፤14፤17፡20፡35
13፡24 1፡7፡20፡36
13፡26 ፋ፡21
13፡30 2፡7፡23፡17፤ ኤ፡22፡18
13፡32 ዘ፡26፡30፤ 1፡7፡12፡31፤16፡24፤ 28፡20፤1፤2፡7፡10፤1፤15፡13፡23፡16
13፡33 1፡7፡12፡31፤15፡26
13፡34 1፡7፡12፡30፤14፡10፤15፡29፤2፡7፡9፡9፤ኤ፡35፡17፤ ኦ፡7፡9
14፡2 1፡7፡11፡29

ሬሳህ በአባቶችህ መቃብር አይቀበርም” ሲል ጮኸ ተናገረው።

²³የእግዚአብሔርም ሰው በልቶና ጠጥቶ ካበቃ በኋላ፤ ያ መልሶ ያመጣው ነቢይ አህያውን ጫኑለት። ²⁴ሲሂድ ሳለም አንበሳ መንገድ ላይ አግኝቶ ገደለው፤ ሬሳውም በመንገድ ላይ ተጋደመ፤ አህያውና አንበሳውም አጠገቡ ቆመው ነበር። ²⁵በዚያ ያለፉ ሰዎች ሬሳው በመንገድ ላይ ተጋደሞ፤ አንበሳውም አጠገቡ ቆሞ ሰላዩ፤ ሽግግሌው ነቢይ ወዳለበት ከተማ ሄደው ይህንኑ ተናገሩ።

²⁶ያም ከመንገድ የመለሰው ነቢይ ይህን ሲሰማ፤ “ይህ የእግዚአብሔርን ቃል ያቃለለው ያ የእግዚአብሔር ሰው ነው፤ እግዚአብሔር ባስጠነቀቀው ቃል መሠረት አሳ ልፎ ሰጥቶት አንበሳ ሰብሮ ገድሎታል” አለ።

²⁷ከዚያም ነቢይ ልጆቹን፤ “በሉ አህያ ጫኑልኝ” አሳቸውና ጫኑለት። ²⁸ከዚያም ሄደው ሬሳው መንገድ ላይ ተጋደሞ አንበሳውና አህያው በአጠገቡ ቆመው አገኘ፤ አንበሳው ሬሳውን አልበላውም፤ አህያውንም አልሰበረውም። ²⁹ስለዚህ፤ ነቢይ የዚያን የእግዚአብሔር ሰው ሬሳ አንገሥቶ በአህያው ላይ ጫነ፤ አልቅሶ ለመቅበርም ራሱ ወደሚኖርበት ከተማ አመጣው። ³⁰ከዚያም ሬሳውን በራሱ መቃብር ቀበረው፤ “አወይ ወንድሜን” እያሉም አለቀሱለት።

³¹ከቀበሩትም በኋላ ልጆቹን እንዲህ አሳ ቸው፤ “እኔም በምሞትበት ጊዜ የእግዚአብሔር ሰው በተቀበረበት መቃብር ቅበሩኝ፤ ዐጥ ንቶቼንም በዐጥንቶቼ አጠገብ አኑሩ። ³²በቤቴል ባለው መሠዊዩ፤ በሰማርያ ከተሞችና በየኩረብታው ባሉ ማምለኪያ ስፍራዎች ላይ በእግዚአብሔር ቃል ጮኸ ያሰማው መልአክት በትክክል የሚፈጸም ነውና።”

³³ይህም ሁሉ ሆኖ ኢዮርብዓም ከክፋ መንገዱ አልተመለሰም፤ ይልቁንም በኩረብታ ማምለኪያዎች ከየትኛውም ክፍል እንደገና ካህናትን ይሾም ጀመር፤ ከህን ለመሆን የሚፈልገውንም ሁሉ ለየኩረብታ ማምለኪያዎቹ ለዩ። ³⁴ይህም ኅጢአት የኢዮርብዓም ቤት እንዲወድቅና ከምድር ገጽም እንዲደመሰስ ምክንያት ሆነ።

አኪያ በኢዮርብዓም ላይ የተናገረው ትንቢት

14 በዚያን ጊዜ የኢዮርብዓም ልጅ አብያ ታመመ፤ ²ኢዮርብዓም ሚስቱን እንዲህ አሳት፤ “ተነሺ፤ የኢዮርብዓም ሚስት መሆንሽ እንዳይታወቅብሽ

ሆነሽ፣ ወደ ሴሎ ሂጂ፣ በዚህ ሕዝብ ላይ እንደምነገሥ የነገረኝ ነቢይ አኪያ እነሆ፣ በዚያ ይኸው። ጳጳራዎችም ዐሥር እንጀራ፣ ጥቂት ሙሉሙል ዳቦ እና አንድ እንስራማር ይዘሽ ሂጂ፣ እርሱም በልጁ ላይ የሚደርሰውን ይነግርሻል።” ሳለዚህ የኢዮር ብዳም ሚስት ያላትን አድርጋ በሴሎ ወደ ሚገኘው ወደ አኪያ ቤት ሄደች።

በዚህ ጊዜ አኪያ ከማርጅቱ የተነሣ ዐይኖቹ ፈዘው ነበር። ⁵እግዚአብሔር ግን ለአኪያ፣ “እነሆ፣ የኢዮርብዳም ሚስት ስለ ታመመው ልጁ ልትጠይቅህ ሌላ ሴት መስጠት መጣላችኛለሁ እንዲሁ ብለህ መልሳት” ብሎ ነገረው።

⁶አኪያም የእግረኛን ኮቴ ድምፅ እበሩ ላይ እንደ ሰማ እንዲሁ አላት፣ “የኢዮርብዳም ሚስት ሆይ ግቢ፣ ግን ለምንድን ነው ሌላ ሴት መስለሽ ለመታየት የፈለግሽው? ለአንቺ ከባድ ነገር እንድንገርሽ ተልኬአለሁ።” ገሁንም ሂጂና ኢዮርብዳምን የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር የሚለው ይህ ነው ብለሽ ንገረው፣ “ከሕዝቡ መካከል አንሥቼ የሕዝቡ የእስራኤል መሪ አደረግሁ፤ ስካዳዊት ቤት መንግሥቱን ቀድሼ ለአንተ ሰጠሁ፤ አንተ ግን በፊቱ መልካም ነገር በማድረግ ብቻ ትክክሉን እንደ ጠበቀው፣ በፍጹም ልቡም እንደ ተከተለኝ እንደ ባሪያዬ እንደ ዳዊት አልሆኑም። ስካዳዊት ከነበሩት ሁሉ ይልቅ አንተ የከፋ ሥራ ሠራህ፣ ለራስህም ከቀለጠ ብረት ለሎች እግልጸክትን ሠራህ፣ ቀራጣዬን አነሣህ፤ ወደ ጳላህም ጣልሽኝ።

¹⁰“ስለዚህ እኔም በኢዮርብዳም ቤት ላይ ጥፋትን አመጣለሁ፣ ባሪያም ይሁን ነጻ ዜጋ የኢዮርብዳምን ወንድ ልጅ ሁሉ ከእስራኤል አስወግዳለሁ፤ ከብትም ዐመድ እስኪሆን ድረስ እንደሚቃጠል፣ እኔም የኢዮርብዳምን ቤት እንዲሁ አቃጥላለሁ።” ¹¹ከኢዮርብዳም ወገን በከተማ የሞተውን ወሾች፣ በባላገር የሞተውን ደግሞ የሰማይ አሞሮች ይበሉታል፤ እግዚአብሔር ተናግሮአልና!

¹²“እንግዲህ አንቺም ወደ ቤትሽ ሂጂ፣ የምትኖረበትን ከተማ እግርሽ እንደ ረገጠ፣ ልጁ ይሞታል፤ ¹³እስራኤልም ሁሉ አልቅ ሰው ይቀብሩታል። የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ከኢዮርብዳም ቤት ሁሉ መልካም ነገር ያገኘበት እርሱ ብቻ ስለ ሆነ፣ በወግ በማዕረግ የሚቀበር እርሱ ብቻ ነው።

¹⁴“ከዚህም በላይ፣ እግዚአብሔር የኢዮርብዳምን ቤተ ሰብ የሚያስወግድ ንጉሥ በእስራኤል ላይ ለራሱ ያስነሣል፤

14:3 1ኛ-9:7
 14:6 1ኛ-28:12
 14:7 1ኛ-11:37፣ 15:29
 14:8 1ኛ-15:27፣2ኛ-8:15፣ 1ኛ-3:15፣5:27፣ 14:3፣15:3፣34፣16:2፣ 18:3፣20:3፣22:2
 14:9 ዘፀ-20:4፣ 32:4፣ዘፀ-32:16፣1ኛ-17:1 6:2፣30:33፣21:25፣2 5፣72:19፣11:24፣3፣ 2ዜና-11:1፣15:9፣26:3 መዝ-50:17፣78:58፣ኤር-27:7፣18፣ 8:19፣32:3፣23:3፣ 44:3፣ሕዝ-17፣ 16:26፣23:35
 14:10 ዘፀ-32:36፣ ኢሳ-23:15፣1ኛ-12:25፣15:26፣1ኛ 13:34፣15:29፣2ኛ 9:89፣ዘፀ-13:11
 14:11 ዘፀ-40:19፣ ዘፀ-28:26፣1ኛ-17:16፣4፣2 1:24
 14:13 2ዜና 12:12፣19:3
 14:15 ዘፀ-12:3፣ 29:28፣2ዜና-7:20፣ ኤር-44:3
 14:16 1ኛ-11:2፣30፣ 15:26
 14:17 ኢሳ-12:24፣ 1ኛ-15:33
 14:21 1ኛ-11:1
 14:22 ዘፀ-32:21፣ 2ኛ-17:19፣2ዜና-12:1 መዝ-78:58፣ኤር-44:3፣1ኛ-10:22
 14:23 ዘፀ-23:24፣ ዘፀ-12:2፣3፣16:22፣ ሕዝ-6:13፣ዘፀ-10:1፣ 14:24 ዘፀ-23:17፣ 1ኛ-11:57፣2ኛ-12:1፣2፣ 0፣19፣11:9፣ፀ-ፋ 21:27፣ ኢሳ-1:13፣ ኤር-16:18፣32:35፣ 44:4
 14:25 2ዜና-12:2
 14:26 2ኛ-8:7፣ 1ኛ-15:15-18

ይህም ዛሬ፣ አሁኑኑ ይሆናል።” ¹⁵እግዚአብሔር እስራኤልን በውሃ ውስጥ እንደሚንቀጠቀጥ ሸንቦቆ ያንቀጠቀጠ ዋል፤ የአሼራን ምስል ዐምድን በመሥራት እግዚአብሔርን ለቀላጣ ያነሳሁት ስለ ሆነ፣ እግዚአብሔር ለቀድሞ አባቶቻቸው ከሰጣቸው ከዚህች ከመልካሚቱ ምድር እስራኤልን ይነቅላቸዋል፤ ከወንዙም ማዶ፣ ይበትናቸዋል። ¹⁶ኢዮርብዳም ኅጢአት ሠርቶ፣ እስራኤልንም እንዲሠሩ በማድረግ፣ እግዚአብሔር እስራኤልን ይተዋቸዋል።

¹⁷የኢዮርብዳም ሚስትም ተነሥታ ወደ ቴርሳ ሄደች፣ የቤቱን መድረክ ወዲያው እንደ ተራመደች ልጁ ሞተ፤ ¹⁸ከዚያም ቀበሩት፣ እግዚአብሔር በባሪያው በአኪያ አማካይነት እንደ ተናገረ፣ እስራኤል ሁሉ አለቀሱለት።

¹⁹የቀረው የኢዮርብዳም ታሪክ፣ ያደረገው ጦርነትና አገዛዙም ሁሉ በእስራኤል ነገሥታት ታሪክ ተጽፎአል። ²⁰እርሱም ሃያ ሁለት ዓመት ነግሦ ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፤ ልጁ ናዳብም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ ሮብዳም

14:21-25-31 ተጓ ምብ - 2ዜና 12:9-16

²¹የሰሎሞን ልጅ ሮብዳም በይሁዳ ነገሠ፤ በነገሠም ጊዜ ዕድሜው አርባ አንድ ዓመት ነበር፤ እርሱም እግዚአብሔር ለስሙ መጠሪያ እንድትሆን ከእስራኤል ነገድ ሁሉ በመረጣት በኢዮሩሳሌም ዐሥራ ሰባት ዓመት ገዛ። እናቱ ናዕማ የተባለች አሞናዊት ነበረች።

²²ይሁዳ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገር አደረገ፣ ከአባቶቻቸው ይልቅ እነርሱ በሠሩት ኅጢአት ይበልጥ የቅናት ቀራጣውን አነሣሁ፤ ²³እንዲሁም በእያንዳንዱ ኩረብታና በየት ልልቁ ዛፍ ጥላ ሥር የማምለኪያ ኩረብ ቶችን አዕማደ ጣዖታት፣ የአሼራን ምስል ዐምድ ለራሳቸው አቆሙ። ²⁴ከዚያም ይልቅ፣ የቤተ ጣዖት ወንድቃዎች በምድሪቱ ላይ ነበሩ፤ እግዚአብሔር ከእስራኤላውያን ፊት አሳዶ ያስወጣቸው አሕዛብ የፈጸሙትን አስጸደፈ ድርጊት ሁሉ እነዚህም ፈጸሙ።

²⁵ሮብዳም በነገሠ በአምስተኛው ዓመት የግብፅ ንጉሥ ሺሻቅ በኢዮሩሳሌም ላይ አደጋ ጣለ፤ ²⁶የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስና የቤተ መንግሥቱን ሀብት ወሰደ፤ ሰሎሞን ያሠራቸው የወርቅ ጋሻዎች እንኳን

*14 በዕብራይስጥ የዚህ ዕርፍተ ነገር ትርጉም በትክክል አይታወቅም
 *15 በዚህም ሆነ በሌሎችም የመጽሐፈ ነገሥት ቀዳማዊ ክፍሎች፣ የአሼራ ጣዖት አምላክ ምስል ነው
 *16 የኢፍራጥስ ወንጌ ነው

ሳይቀሩ ሁሉንም ነገር አጋዘ። ፊስቲህ ንጉሥ ሮብዎም እነዚህን ለመተካት ሲል፣ የናስ ጋሻዎች አሠርቶ የቤተ መንግሥቱን በር የሚጠብቁት ዘበኞች አዛዦች እንዲይዙ አደረገ።²⁸ ንጉሡ ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ በሚሄድበት ጊዜ ሁሉ፣ ዘበኞቹ ጋሻዎቹን ያነግባሉ፤ ከዚያም በዘብ ጥበቃው ክፍል መልሰው ያስቀምጡ ነበር።²⁹ የቀረው የሮብዎም አገዛዝ፣ ያደረገውም ሁሉ በይሁዳ ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን? ³⁰ በሮብዎምና በኢዮር ብዎም መካከል ያላቋረጠ ጦርነት ተደርጎ ነበር። ³¹ ሮብዎምም ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፤ እነርሱ በተቀበሩበትም በዳዊት ከተማ ተቀበረ። እናቱ ናማ የተባለች አሞና ዊት ነበረች። ልጁ አብያም³² በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ አብያ

15:12:6-8 ተጓ ምብ - 2ዜና 13:1-2:22-14:1

15 የናባጥ ልጅ ኢዮርብዎም በነገሠ በዐሥራ ስምንተኛው ዓመት አብያ^ሐ በይሁዳ ነገሠ፤ ² በኢዮሩሳሌም ሆኖ ሦስት ዓመት ገዛ፤ እናቱ መዓካ የተባለች የአቤ ሴሎም ልጅ ነበረች።

³ እርሱም አባቱ ከእርሱ በፊት የሠራውን ንጠአት ሁሉ ሠራ፤ እንደ አባቱ እንደ ዳዊትም በፍጹም ልቡ በታማኝነት ለእግዚአብሔር አልተገዛም። ⁴ ነገር ግን ከእርሱ ቀጥሎ እንዲነግሥና ኢዮሩሳሌምን እንዲያጸናት፣ ከምላክ እግዚአብሔር ስለ ዳዊት ሲል በኢዮሩሳሌም መብራት ሰጠው። ⁵ ዳዊት በኬጢያዊው በእርዮ ላይ ካደረሰው በደል በቀር፣ በእግዚአብሔር ፊት ትክክል የሆነውን ነገር አድርጓል፤ በሕይወት ዘመኑም ሁሉ ከእግዚአብሔር ትእዛዝ ፈቀቅ ያለበት ጊዜ አልነበረም።

⁶ አብያም^ሐ በሕይወት በነበረበት ዘመን ሁሉ በሮብዎምና በኢዮርብዎም መካከል ጦርነት ነበር። ገሌሳው አብያ በዘመኑ የፈጸመውና ያደረገው ሁሉ፣ በይሁዳ ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን? በአብያና በኢዮርብዎም መካከልም ጦርነት ነበር። ⁸ አብያም ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፤ በዳዊትም ከተማ ተቀበረ። ልጁም አሳ በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ አሳ

15:9-22 ተጓ ምብ - 2ዜና 14:2-3፣ 15:16-16:6
15:23-24 ተጓ ምብ - 2ዜና 16:11-17:1

⁹ የእስራኤል ንጉሥ ኢዮርብዎም በነገሠ በሃያኛው ዓመት፣ አሳ የይሁዳ ንጉሥ ሆነ፤ ¹⁰ በኢዮሩሳሌምም አርባ አንድ ዓመት ነገሠ፤ አያቱ መዓካ ትባላለች፤ እርሷም የአቤሴሎም ልጅ ነበረች።

14:27 1ነገ11:5
14:30 2ሳሙ3:1፣ 1ነገ12:21
14:31 1ነገ11:1
15:2 4*10:13፣ 2ዜና11:20
15:3 1ነገ8:61
15:4 2ሳሙ21:17
15:5 ዘጸ5:32፣ 2ሳሙ11:2-7፣12:9፣ 1ነገ9:4
15:6 4*16:32፣ 1ነገ12:21፣2ዜና 16:9
15:10 4*2

15:11 1ነገ9:4
15:12 1ነገ14:24፣ 2ዜና15:8
15:13 4*2ዘዐ 34:13፣1ነገ2:19
15:14 1ነገ8:61፣ 2ዜና14:5፣17:6
15:15 2ሳሙ8:11
15:16 4*6፣ 1ነገ12:21
15:17 ኢሱ18:25
15:18 4*18-20፣ 1ነገ14:26፣20:1፣ 2ነገ6:24፣12:18፣ 13:3፣16:8፣18:14-16፣15:ኤር49:27፣ ኢል3:5
15:19 ዘዐ23:32፣ 1ነገ5:12
15:20 1ነገ20:34
15:21 ኢሱ18:25፣ 1ነገ16:15-17
15:22 4*924፣ ኢሱ11:3፣18:24፣ 2ነገ23:8፣ኤር41:9

¹¹ አሳ አባቱ ዳዊት እንዳደረገው ሁሉ፣ በእግዚአብሔር ፊት መልካም የሆነውን ነገር አደረገ። ¹² የቤተ ጣዖት ወንድቃዎችን ከምድሪቱ አባረረ፤ አባቶቹ የሠሯቸውን ጣዖታት ሁሉ አስወገደ። ¹³ እስጳያውን የአሸራ ምስል ዐምድ በማቆሚያ አያቱን መዓካን ከእቴጌነቷ ሻራት፣ ጣዖቷንም ሰባ ብሮ በቀድሮን ሸለቆ አቃጠለው። ¹⁴ አሳ የማ ምለኪያ ኩረብታዎችን ፈጽሞ ባያስወግድም እንኳ በሕይወት ዘመኑ ሁሉ፣ ልቡ ለእግዚአብሔር የተገዛ ነበር። ¹⁵ አባቱና እርሱ ለእግዚአብሔር የቀደሱትን ብርና ወርቅ እንዲሁም ዕቃዎችን አምጥቶ ወደ እግዚአብሔር ቤት አስገባ።

¹⁶ አሳና የእስራኤል ንጉሥ ባኦስ ዘመነ መንግሥታቸውን ያሳለፉት፣ እርስ በርስ በመዋጋት ነበር። ¹⁷ የእስራኤል ንጉሥ ወደ ይሁዳ ንጉሥ ወደ አሳ ግዛት ማንም እንዳይገባና እንዳይወጣ ለመቈጣጠር ራማን ምሽግ አድርጎ ሠራት።

¹⁸ አሳም በእግዚአብሔር ቤትና በቤተ መንግሥቱ ግምጃ ቤት የቀረውን ብርና ወርቅ በሙሉ ወሰደ፤ ከዚያም በታማኝ ሹማ ምቱ እጅ በደማስቆ ይገዛ ለነበረው፣ ለጠብረሞን ልጅ፣ የአዚን የልጅ ልጅ ለሆነው ለሶርያ ንጉሥ ለቤን ሀዳድ ላከው። ¹⁹ እንዲሁም አለ፣ “በአባቴና በአባትህ መካከል የስምምነት ውል እንደ ነበረ ሁሉ፣ አሁንም በእኔና በአንተ መካከል ይነር፤ እነሆ፣ የብርና የወርቅ ገጸ በረከት ልኬልሃለሁ። አሁንም የእስራኤል ንጉሥ ባኦስ ወደ መጣበት እንዲመለስ፣ ሄደህ ከእርሱ ጋር ያደረግኸውን የስምምነት ውል አፍርስ።”

²⁰ ቤን ሀዳድም የንጉሥ አሳን ሐሳብ ተቀብሎ፣ የጦር አዛዦቹን በእስራኤል ከተሞች ላይ አዘመተ፤ ዲዮንን፣ ዳንን፣ አቤልቤት ማዕካን እንዲሁም ንፍታሌምን ጨምሮ ጌንሳሬጥን በሙሉ ድል አደረገ። ²¹ በአስም ይህን ሲሰማ፣ በራማ የጀመረውን የምሽግ ሥራ አቁሞ ወደ ቴርሳ ተመለሰ። ²² ንጉሥ አሳ አንድም ሰው እንዳይቀር በይሁዳ ሁሉ ዐዋጅ አስነገረ፤ ከዚያም

ሕዝቡ ባኦስ በራማ አስቀምጦት የሰረዘውን ድንጋይና ዕንጨት አጋዘ፤ ንጉሡም በዚህ ምጽጃንና በብንያም ውስጥ ጌባን ሠራ።

³¹ አንዳንድ የዕብራይስጥና የሶብር አቃናት ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ትርጉሞች ግን **ሐሳ** ም ይላሉ።
³² በዚህ ስፍራና በቀ 7 እና 8 ላይ እንዳንድ የዕብራይስጥና የሶብር አቃናት ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ትርጉሞች ግን **ሐሳ** ም ይላሉ።
³⁶ አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ አንዳንድ የዕብራይስጥና የሶብር አቃናት ትርጉሞች ግን **ሐሳ** ም ይላሉ።

²³በአሳ ዘመነ መንግሥት የተከናወነው ሌላው ነገር በሙሉ፣ ያደረገውም ሁሉና የ ሠ ራቸውም ከተሞች በይሁዳ ነገሥታት ታሪክ ተጽፎው የሚገኙ አይደሉምን? ንጉሥ አሳ በሸመገለ ጊዜ ግን እግሮቹ ታመሙ። ²⁴አሳ ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፣ እነርሱ በተቀበሩበትም በአባቱ በዳዊት ከተ ማ ተቀበረ፣ ልጁ ኢዮሣፍጥም በእግሩ ተተ ክቶ ነገሠ።

የእስራኤል ንጉሥ ናዳብ

²⁵በይሁዳ ንጉሥ በአሳ ዘመነ መንግሥት በሁለተኛው ዓመት የኢዮርብዓም ልጅ ናዳብ በእስራኤል ላይ ነገሠ፤ ሁለት ዓ መትም ገዛ። ²⁶እርሱም በአባቱ መንገድ በመሄድ፣ አባቱ የሠራውንና እስራኤልም እንዲሠሩ ያደረገውን ኅጢአት በመሥራ ት በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ድርጊት ፈ ጸመ።

²⁷ናዳብና መላው እስራኤል በፍልስጥ ኤም የምትገኘውን የገባቶንን ከተማ ከበው ሳሉ፣ ከይሳኮር ነገድ የተወለደው የአኪያ ልጅ ባኦስ ዐምፃ በመነሣት ናዳብን በገባ ቶን ገደለው። ²⁸ባኦስ ናዳብን የገደለውና በእግሩ ተተክቶ የነገሠው፣ የይሁዳ ንጉሥ አሳ በነገሠ በሦስተኛው ዓመት ነው።

²⁹ወዲያውኑ እንደ ነገሠም የኢዮርብዓምን ቤተ ሰብ በሙሉ ፈጀ። እግዚአብሔር በሴሎናዊው ባሪያው በአኪያ በኩል እንደ ተናገረው፣ ከኢዮርብዓም ቤተ ሰብ አን ድም ሰው በሕይወት ሳያስቀር፣ ሁሉንም አጠፋቸው። ³⁰ይህም የሆነው ኢዮርብዓም በሠራው ኅጢአትና እስራኤልም እንዲሠሩ በማድረጉ ምክንያት፣ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔርን ለቀሩ በማነሣቱ ነው።

³¹ሌላው በናዳብ ዘመነ መንግሥት የተ ከናወነው፣ እርሱም ያደረገው ሁሉ በእስራ ኤል ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይ ደለምን? ³²አሳና የእስራኤል ንጉሥ ባኦስ ዘመነ መንግሥታቸውን ያሳለፉት እርስ በርስ በመዋጋት ነበር።

የእስራኤል ንጉሥ ባኦስ

³³የይሁዳ ንጉሥ አሳ በነገሠ በሦስተኛው ዓመት የአኪያ ልጅ ባኦስ በቴርሳ ከተማ፣ በእስራኤል ሁሉ ላይ ነገሠ፤ ሃያ አራት ዓመ ትም ገዛ። ³⁴በኢዮርብዓም መንገድ በመሄ ድና እስራኤልም እንዲሠሩ ያደረገውን ኅጢ አት በመፈጸም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራ ሠራ።

16 ከዚያም የእግዚአብሔር ቃል በባ ኦስ ላይ እንዲህ ሲል ወደ አናኒ ልጅ ወደ ኢዩ መጣ፤ ²ከትቢያ አን ሥቹ፣ የሕዝቤ የእስራኤል መሪ አደረግ

15:24 ማቴ1:8
15:26 ዘጸ4:25፣
1የገ12:30
15:27 ኢሱ19:44፣
1የገ14:14
15:29 1የገ13:34
15:30
1የገ12:30፣16:26፣27
ገ3:3፣14:24፣15:28፣
21:16
15:31 1የገ11:41
15:32 ፉ6
15:33
1የገ14:17፣16:6፣23፣
2የገ15:14፣ማሕ6:4
15:34 ፉ26

16:1 ፉ7፣2ዘና
16:7፣19:2፣20:34
16:2 1ላሙ2:8፣
1የገ12:30፣14:79
16:3 ፉ11፣
1የገ21:22፣24:79፣9
16:4 ዘፍ40:19፣
1የገ14:11
16:5 1የገ15:31
16:6 1የገ15:33
16:7 ፉ1፣
1የገ6:11
16:9 1የገ18:3፣
1የገ20:12፣16፣
ምላ31:45
16:10 2የገ9:31
16:11 ፉ3
16:13 ዘጸ32:21

ሁህ፣ አንተ ግን በኢዮርብዓም መንገድ ሂድህ፤ ሕዝቤ እስራኤል ኅጢአት እንዲሠራ፣ በኅጢአቱም ለቀሩ በእንዲያነሣቸው አሳ ጉኸው። ³ስለዚህ ባኦስንና ቤቱን ፈጽሜ አጠፋለሁ፤ ቤትህንም እንደ ናባጥ ልጅ እንደ ኢዮርብዓም ቤት አደርገዋለሁ። ⁴በከተማዬቱ ውስጥ የሚሞቱትን የባኦስን ወገኖች ሁሉ ውሾች ይበሏቸዋል፤ በገጠር የሚሞቱትንም ሁሉ የሰማይ አሞሮች ይቀራመቷቸዋል።”

⁵በባኦስ ዘመነ መንግሥት የተከናወነው፣ ሌላው ያደረገው ሥራው በሙሉ በእስራኤል ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን? ⁶ባኦስ፣ ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፣ በቴርሳም ተቀበረ። ልጁም አሳ በእግሩ ተተክቶ ነገ ሠ።

⁷ከዚህም በቀር የእግዚአብሔር ቃል በነ ቢዩ ኢዩ አማካይነት በባኦስና በቤቱ ላይ የመጣበት ምክንያት፣ በእጁ ሥራ ያስቈጣው ዘንድ እንደ ኢዮርብዓም ቤት ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሁሉ በ ማድረጉና ኢዮርብዓምን በማጥፋቱም ጭምር ነው።

የእስራኤል ንጉሥ ኤላ

⁸የይሁዳ ንጉሥ አሳ በነገሠ በሃያ ስድስ ተኛው ዓመት የባኦስ ልጅ ኤላ በእስራ ኤል ላይ ነገሠ፤ በቴርሳ ተቀምጦም ሁለት ዓመት ገዛ።

⁹ከሹማምቱ አንዱና የግማሽ ሠረገሎቹ አዛዥ የሆነው ዘምሪ ዐምፃ ተነሣበት፤ በዚ ያን ጊዜ ኤላ በቴርሳ ከተማ የቤተ መንግ ሥቱ ኅላፊ በሆነው በአርጸ ቤት ጠጥቶ ሰክሮ ነበር፤ ¹⁰ዘምሪም ገብቶ ኤላን ገደ ለው፤ እርሱም በኤላ እግር ተተክቶ፣ የይ ሁዳ ንጉሥ አሳ በነገሠ በሃያ ሰባተኛው ዓመት ነገሠ።

¹¹ዘምሪ ወዲያው እንደ ነገሠና በዙፋን እንደ ተቀመጠ፣ የባኦስን ቤተ ሰብ በሙሉ ገደለ፤ የሥጋ ዘመድም ሆነ ወዳጅ አን ድም ወንድ አላስቀረም። ¹²በዚህ ሁኔታም በነቢዩ በኢዩ አማካይነት በባኦስ ላይ በተነገረው በእግዚአብሔር ቃል መሠረት፣ የባኦስን ቤተ ሰብ ሁሉ ፈጀ።

¹³ይህም የሆነው ባኦስና ልጁ ኤላ፣ በማ ይረቡ ጣዖቶቻቸው ምክንያት የእስራ ኤልን አምላክ እግዚአብሔርን ያስቈጡት ዘንድ በሠሩት ኅጢአት ሁሉና፣ እስራኤ ልም እንዲሠሩ በማድረጉ ነበር።

¹⁴ሌላው ኤላ በዘመኑ የፈጸመውና ያደ ረገው ሁሉ በእስራኤል ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን?

⁵24 70 ኪሎ ግራም ያህል ነው

የእስራኤል ንጉሥ ዘምሪ

¹⁵የይሁዳ ንጉሥ አሳ በነገሠ በሃያ ሰባተኛው ዓመት ዘምሪ በቴርሳ ሆኖ ሰባት ቀን ብቻ ገዛ። በዚህ ጊዜ ሰራዊቱ የፍል ስጥኤ ማውያን ከተማ የሆነችውን ገባቶንን ከሶ ሰፍሮ ነበር። ¹⁶በዚያም ሰፈር የነበሩ እስራኤላውያን ዘምሪ ዐምቦ ንጉሡን መግደሉን እንደ ሰሙ፣ የሰራዊቱን አዛዥ ምሪን በዚያኑ ዕለት እዚያው ሰፈር ውስጥ በእስራኤል ላይ ማንግዳቸውን ዐወጁ። ¹⁷ከዚያም ምሪን አብረውት ያሉት እስራኤላውያን ሁሉ ከገባቶን ወደ ላይ ወጥተው ቴርሳን ከበሱ። ¹⁸ዘምሪ ከተማዬቱ መያዟን ሲያይ፣ ቤተ መንግሥቱ ውስጥ ወዳለው ግንብ ገብቶ በቤተ መንግሥቱ ላይ እሳት ለቀቀበትና በዚሁ ጥተ። ¹⁹ይህ የሆነውም በእግዚአብሔር ፊት የተጠላ ክፉ ሥራ በመሥራትና በአዮርብዓም መንገድ በመሄድ፣ እንዲሁም ራሱ በሠራው ኅጢአትና እስራኤልም እንዲሠሩ ባደረገው ኅጢአት ምክንያት ነው።

²⁰ሌላው ዘምሪ በዘመኑ የፈጸመው ድርጊትና የካሄደውም ዐመፅ በእስራኤል ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አደለምን?

የእስራኤል ነጉሥ ምሪ

²¹ከዚያም የእስራኤል ሕዝብ ከሁለት ተከፈለ፣ ይህም ግማሹ የነገሱን ልጅ ታምኒን ለማንገሥ ሲሆን፣ የቀረው ደግሞ ምሪን በመደገፍ ነበር። ²²ሆኖም የምሪ ተከታዮች ከነገሱ ልጅ ከታምኒ ተከታዮች ይልቅ በረቱ፣ ስለዚህ ታምኒ ሞተ፣ ምሪም ነገሠ።

²³የይሁዳ ንጉሥ አሳ በነገሠ በሠላሳ አንደኛው ዓመት፣ ምሪ በእስራኤል ላይ ነገሠ፤ ዐሥራ ሁለት ዓመትም ገዛ፤ ከዚህም ውስጥ ስድስቱን ዓመት የገዛው በቴርሳ ሆኖ ነው። ²⁴እርሱም የሰማርያን ኩረብታ በሁለት መክሊት ጥሬ ብር ከሳምር ላይ ገዝቶ ከተማ ሠራባት፣ ስሟንም በቀድሞው የተራራዋ ባለ ቤት በሳምር ስም ሰማርያ ብሎ ጠራት።

²⁵ይሁን እንጂ ምሪ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸመ፤ ከእርሱ አስቀድሞ ከነበሩትም ይልቅ የበለጠ ኅጢአት ሠራ። ²⁶እርሱም እስራኤል በማይረቡ ጣዖቶቻቸው፣ የእስራኤልን አምላክ እግዚአብሔርን ለቀራጣ እንዲያነሳሡት ባደረገው በናባጥ ልጅ በአዮርብዓም መንገድ ሁሉና እርሱም ኅጢአት ሠርቶ እስራኤልም እንዲሠሩ ባደረገው ኅጢአት ተመሳሳይ።

²⁷ሌላው ምሪ በዘመኑ የፈጸመው፣ ያደረገውና ያከናወነው ሁሉ በእስራኤል የነገሩ

16:15 ኢሱ19:44
16:23 ኢሱ12:24፣ 1ነገ15:33
16:24 1ነገ13:32፣ ማቴ10:5

16:25 ፋ፣25-26፣ ስጳ4:25፣ሚክ6:16
16:26 ስጳ32:21፣ 1ነገ15:30
16:28 1ነገ13:32
16:30 1ነገ14:9
16:31 ሙላ2:11፣ 3:6፣1ነገ11:2ገ19:34

16:32 ሙላ6:28፣ 2ነገ10:27፣11:18፣ ኤር43:12
16:33 ሙላ3:7፣ 1ነገ14:9፣21:25፣ 2ነገ13:6
16:34 ኢሱ6:26
17:1 ስጳ11:17፣ 28:24፣ሙላ12:4፣ 24ሙ1:21፣1ነገ8:36፣ ኢዮ12:15፣ሚላ4:5፣ ማቴ11:14፣17:3፣ ሉቃ4:25
17:3 1ነገ18:4፣ 10:ኤር36:19:26
17:4 ስጳ8:7

ሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን? ²⁸ምሪ ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፣ በሰማርያም ተቀበረ፤ ልጁም አክዓብ በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

አክዓብ የእስራኤል ንጉሥ ሆነ

²⁹የይሁዳ ንጉሥ አሳ በነገሠ በሠላሳ ስምንተኛው ዓመት፣ የምሪ ልጅ አክዓብ በእስራኤል ላይ ነገሠ፣ በሰማርያም ሆኖ እስራኤልን ሃያ ሁለት ዓመት ገዛ። ³⁰የምሪ ልጅ አክዓብ ከእርሱ አስቀድሞ ከነበሩት ሁሉ ይልቅ፣ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገር አደረገ። ³¹የናባጥን ልጅ የኢዮርብዓምን ኅጢአት እንደ ቀላል ነገር ከመቀጠሉም በላይ የሰደናውያንን ንጉሥ የኤትባልን ልጅ ኤልሳቤልን አገባ፤ ሂደም በኤልን አመለከ፣ ሰገደለትም። ³²ሰማርያ ላይ በሠራውም የበአል ቤተ ጣዖት ለበአል መሠዊያ አቆመለት። ³³ደግሞም አክዓብ የአሼራን ምስል ዐምድ በማቆም ከእርሱ በፊት ከነበሩት የእስራኤል ነገሥታት ይልቅ የእስራኤልን አምላክ እግዚአብሔርን ለቀራጣ የሚያነሳሳ ድርጊት ፈጸመ።

³⁴የቤቴል ሰው አኪኤል፣ በአክዓብ ዘመን አያሪኮን መልሶ ሠራት። እግዚአብሔር በነጭ ልጅ በአያሪኮ አማካይነት የተናገረው ቃል ይፈጸም ዘንድ መሠረቷን ሲያኖር በኩር ልጁ አቢርን ሞተ፣ የቀጽር በርቶንም በሚሠራበት ጊዜ የመጨረሻው ልጁ ሠጉብ ሞተ።

ኤልያስን ቀራዎች መገቡት

17 በዚህ ጊዜ ከገለጻድ ነዋሪዎች አንዱ የሆነው ቴስብያዊው ኤልያስ አክዓብን፣ “የማመልከው ሕይወት እግዚአብሔርን፣ በእኔ ቃል ካልሆነ በቀር፣ በሚቀጥሉት ዓመታት ዝናብ ወይም ጠል አይኖርም” አለው።

²ከዚያም እንዲህ የሚል የእግዚአብሔር ቃል ለኤልያስ መጣለት፤ ³“ከዚህ ተነሥ ተህ ወደ ምሥራቅ ሂድ፤ ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ ባለው በኮራት ወንዝ ተሸሸግ። ⁴ውሃ ከወንዙ ትጠጣለህ፤ ቀራዎችም እዚያው እንዲመገቡህ አዝግባለሁ።”

⁵ስለዚህ እግዚአብሔር ያዘዘውን ፈጸመ፤ ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ ወዳለው ወደ ኮራት ወንዝ ሄዶ በዚያ ተቀመጠ። ⁶ቀራዎችም ጧትና ማታ እንጀራና ሥጋ ያመጡለት ነበር፤ ውሃም ከወንዙ ይጠጣ ነበር።

የሰራጥታዬቱ መበለት

⁷በምድራቱ ላይ ዝናብ ባለመጣሉ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ወንዙ ደረቀ። ⁸ከዚያም እንዲህ

የሚል የእግዚአብሔር ቃል ወደ ኤልያስ መጣ፤ ⁹“ተነሥና ሲደና ውስጥ ወዳለችው ወደ ሰራጥታ ሄደህ ተቀመጥ፤ በዚያም አንዲት መበለት እንድትመግብህ አዝዛለሁ።” ¹⁰ስለዚህ ተነሥቶ ወደ ሰራጥታ ሄደ። ወደ ከተማዬቱ በር እንደ ደረሰም፤ አንዲት መበለት ጭራሮ ስትለቃቅም አገኛት፤ ጠርቶም፤ “የምጠጣው ውሃ በዕቃ ታመጧልኛለሽን?” ሲል ለመናት። ¹¹ልታ መጣለት ስትሄድ አሁንም ጠራትና፤ “እባ ክሸን፤ ቀራራሽ እንጀራም ይዘሽልኝ ነይ” አላት።

¹²እርሷም መልሳ፤ “አምላክህን ሕያው እግዚአብሔርን! በማድጋ ካለው ዕፍኝ ዱቄትና በማሰር ካለው ጥቂት ዘይት በቀር ምንም የለኝም። እኮ፤ ለራሴና ለልጄ ምግብ አዘጋጅኼ በልተን እንድንሞት ጭራሮ ለቃቅሜ ወደ ቤት ልወስድ ነው” አለችው።

¹³ኤልያስም መልሶ እንዲህ አላት፤ “አይ ዞሽ አትፍራ፤ ወደ ቤት ገብተሽ እንዳልሽው አድርገ፤ በመጀመሪያ ግን ከዚያ ችው ካለችሽ ትንሽ እንጎቻ ጋግረሽ አምጧልኝ፤ ከዚያም ለራሰሽና ለልጄሽ ጋግረ፤ ¹⁴የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘እግዚአብሔር ለምድራቱ ዝናብ እስከሚሰጥበት ዕለት ድረስ፤ ከማድጋው ዱቄት አይጠፋም፤ ከማሰርም ዘይት አያልቅም።’”

¹⁵እርሷም ሄዳ ኤልያስ እንደ ነገራት አደረገች፤ በዚህ ሁኔታም ኤልያስ፤ መበለቱና ቤተ ሰቧ ብዙ ቀን ተመገቡ፤ ¹⁶በኤልያስ በተነገረው የእግዚአብሔር ቃል መሠረት ከማድጋው ዱቄት አልጠፋም፤ ከማሰርም ዘይት አላለቀም ነበርና።

¹⁷ከጥቂት ጊዜ በኋላም የባለቤቱቱ ልጅ ታመመ፤ ሕመሙ እየጠናበት ሄደ፤ በመጨረሻም ትንፋሹ ቀጥ አለ። ¹⁸እርሷም ኤልያስን፤ “የእግዚአብሔር ሰው ሆይ፤ እኔ ምን አደረግሁህ? እዚህ የመጣኸው ‘ነጢአቴን አስታውሰህ ልጄን ለመግደል ነውን?’ አለችው።

¹⁹ኤልያስም መልሶ፤ “ልጅሽን ስጧኝ” አላት፤ ልጄንም ከዕቅድ ወስዶ እርሱ ወደ ሚኖርበት ሰገነት በማውጣት በዐልጋው ላይ አስተኛው። ²⁰ከዚያም፤ “አምላኬ እግዚአብሔር ሆይ፤ ልጄን እንዲሞት በማድረግ ተቀብላ በምታስተናግደኝ በዚህች መበለት ላይም መከራ ታመጣባታለህን?” ብሎ ወደ እግዚአብሔር ጮኸ። ²¹በልጄም ላይ ሦስት ጊዜ ተዘርግቶ፤ “አምላኬ እግዚአብሔር ሆይ፤ የዚህ ልጅ ነፍስ ትመለስ

17፡6 ሠ16፡8
17፡9 አብ1፡20፤ ሉቃ4፡26
17፡10 ዘፍ24፡17፤ ዮሐ4፡7
17፡12 2ነገ4፡2
17፡14 ፉ1
17፡18 ሉቃ5፡8
17፡20 2ነገ4፡33
17፡21 2ነገ4፡34
፡ሐሥ20፡10
17፡23 ዕብ11፡35

ለት” ብሎ ወደ እግዚአብሔር ጮኸ።

²²እግዚአብሔርም የኤልያስን ጩኸት ሰማ፤ የልጄም ነፍስ ተመለሰችለት፤ እርሱም ዳነ። ²³ከዚያም ኤልያስ ልጄን አስነሥቶ ከሰገነቱ ወደ ምድር ቤት አወረደው፤ ለእናቱም ልጅሽ ይኸውልሽ፤ ድኖልሻል!” ብሎ ሰጣት።

²⁴ከዚያም ሴቲቱ ኤልያስን፤ “አሁን የእግዚአብሔር ሰው መሆንን፤ ከአንደበትህም የወጣው የእግዚአብሔር ቃል እውነት መሆኑን ዐወቅሁ” አለችው።

ኤልያስና አብድዩ

18 ከብዙ ጊዜ በኋላም በሦስተኛው ዓመት እንዲህ የሚል የእግዚአብሔር ቃል ለኤልያስ መጣለት፤ “ሄደህ ለአክዓብ ተገለጥ፤ እኔም በምድራቱ ላይ ዝናብ አዘንባለሁ።” ²ስለዚህም ኤልያስ ራሱን በአክዓብ ፊት ለመግለጥ ሄደ።

በዚህ ጊዜ ራብ በሰማርያ ክፋኛ ጸንቶ ነበር። ³አክዓብም የቤተ መንግሥቱን አዛዥ አብድዩን ጠራው፤ አብድዩም እግዚአብሔርን በጣም የሚፈራ ሰው ነበር። ⁴ኤልሳ ቤል የእግዚአብሔርን ነቢያት እያሰገደለች በነበረበት ጊዜ፤ አብድዩ መቶውን ነቢያት ወስዶ አምሳ አምሳውን በሁለት ዋሻው ስጥ ሸሽሳ እንጀራና ውሃ ይሰጣቸው ነበር። ⁵አክዓብም አብድዩን፤ “ተነሥና በአገሪቱ ውስጥ ወዳሉት ምንጮችና ሸለቆዎች ሂድ፤ ፈረሶቻችንና በቅሎዎቻችን እንዳይሞቱ በሕይወት እንዲቁዩ ምናልባት ግር እናገኝ ይሆናል።” አለው። ⁶ስለዚህ የሚሄዱበትን ምድር ተከፋፈሉ፤ አክዓብ በአንድ በኩል፤ አብድዩም በሌላ በኩል ሄደ።

⁷አብድዩ በመንገድ ላይ ሳለም ኤልያስን አገኘው። አብድዩም ዐወቀው፤ ወደ መሬት ለጥ ብሎ እጅ በመንግት፤ “ጌታዬ ኤልያስ ሆይ፤ በእርግጥ አንተ ነህን?” አለው።

⁸እርሱም፤ “አምን እኔ ነኝ፤ ሂድና ለጌታህ፤ ‘ኤልያስ እዚሁ አለልህ’ ብለህ ንገረው” ሲል መለሰለት።

⁹አብድዩም እንዲህ አለው፤ “ምነው ምን አጠፋሁና ነው ባሪዮህ እንዲሞት ለአክዓብ አሳልፈህ የምትሰጠው? ¹⁰አምላክህን ሕያው እግዚአብሔርን! ጌታዬ አንተን ለመፈለግ መልእክተኛ ያሳከበት ሕዝብና መንግሥት የለም፤ የትኛውም ሕዝብ ሆነ መንግሥት አንተ በዚያ አለመኖርህን ባስታወቀው ጊዜ ሁሉ አንተን አላማግኘተን ለማረጋገጥ ያስ ምለው ነበር። ¹¹አሁን ግን አንተ ወደ ጌታዬ ሄጄ፤ ‘ኤልያስ እዚ

17፡24 ፉ18፡17፤ 22፡16፤ መዘ19፡43፤ ዮሐ16፡30፤ 17፡7
18፡1 ፉ15፡ዘ፩
28፡12፤ 1ነገ17፡1፤ ሉቃ4፡25
18፡2 ዘሐ26፡26
18፡3 1ነገ16፡9፤ ነገ7፡2
18፡4 1ነገ17፡3፤ 21፡23፤ 2ነገ9፡7፤ ኢሳ16፡3፤ 25፡4፤ 32፡2፤ ኤር26፡24፤ አብ1፡14
18፡5 ዘፍ47፡4፤ ኤር14፡3
18፡7 2ነገ1፡8፤ ዘቫ13፡4
18፡10 1ነገ17፡3

ህ አለልህ' እንድለው ትፈልጋለህ፤
 12ተለይቼህ ስሃድ የእግዚአብሔር መንፈስ የት እንደሚወስድህ አላ ውቅም፤ ታዲያ ሂጂ ለአክዓብ ከነገርሁት በኋላ ሳያገኝህ ቢቀር እኔን ይገድለኛል፤ ነገር ግን እኔ ባሪያህ ከጌልማሳኑቴ ጀምሮ እግዚአብሔርን አመልካለሁ።¹³ ጌታዬ ሆይ፤ ኤልሳቤል የእግዚአብሔርን ነቢያት ባሰገደ ለች ጊዜ ምን እንዳደረግህ አልሰማህም? መቶውን የእግዚአብሔር ነቢያት ወሰጄ አምሳ አምሳውን በሁለት ዋሻ በመሸሸግ እህልና ውሃ ሰጠኝቸው።¹⁴ ታዲያ አገተ ሂጂ ለጌታዬ፤ 'ኤልያስ እዚህ አለልህ' እንድለው ትፈልጋለህ፤ እርሱም ይገድለኛል!'

¹⁵ኤልያስም፤ "በሬቱ የቆምሁት ሁሉን የሚገዛ ጌታ እግዚአብሔርን?፤ ዛሬ አክዓብ ፊት በእርግጥ እገለጻለሁ" አለ።

ኤልያስ በቀርሜሎስ ተራራ ላይ

¹⁶ስለዚህ አብድዩ ሂዶ ይህንኑ ለአክዓብ ነገረው፤ አክዓብም ኤልያስን ለማግኘት ሄደ።¹⁷ኤልያስንም ባየው ጊዜ፤ "እስራኤልን የም ታውክ አገተ ነህ?" አለው።

¹⁸ኤልያስም መልሶ እንዲህ አለ፤ "አን ተና የአባትህ ቤት እንጂ እኔ እስራኤልን አላወከሁም። የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ተዋችሁ፤ እነ በአልንም ተከተላችሁ።¹⁹ አሁንም ሕዝቡ በቀርሜሎስ ተራራ እንዲገኙኝ ለመላው እስራኤል ጥሪ አድርግ። ኤልሳቤል ማእድ የሚቀለቡትን አራት መቶ አምሳውን የበአል ነቢያት፤ አራት መቶ ውንም የአሼራ ነቢያት አምጣቸው።"

²⁰ስለዚህ አክዓብ በመላው እስራኤል ጥሪ አደረገ፤ ነቢያቱንም በቀርሜሎስ ተራራ ሰበሰቡ።²¹ኤልያስም በሕዝቡ ፊት ቀርቦ፤ "በሁለት ሐሳብ የምትዋልሉት እስከ መቼ ድረስ ነው? አምላክ እግዚአብሔር ከሆነ እግዚአብሔርን ተከተሉ፤ በአል አምላክ ከሆነም በአልን ተከተሉ" አለ።

ሕዝቡ ግን አንዲት ቃል አልመለሱም።
²²ከዚያም ኤልያስ እንዲህ አላቸው፤ "እግዚአብሔር ነቢያት የተረፍሁ እኔ ብቻ ነኝ፤ በአል ግን አራት መቶ አምሳ ነቢያት አሉት።²³ ሁለት ወይፈኖች ስጡን፤ እነርሱም አንዱን መርጠው ይውሰዱ፤ በየብልቱም ቁራርጠው፤ በዕንጨት ላይ ያኑሩት፤ ግን እሳት አያንድዱበት፤ እኔም ሁለተኛውን ወይፈን አዘጋጃለሁ፤ በዕንጨትም ላይ አኖረዋለሁ፤ እሳት አላንድብትም።²⁴ ከዚያ እናንተ የአምላካችሁን ስም ጥሩ፤ እኔም የእግዚአብሔርን ስም እጠራለሁ፤ ሰምቶ በእሳት የሚመልሰውም እርሱ እውነተኛ

18:12 2ነገ2:16
 ፡ሕዝ3:14፤
 ሕሥ8:39
 18:15 ቍ1
 18:17 ኢሱ7:25፤
 14ሙ14:29፤17ገ
 21:20፤ኤር38:4
 18:18 ዘ831:16፤
 17ገ16:33፤21:25
 18:19 ኢሱ19:26፤
 2ነገ9:22፤10:19
 18:20 2ነገ2:25፤
 4:25
 18:21 ቍ39፤ኢሱ
 24:15፤2ነገ17:41፤መ
 ዝ100:3፤118:27፤11
 9፤113፤ግፋ6:24
 18:22 1ነገ19:10፤
 ኤር2:8፤23:13
 18:24 ቍ38፤ዘፍ
 4:26፤ዘ019፤18፤ዘሌ
 9:24፤14ሙ7:8

18:26 መዝ115፤
 45፤135፤16፤ኢሳ
 41፤26፤28፤44፤17፤
 45፤20፤46፤7፤ኤር
 10፤5፤1ቁር8:4፤
 12፤2
 18:27 ዕን2:19
 18:28 ዘሌ19:28
 18:29 ዘ029:41፤
 2ነገ19:12፤ኢሳ
 16፤12፤ኤር10:5
 18:30 1ነገ19:10
 18:31 ዘፍ17:5፤
 2ነገ17:34
 18:32 ዘ818:7፤
 ቍ43:17
 18:33 ዘፍ22:9
 18:36 ዘፍ24:12፤
 ዘ04:5፤29:39፤41፤
 ዘጥ16፤28፤ኢሱ4፤
 24፤14ሙ17:46፤
 መዝ46:10፤
 ግፋ22:32

አምላክ ነው።"
 ከዚያም ሕዝቡ ሁሉ፤ "ያልኸው መልካም ነው" አሉ።

²⁵ኤልያስም ለበአል ነቢያት፤ "እናንተ ብዙ ስለ ሆናችሁ በመጀመሪያ አንዱን ወይፈን መርጣችሁ አዘጋጁ፤ የአምላካችሁን ስም ጥሩ፤ ግን እሳት አታንድዱበት" አላቸው።²⁶ ስለዚህ የተሰጣቸውን ወይፈን ወስደው አዘጋጁት።

ከዚያም ከጣት እስከ እኩለ ቀን የበአልን ስም ጠሩ፤ "በአል ሆይ ስማን" እያሉ ጮኹ፤ ድምፅ ግን የለም፤ የሚመልስ አልነበረም፤ በሠሩት መሠዊያ ዙሪያም ጨፈሩ።

²⁷እኩለ ቀንም ላይ ኤልያስ፤ "ድምፃችሁን ከፍ አድርጋችሁ ጨኹ እንጂ! አምላክ አይደለም እንዴ! ምናልባት በሐሳብ ተውጦ ወይም ሥራ በዝቶበት፤ አልያም በጉዛ ላይ ይሆናል፤ ተኝቶም ከሆነ ቀስቅሱት" እያለ ያፈዘባቸው ጀመር።²⁸ ስለዚህ እየጮኹ እንደ ልማዳቸው ደማቸው እስኪፈስ ድረስ ሰውነታቸውን በሰይፍና በጨቤ ያቁስሉ ነበር።²⁹ እኩለ ቀን ዐለፈ፤ እነርሱም የሠርክ መሥዋዕት እስኪቀርብ ድረስ እየተራወጡ ይዘላብዱ ነበር፤ አሁንም ድምፅ የለም፤ የመለሰና ከቁም ነገር የቈጠረውም አልነበረም።

³⁰ከዚያም ኤልያስ ሕዝቡን በሙሉ፤ "ወደ እኔ ቅረቡ" አላቸው፤ ሕዝቡም ሁሉ ወደ እርሱ ቀረቡ፤ እርሱም ፈርሶ የነበረውን የእግዚአብሔር መሠዊያ ሠራ።³¹ ከዚያም ኤልያስ፤ "ስምህ እስራኤል ይባላል" ተብሎ የእግዚአብሔር ቃል በመጣለት በያዕቆብ ልጆች ነገድ ቍጥር ልክ ዐሥራ ሁለት ድንጋይ ወስዶ፤³² በድንጋዮቹም ለእግዚአብሔር ስም መሠዊያ ሠራ፤ በመሠዊያውም ዙሪያ ዐሥራ አምስት ሊትር ውም የሚይዝ ጉድጓድ ቁፈረ፤³³ ዕንጨቱን ረበረበ፤ የወይፈኑንም ሥጋ በየብልቱ ከቁረጠ በኋላ በዕንጨቱ ላይ አኖረው። ከዚያም፤ "ውሃ በአራት ጋን ጥልታችሁ፤ በመሥዋዕቱና በዕንጨቱ ላይ አኖሩት" አላቸው።

³⁴ደግሞም፤ "እንደ ገና ጨምሩበት" አላቸው፤ እነርሱም ጨመሩበት።

"ምስተኛም ጨምሩበት" ሲል አዘዛቸው፤ እነርሱም ለምስተኛ ጊዜ ጨመሩበት።
³⁵ውሃ ውም በመሠዊያው ዙሪያ ፈሰሰ፤ ጉድጓዱ ንም ሞላው።

³⁶የሠርክ መሥዋዕት በሚቀርብበትም ጊዜ ኤልያስ ወደ መሠዊያው ቀረብ ብሎ እንዲህ ሲል ጸለየ፤ "የአብርሃም፤ የይስሐቅና

³² 15 ሊትር ያህል ነው

የእስራኤል ክምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ የእስራኤል ክምላክ መሆንህ፤ እኔም የአንተ አገልጋይ መሆኔና ይህን ሁሉ በትእዛዝ እንዳደረግሁ ዛሬ ይታወቅ።³⁷ ይህ ሕዝብ፤ አንተ ክምላክ እግዚአብሔር እውነተኛ መሆንህንና ልባቸውን የመለሰኸው አንተ መሆንህን ያውቁ ዘንድ እባክህ ስማን፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ እባክህ መልስ ስልኝ።”

³⁸ከዚያም የእግዚአብሔር እሳት ወርዳ መሥዋዕቱን፤ ዕንጨቱን፤ ድንጋዬንና ዐፈሩን ፈጽሞ በሳቸው፤ በጉድጓዱ ውስጥ ያለውንም ውሃ ላሰች።

³⁹ሕዝቡም ሁሉ ይህን ሲያዩ፤ በግንባራቸው ተደፍተው፤ “ክምላክ እግዚአብሔር እርሱ እውነተኛ ነው! እግዚአብሔር እርሱ እውነተኛ ክምላክ ነው!” አሉ።

⁴⁰ከዚያም ኤልያስ፤ “የበአልን ነቢያት ያዟቸው! አንድም ሰው እንዳያመልጥ” ሲል አዘዘ፤ ሕዝቡም ያዟቸው፤ ኤልያስም ወደ ቂሶን ወንዝ አውርዶ አሳረዳቸው።

⁴¹ኤልያስም አክዓብን፤ “የከባድ ዝናብ ደምዕ ይሰማልና ሂድና ብላ፤ ጠግሙ” አለው።

⁴²ስለዚህ አክዓብ ሊበላና ሊጠጣ ሄደ፤ ኤልያስ ግን ወደ ቀርጫሎስ ተራራ ጫፍ ወጣ፤ ፊቱንም በጉልበቶቹ መካከል አድርጎ ወደ መሬት አቀረቀረ።

⁴³አገልጋዩንም፤ “ውጣና ወደ ባሕሩ ተመልከት” አለው።

አገልጋዩም ሂዶ ተመለከተና፤ “በዚያ ምንም የለም” አለው።

ኤልያስ ሰባት ጊዜ፤ “እንደ ገና ሂድ” አለው።

⁴⁴በሰባተኛው ጊዜ አገልጋዩ፤ “እነሆ፤ የሰው እጅ የምታህል ትንሽ ደመና ከባሕሩ እየወጣች ነው” አለው።

ኤልያስም፤ “ሂድና አክዓብን፤ ‘ዝናቡ ሳያገድህ፤ ሠረገላህን ጭነህ ውረድ’ ብለህ ንገረው” አለው።

⁴⁵ወዲያውኑም ሰማዩ በጥቅር ደመና ተሸፈነ፤ ነፋሱ ነፈሰ፤ ከባድ ዝናብ ጣለ፤ አክዓብም በሠረገላ ተቀምጦ ወደ ኢይዝራኤል ሄደ።⁴⁶የእግዚአብሔርም ጎይል በኤልያስ ላይ ወረደ፤ ኤልያስም ልብሱን ከፍ አድርጎ በቀበቶው ካጠበቀ በኋላ እስከ ኢይዝራኤል ድረስ በአክዓብ ፊት ሮጠ።

ኤልያስ ወደ ኮሬብ ኩበለለ

19 አክዓብ በዚህ ጊዜ፤ ኤልያስ ያደረገውን በሙሉ፤ ነቢያቱንም ሁሉ እንዴት በሰይፍ እንዳስገደላቸው ለኤልሳቤል ነገራት።²ስለዚህም እርሷ፤ “ነገ በዚህ

18፡37 ኢ.ሰ.4፡24
 18፡38 ቀ.24፡110
 19፡18፤ዘለ.9፡24፤2፡7
 1፡10፤1ዘ.5፡21፤26፤
 2ዘ.5፡7፤1ኢ.ዮ.1፤16
 18፡39 ቀ.21፡110
 9፡24፤መዝ.146፡10
 18፡40 ዘ.22፡20፤
 ዘ.81፡7፤12፤መዝ.4፡7፤2
 7፡11፤18
 18፡42 14ሙ
 12፤ 17፤ያ.65፤18
 18፡44 ኢ.ሰ.6፤15፤
 ሉ.ቃ.12፤54
 18፡45 14ሙ
 29፡1፤1፡78፤36፤
 ኢ.ዮ.37፤13፤ሆሲ.1፤4
 18፡46 መዳ.3፤10፤
 14ሙ.11፤6፤2፡7
 4፤29፤9፤1፤
 ሉ.ቃ.1፤35፤14፤14
 19፡1 ዘ.22፡20፤
 1፡7፤16፤31
 19፡2 ሩ.ት.1፤17፤
 መዝ.134፤አ.ር.
 20፤10፤26፤21፤
 36፤26

19፡3 ዘ.9፡19፤17፤
 31፤21፤ኢ.ሰ.19፤2
 19፡4 ዘ.ገ.11፤15፤
 ኢ.ዮ.6፤9፤7፤16፤
 10፤1፤30፤4፤መዝ.69፤1
 9፤ኤ.ር.20፤18፤
 ዩ.4፤18
 19፡5 ዘ.9፤16፤7፤
 28፤11
 19፡8 ዘ.3፤1፤
 24፤18፤ግ.ቆ.4፤2
 19፡9 ዘ.33፤9፤
 ዘ.33፤22
 19፡10 ዘ.ገ.25፤13፤
 ዘ.83፤1፤16፤1፡7፤18፤22፤
 30፤ኤ.ር.5፤11፤9፤2፤ኤ
 ግ.22፤3፤ሮጫ
 11፤13፤፡74፤4፤18
 19፡11 ዘ.14፤21፤
 33፤19፤34፤2፡7፡7
 2፤1፤5፡7፤1፤6፤
 ግ.ቆ.17፤13
 19፡12 ቀ.11፤110
 3፤2፤14ሙ.14፤6፤
 ኢ.ዮ.4፤16፤ዘ.4፤6፤
 24፤12፤9

ሰዓት ያንተንም ነፍስ ከእነዚያ እንደ አንዱ ነፍስ ሳላደርጋት ብቀር አማልክት እንዲህ ያድርጉብኝ፤ ከዚህ የባሰም ያምጡብኝ” ስትል ወደ ኤልያስ መልእክተኛ ላከች።

³ኤልያስም ፈርቶ ስለ ነበር፤ ሕይወተኑን ለማትረፍ ሲል ሸሸ። በይሁዳ ምድር ወዳ ለችው ወደ ቤርሳቤህ እንደ መጣም አገልጋዩን በዚያ ተወው፤ ሳምድረ በዳም ውስጥ የአንድ ቀን መንገድ ተጓዘ፤ ወደ አንድ ክትክታ ዛፍ እንደ መጣም፤ ከሥሩ ተቀምጦ፤ ይሞት ዘንድ “እግዚአብሔር ሆይ፤ በቅቶኛል፤ እኔ ከቀደሙት አባቶቼ አልበልጥምና ነፍሴን ወሰዳት” ብሎ ጸለየ። ከዚያም ከዛፍ ሥር ተጋደመ፤ እንቅልፍም ወሰደው።

በድንገትም አንድ መልአክ ነካ አደረገውና፤ “ተነሥና ብላ” አለው። ህወር ብሎ ሲመለከትም፤ እነሆ፤ በፍም የተጋረጠ እንጎጎና አንድ ገንቦ ውሃ ከራስጌው አገኘ፤ ከበላና ከጠጣም በኋላ ተመልሶ ተኛ።

⁷የእግዚአብሔርም መልአክ እንደ ገና መጥቶ ነካ አደረገውና፤ “ሩቅ መንገድ ስለምትሄድ ተነሥና ብላ” አለው።⁸ስለዚህም ተነሥቶ በላ፤ ጠጣም፤ በምግቡም ብርታት አግኝቶ ወደ እግዚአብሔር ተራራ ወደ ኮሬብ እስኪደርስ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ተጓዘ፤ ምዘያም ወደ አንዲት ዋሻ ገብቶ ዐደረ።

እግዚአብሔር ለኤልያስ ተገለጠለት

የእግዚአብሔርም ቃል ወደ እርሱ መጣ፤ “ኤልያስ ሆይ፤ እዚህ ምን ታደርጋለህ?” አለው።

¹⁰እርሱም፤ “እኔ ለሰራዊት ጌታ ለእግዚአብሔር እጅግ ቀንቻለሁ፤ እስራኤላውያን ኪዳንህን ትተዋል፤ መሠዊያዎችህን አፍርሰዋል፤ ነቢያትህንም በሰይፍ ገድለ

ዋልና። የቀረሁት እኔ ብቻ ነኝ፤ አሁንም እኔን ለመግደል ይፈልጋሉ” አለ።

¹¹እግዚአብሔርም፤ “እግዚአብሔር በዚያ ያልፋልና ወደ ተራራው ወጥተህ በእግዚአብሔር ፊት ቁም” አለው።

ከዚያም ታላቅና ጎይለኛ ነፋስ ተራሮቹን ሰነጣጠቀ፤ አለቶችንም በእግዚአብሔር ፊት ብትንትናቸውን አወጣ፤ እግዚአብሔር ግን በነፋሱ ውስጥ አልነበረም፤ ከነፋሱም ቀጥሎ የምድር መነዋወጥ ሆነ፤ እግዚአብሔር ግን በምድር መነዋወጡ ውስጥ አልነበረም።¹²ምድር መነዋወጡም ቀጥሎ እሳት መጣ፤ እግዚአብሔር ግን በእሳቱ

³ ወይም ኤልያስ አይቶ ተብሎ ሊተረጎም ይችላል

ውስጥ አልነበረም፤ ከእሳቱም ቀጥሎ ለስ ለስ ያለ ድምፅ ተሰማ።¹³ኤልያስም ይህን ሲሰማ፣ ፊቱን በመጥናጸፊያው ሸፍኖ ወጣና በዋሻው ደጃፍ ቆመ።

ከዚያም፣ “ኤልያስ ሆይ፤ እዚህ ምን ታደርጋለህ?” የሚል ድምፅ ሰማ።

¹⁴እርሱም፣ “እኔ ሁሉን ለሚችል ጌታ ለእኝ ዘአብሔር እጅግ ቀንቻለሁ፤ እስራኤላውያን ከዳንህን ትተዋል፤ መሠዊያዎችህን አፍር ሰዋል፤ ነቢያትህንም በሰይፍ ገድለዋልና። የቀረሁት እኔ ብቻ ነኝ፤ አሁንም እኔን ለመግደል ይፈልጋሉ” አለ።

¹⁵እግዚአብሔርም እንዲህ አለው፤ “በመጣህበት መንገድ ተመልሰህ ወደ ደማስቆ ምድረ በዳ ሂድ፤ እዚያ ስትደርስም አዛሄልን በሶርያ ላይ እንዲነገሥ ቅደም።¹⁶እንዲሁም የናሚሲን ልጅ ኢዩን በእስራኤል ላይ እንዲነገሥ ቅደም፤ ደግሞም ነቢይ ሆኖ በእግርህ እንዲተካ የአቤል ምሐላን ሰው የሚገኝ ልጅ ኤልሳዕን ቅደም።¹⁷ከአዛሄል ሰይፍ ያመለጠውን ኢዩ ይገድለዋል፤ ከኢዩ ሰይፍ ያመለጠውን ደግሞ ኤልሳዕ ይገድለዋል።¹⁸እኔም ጉልበታ ቸው ለበአል ያልተንበረከከውንና አፋቸው ምስሉን ያልሳመውን ሰባት ሺህ ሰዎች በእስራኤል አስቀራለሁ።”

የኤልሳዕ መጠራት

¹⁹ስለዚህ ኤልያስ ከዚያ ተነሥቶ ሲሂድ የሥፍራን ልጅ ኤልሳዕን ሀሥራ ሁለት ጥማድ በሬ አውጥቶ ራቱ በሀሥራ ሁለተኛው ጥማድ በሬ ሲያርስ አገኘው። ኤልያስም ወደ እርሱ ወጥቶ መጥናጸፊያውን በላዩ ጣለበት።²⁰ከዚያም ኤልሳዕ በሬዎቹን ትቶ ኤልያስን ተከትሎ እየሮጠ፣ “አባቴንና እናቴን ስሜ እንድሰናበታቸው ፍቀድልኝ፤ ከዚያም እከ ተልሃለሁ” አለው።

ኤልያስም መልሶ፣ “እኔ ምን ያደረግህ ሁህ ነገር አለ? ልትመለስ ትችላለህ” አለው።

²¹ስለዚህም ኤልሳዕ ትቶት ተመለሰ። ሁለቱን በሬዎቹን ወስዶ ዐረደ፤ የዕርሻ ዕቃውን አንድዶ ሥጋቸውን በመቀቀል ለሕዝቡ ሰጠ፤ እነርሱም በሉ። ከዚያም ኤልያስን ለመከተል ሂደ፤ ረዳቱም ሆነ።

ቤን ሀዳድ ስማርያን ወጋ

20 በዚህ ጊዜ የሶርያ ንጉሥ ቤን ሀዳድ መላ ሰራዊቱን በአንድነት አሰባ ሰበ፤ ከእርሱም ጋር ሠላሳ ሁለት ነገሥታት ከነፈረሰቻቸውና ከነሠረገሎቻቸው አብረውት ነበሩ፤ ወጥቶም ስማርያን ከሰ

19:13 ስዕ3:6
19:14 1ገ1
18:22:1ጥ11:3
19:15 2ገ78:7-15
19:16 ቀ*21፣
መግ7:22፣2ገ72:1፣
3፣11:9:6
19:17 2ገ78:12፣
29:10:32፣12:17፣
13:37፣22:አ.ር
48:44፣አግ1:4
19:18 ሆሌ13:2፣
ጥግ11:4
19:19 ስዕ41:42፣
2ገ72:8:14፣
19:20 ሉቃ9:61
19:21 ቀ*16፣
1ጳጳ6:14

20:1 1ገ13:32፣
15:18
20:7 1ጳጳ11:3፣
2ገ75:7
20:10 2ጳጳ-
22:43
20:11 ምገ27:1፣
አ.ር9:23፣አግ2:14
20:12 1ገ716:9
20:13 ስዕ6:7፣
መግ6:8

ወጋት።²ወደ ከተማዬቱም መልእክተኞች በመላክ የእስራኤልን ንጉሥ አክዓብን እንዲህ አለው፤ “ቤን ሀዳድ እንዲህ ይላል፤³ብርና ወርቅህ የእኔ ነው፤ የሚያማምሩት ሚስቶችህና ልጆችህም የእኔ ናቸው።”

⁴የእስራኤልም ንጉሥ፣ “ንጉሥ ጌታዬ ሆይ፤ ልክ እንዳልኸው ነው እኔም ሆንሁ የእኔ የሆነው ሁሉ የአንተ ነው” ሲል መለሰለት።

⁵መልእክተኞቹም እንደ ገና መጥተው እንዲህ አሉት፤ “ቤን ሀዳድ የሚለው ይህ ነው፤ ብርህንና ወርቅህን፤ ሚስቶችህንና ልጆችህን እንድትሰጠኝ ልኬብህ ነበር፤ ሆኖም ነገ በዚህ ጊዜ ቤተ መንግሥትህንና የሹማዎችህን ቤቶች እንዲበረብሩ፤ ሹማ ምቴን እልካቸዋለሁ። እነርሱም ማናቸውንም ለአንተ ዋጋ ያለውን ሁሉ በእጃቸው በማስገባት ይወስዱታል።”

⁷የእስራኤልም ንጉሥ የአገሩን ሽማግሌዎች ሁሉ ጠርቶ፣ “ይህ ሰው እንዴት ጠብ እንደሚፈልግ ታያላችሁ! ሚስቶቹንና ልጆቹን፤ ብሬንና ወርቁን እንዳስረክበው በጠየቀኝ ጊዜ አልከለኩሁትም” አላቸው።

⁸ሽማግሌዎቹና ሕዝቡም ሁሉ፣ “የሚልህን አትቀበለው፤ የጠየቀህንም እሺ አትበለው” አሉት።

⁹ስለዚህ ለቤን ሀዳድ መልእክተኞች፣ “ለጌታዬ ለንጉሡ፤ እኔ ባሪያህ በመጀመሪያ ያልኸኝን ሁሉ አደርጋለሁ፤ ያሁኑን ጥያቄህን ግን ልፈጽመው አልችልም” ብላችሁ ንገሩት” አላቸው። መልእክተኞቹም ይህንን ይዘው ተመለሱ።

¹⁰ከዚያም ቤን ሀዳድ፣ “ለሚከተለኝ ሰው ሁሉ የሰማርያ ዐፈር አንዳንድ ዕፍኝ የሚዳረስ ሳይሆን ቢቀር፤ አማልክት ይህን ያድርጉብኝ፤ ከዚህ የባሰም ያምጡብኝ” ሲል ሌሎች መልእክተኞችን ወደ አክዓብ ላከ።

¹¹የእስራኤልም ንጉሥ፣ “ታዋቂ ለጦር ነት የሚወጣ ሰው የጦር ትጥቁን እንደ ፈታ ሰው መደንፋት የለበትም” ብላችሁ ንገሩት” አላቸው።

¹²ቤን ሀዳድ ይህን መልእክት የሰማው አብረውት የነበሩት ነገሥታት በድንኳኖቻቸው ውስጥ ሆነው በሚጠጠቡት ጊዜ ነበር፤ ቤን ሀዳድ ስምቹን፣ “በሉ ለጦርነት ተዘጋጁ” አላቸው፤ ስለዚህ ከተማዬቱን ለመውጋት ተዘጋጁ።

አክዓብ ቤን ሀዳድን ድል አደረገ

¹³በዚያን ጊዜ አንድ ነቢይ ወደ እስራኤል

^ግ2 ወይም ሉቃ ተብሎ ለተረጎም ይችላል፤ በቀ 16 ላይም እንደዚሁ

ንጉሥ ወደ አክዓብ መጥቶ፣ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ይህን ብዙ ሰራዊት ታያለህን? ዛሬ በእጅህ አሳልፌ እስጥሃለሁ፤ ከዚያም እኔ እግዚአብሔር መሆኔን ታውቃለህ’” አለው።

¹⁴አክዓብም፣ “ይህን የሚያደርገው ማን ነው?” ሲል ጠየቀ።

ነቢዩም፣ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ይህን የሚያደርጉት የየአውራጃው አዛዥ የሆኑ ወጣት መኩንኖች ናቸው’” አለው።

“ታዲያ ጦርነቱን የሚጀምረው ማን ነው?” ሲል ጠየቀ።

ነቢዩም፣ “አንተው ትጀምራለህ” ብሎ መለሰ።

¹⁵ሰለዚህ አክዓብ የየአውራጃው አዛዥ የሆኑትን ሁለት መቶ ሠላሳ ሁለት ወጣት መኩንኖች ጠራ፤ ከዚያም የቀሩትን እስራኤላውያን ሰበሰበ፤ እነዚህም በአጠቃላይ ሰባት ሺህ ነበሩ። ¹⁶እነርሱም ቤን ሀዳድና ከእርሱ ጋር ተባብረው የነበሩት ሠላሳ ሁለቱ ነገሥታት በድንኳኖቻቸው ውስጥ ሰክረው ሳለ እኩለ ቀን ላይ መጡ። ¹⁷በግንባር ቀደምትነት የወጡት ግን፣ የየአውራጃው አዛዥ የሆኑት ወጣት መኩንኖች ነበሩ።

በዚህ ጊዜ ቤን ሀዳድ ሰላዮች ልኮ ነበርና እነርሱም፣ “ሰዎች ከሰማርያ ወጥተው ወደዚህ በመምጣት ላይ ናቸው” ብለው ነገሩት።

¹⁸እርሱም፣ “አመጣጣቸው ለሰላምም ይህን ለጦርነት ከነሕይወታቸው ይዛችሁ አምጧቸው” አለ።

¹⁹የየአውራጃው አዛዥ የሆኑ ወጣት መኩንኖችም ሰራዊቱን አስከትለው ከከተማ ይቱ ወጡ። ²⁰እያንዳንዱም በፊቱ የገጠመውን ጠላት ገደለ፤ ሰርያውያን ሸሹ፤ እስራኤላውያንም ያሳድጏቸው ጀመር። የሰርያ ንጉሥ ቤን ሀዳድ ግን በፈረሱ ላይ ሆኖ ከጥቂት ፈረሰኞቹ ጋር አመለጠ። ²¹የእስራኤል ንጉሥ አክዓብም ወደ ፊት በመግፋት ፈረሰኞችንና ሠረገሎችን ማረከ፤ በሰርያ ውያንም ላይ ከባድ ጉዳት አደረሰባቸው።

²²ከዚያም በኋላ ነቢዩ ወደ እስራኤል ንጉሥ መጥቶ፣ “በሚመጣው የጸደይ ወራት የሰርያ ንጉሥ ተመልሶ ይመጣብሃልና በርታ፤ ምን ማድረግ እንዳለብህም ዕውቅ” አለው።

²³በዚያኑ ጊዜም የሰርያ ንጉሥ ሹማምት እንዲህ ሲሉ መከሩት፣ “አማልክታቸው የኩረብታ አማልክት ናቸው፤ ያየሉ-በንም ከዚህ የተነሣ ነው። በሜዳ ላይ ብንገጥማቸው ግን እኛ እንደምናይልባቸው አያጠራ

20:14 መሳ1:1
20:16 1ነገ16:9
20:22 መሳ6:8
2ሳመ11:1
20:23 4*28:አሳ
36:20:ፎግ1:21-23

ጥርም። ²⁴እንግዲህ እንዲህ አድርግ፤ ነገሥታቱን በሙሉ ከአዛዥነታቸው አስነሣ፤ በቦታቸውም ሌሎች ሹማምት አድርግ። ²⁵ከእስራኤል ጋር በሜዳው ላይ እንዲጋጠም በፈረሱ ፈንታ ፈረሰ፤ በሠረገላው ፈንታ ሠረገላ በመተካት፤ እንደ ተደመሰሰው ያለ ሰራዊት አዳቁም፤ ከዚያ በኋላ ከእነርሱ ይበልጥ እኛ እንደምንበረታ አያጠራጥርም።” ንጉሡም ባቀረቡት ሐሳብ ተስማማ፤ እንዳሉትም አደረገ።

²⁶በተከታዩም የጸደይ ወራት ቤን ሀዳድ ሰርያውያንን አሰባስቦ እስራኤልን ለመውጋት ወደ አፈቅ ወጣ። ²⁷እስራኤላውያንም እንደዚሁ ተሰብስበው ስንቅ ከተሰጣቸው በኋላ ሊገጥሟቸው ተሰልፈው ወጡ። ሰርያውያን አገር ምድሩን ሞልተውት ሳለ፣ እስራኤላውያን ግን እንደ ሁለት ትናንሽ የፍያል መንጋ ሆነው ከፊት ለፊታቸው ሰፈሩ።

²⁸የእግዚአብሔርም ሰው ወጥቶ ለእስራኤል ንጉሥ፣ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ሰርያውያን እግዚአብሔር የኩረብታ እንጂ የሽለቆ አምላክ አይደለም ብለዋልና ይህን ስፍር ቀጥጥ የሌለው ሰራዊት በእጅህ አሳልፌ እስጥሃለሁ፤ አንተም እኔ እግዚአብሔር መሆኔን ታውቃለህ’” አለው።

²⁹በየሰፈሩበትም ቦታ ሰባት ቀን ከተፋጠጡ በኋላ በሰባተኛው ቀን ጦርነት ገጠሙ። እስራኤላውያንም በአንዲት ጀምበር ከሰርያ ውያን ሰራዊት መቶ ሺህ እግረኛ ገደሉ። ³⁰የቀሩት ወደ አፈቅ ከተማ ሸሹ። በዚያም በሃያ ሰባቱ ሺህ ላይ ቅጥፍ ተንዶ ወደቀባቸው። ቤን ሀዳድም ወደ ከተማ ይቱ ሸሸቶ በመሄድ ወደ አንዲት እልፍኝ ገብቶ ተደበቀ።

³¹ሹማምቱም፣ “የእስራኤል ቤት ነገሥታት መሐሪዎች መሆናቸውን ሰምተናል፤ አሁንም እንነሣና በወገባችን ላይ ማቅታጥቀን፤ በራሳችን ላይ ገመድ ጠምጥመን ወደ እስራኤል ንጉሥ እንሂድ፤ ምናልባትም ሕይወትህን ያተርፋት ይሆናል” አሉት።

³²እነርሱም በወገባቸው ላይ ማቅታጥቀው፣ በራሳቸው ላይ ገመድ ጠምጥመው ወደ እስራኤል ንጉሥ በመሄድ፣ “አገልጋይህ ቤን ሀዳድ፣

‘እባክህ በሕይወት እንድናርፍ ፍቀድልኝ’ ብሎ ይለምንሃል” አሉት።

ንጉሡም፣ “እስካሁን በሕይወት አለን? ወንድሜ እኮ ነው” አለ።

³³ሰዎቹም ይህን በደግ በመተርጎም ቃሉን ከአፉ ቀበል አድርገው፣ “አዎን ቤን ሀዳድ

20:26 4*30:
1ሳመ4:1፣2ሳመ11:1፣2ነገ13:17
20:27 መሳ6:6
1ሳመ13:6
20:28 4*23:110
6፣7:አር16:19-21
20:30 4*26:
1ነገ22:25፣መገ62:4
፣አሳ26:21፣30:13
20:31 11፣9:37:34፣
አዳ41:3

ወንድምህ ነው” አሉት።
ንጉሡም፣ “በሉ ሂዱና አምጡት” አላቸው፤ ቤን ሀዳድም በመጣ ጊዜ፣ አክዓብ ሠረገላው ላይ እንዲወጣ አደረገው።

³⁴ቤን ሀዳድም፣ “አባቴ ከአባትህ የወሰዳቸውን ከተሞች እመልሳለሁ፤ አባቴ በሰማርያ እንዳደረገው ሁሉ፣ አንተም በደማስቆ የራስህን ገበያ ማቋቋም ትችላለህ” አለው።

አክዓብም፣ “እንግዲያውስ ስምምነት አድርገን በነጻ እለቅሃለሁ” አለው፤ ስለዚህም ከእርሱ ጋር የውል ስምምነት አድርጎ ለቀቀው።

አንድ ነቢይ በአክዓብ ላይ ፈረደ

³⁵ከነቢያት ልጆች አንዱ ንደኛውን በእግዚአብሔር ቃል ታዞ፣ “ምታኝ” አለው፤ ሰውየው ግን ፈቃደኛ አልሆነም።

³⁶ስለዚህም ነቢዩ፣ “ለእግዚአብሔር ባለ መታዘዝህ፣ ከእኔ ተለይተህ እንደ ሄድህ አንበሳ ይገድልሃል” አለው። ሰውየው ከሄደ በኋላ አንበሳ አግኝቶ ገደለው።

³⁷ነቢዩም ሌላ ሰው አግኝቶ፣ “አባክህ ምታኝ” አለው። ስለዚህ ያ ሰው መትቶ አቁሰለው።

³⁸ከዚያም ነቢዩ ሄዶ ከመንገድ ዳር በመቆም፣ ንጉሡን ይጠባበቅ ጀመር። የራሱን መጠምጠሚያ ወደ ታች አውርዶ ዐይኖቹን በመሸፈንም፣ ማንነቱ እንዳይታወቅ አደረገ። ³⁹ንጉሡ በዚያ በሚያልፍበትም ጊዜ፣ ነቢዩ ጠርቶት እንዲህ አለው፣ “እኔ አገልጋይህ በተፋፋ መው ጦርነት መካከል ገብቼ ሳለሁ፣ አንድ ሰው ምርኮኛ ይዞ መጥቶ ይህን ሰው ጠብቅ፤ ቢያመልጥ በገመዱ ትገባለህ ወይም አንድ መክሊት” ብር ትከፍላለህ” አለኝ። ⁴⁰ታዲያ እኔ አገልጋይህ ሥራ በዝቶብኝ ወዲያ ወዲህ ስል ሰውየው አምልጦ ሄደ።”

የእስራኤልም ንጉሥ፣ “ራስህ ፈርደሃል፤ ይኸው ይፈጸምብሃል” አለው።

⁴¹ከዚያም ነቢዩ መጠምጠሚያውን በፍጥነት ከዐይኑ ላይ አነሣ፣ የእስራኤልም ንጉሥ ያ ሰው ከነቢያት አንዱ መሆኑን ዐውቀ። ⁴²ነቢዩም ንጉሡን አለው፣ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፣ ‘እኔ ፈጽሞ ይገደልካ ያልሁትን ሰው ለቀኝዎልና በገመዱ ትገባለህ፤ በሕዝቡም ፈንታ ያንተ ሕዝብ በገመዱ ይገባል።” ⁴³የእስራኤልም ንጉሥ ተበሳጭቶና ተቈጥቶ ሰማርያ ወዳለው ቤተ መንግሥቱ ሄደ።

የናቡቴ የወይን ተክል ቦታ

21 ከጥቂት ጊዜ በኋላ በኢይዝራኤላዊው በናቡቴ የወይን ተክል ቦታ ላይ አንድ

20:34 ዘፍ:10:22፣ 14:15፣ዘፀ23:32፣ 24መ:8:6፣1፣ገ115:20፣ ኢር49:23-27
20:35 14መ 10:5፣1፣ገ13:21፣ አሞ7:14
20:36 1፣ገ13:24
20:39 ኢሱ2:14
20:40 24መ 12:5፣14:13
20:42 ኢሱ2:14፣ 24መ:12:7፣ኢር 48:10
20:43 1፣ገ21:4

ነገር ደረሰ፤ ቦታውም በኢይዝራኤል ውስጥ ከሰማርያ ንጉሥ ከአክዓብ ቤተ መንግሥት አጠገብ ነበር። ²አክዓብም ናቡቴን፣ “የወይን ተክል ቦታህ ከቤተ መንግሥቱ አጠገብ ስለ ሆነ፣ የአትክልት ቦታ እንዳደርገው ልቀቅልኝ፤ በምትኩ ከዚህ የበለጠ የወይን ተክል ቦታ እስጥሃለሁ፤ የተሻለ ሆኖ ከታየህም የሚያወጣውን ገዝብ እከፍልሃለሁ” አለው።

³ናቡቴ ግን፣ “ዐፅመ ርስቴን እለቅልህ ዘንድ እግዚአብሔር አይበለው” ሲል መለሰለት።

⁴ኢይዝራኤላዊው ናቡቴ፣ “ዐፅመ ርስቴን አልለቅልህም” ስላለው፣ አክዓብ ተበሳጭቶና ተቈጥቶ ወደ ቤቴ ገባ፤ አኩርፎም በዐልጋው ላይ ተኛ፣ ምግብም መብላት ተወ።

⁵ሚስቱ ኤልሳቤልም ወደ እርሱ ገብታ፣ “እስከዚህ የተበላጩኸው፣ ምግብስ የማትበላው ለምንድን ነው?” ብላ ጠየቀችው።

⁶እርሱም፣ “ኢይዝራኤላዊውን ናቡቴን፣ ‘የወይን ተክል ቦታህን ሽጥልኝ፤ ከፈለግህም በምትኩ ሌላ የወይን ቦታ እስጥሃለሁ’ አልሁት፤ እርሱ ግን፣ ‘የወይን ተክል ቦታዬን አልለቅልህም’ ስላለኝ ነው” አላት።

⁷ሚስቱ ኤልሳቤልም፣ “አንተ አሁን የእስራኤል ንጉሥ ትባላለህ? በል ተንሥና እህል ቅመስ፤ ደስም ይበልህ፤ የኢይዝራኤላዊውን የናቡቴን የወይን ተክል ቦታ እኔ እንድታገኝ አደርግሃለሁ” አለችው።

⁸ስለዚህ በአክዓብ ስም ደብዳቤዎች ጻፈች፤ በገዛ ማጎተሙም አትማ በናቡቴ ከተማ አብረውት ለሚኖሩ ሽማግሌዎችና መኪንንት ላከች። ⁹በደብዳቤዎቹም ላይ እንዲህ ስትል ጻፈች፡

“የአንድ ቀን ጾም ዐውጃ፤ ናቡቴንም በሕዝቡ መካከል ከፍ ባለ ቦታ ላይ አስቀምጡት። ¹⁰እንዲሁም ሁለት የሐሰት ምስክሮች ከፊት ለፊት አስቀምጡና፣ ‘እግዚአብሔርንም ንጉሡንም ሰድቦአል’ ብለው ይመስክሩበት፤ ከዚያም አውጥታችሁ በድንጋይ ወግራችሁ ግደሉት።”

¹¹ስለዚህ በናቡቴ ከተማ የሚኖሩ ሽማግሌዎችና መኪንንት በደብዳቤዎቹ ላይ እንደ ጻፈችላቸው አደረጉ። ¹²የአንድ ቀን ጾም ዐውጃ፤ ናቡቴንም በሕዝቡ መካከል ከፍ ባለ ቦታ ላይ አስቀመጡት። ¹³ከዚያም ሁለት የሐሰት

³⁹39 34 ኪሎ ግራም ያህል ነው
⁴²42 የዕብራይስጡ ቃል ሰውን ወይም ፉሳን ፈጽሞ በማጥፋት ለእግዚአብሔር መስጠት የሚለውን ያመለክታል

21:1 14መ 29:1፣2፣ገ19:21፣ 10:1
21:3 ዘሉ25:23
21:4 14መ 28:23፣1፣ገ20:43
21:7 14መ:8:14
21:8 ዘፍ38:18፣ 24መ:11:14
21:10 ዘፀ22:28፣ ዘሉ24:15፣16፣ዘ8:13፣ 13:ሐሥ:6:11
21:12 ኢሳ58:4
21:13 ዘሉ24:16

ምስክሮች መጥተው ከፊት ለፊቱ ተቀመጡ፤ በሕዝቡም ፊት፤ “ናቡ-ቴ እግዚአብሔርንና ንጉሡን ሰድቦአል” ብለው መሰከሩበት። ስለ ዚህ ከከተማዬቱ ውጭ ወስደው በድንጋይ ወግረው ገደሉት።¹⁴ ከዚያም ለኤልሳቤል፤ “ናቡ-ቴ በድንጋይ ተወግሮ ሞቶአል” ብለው ላኩባት።

¹⁵ኤልሳቤልም በድንጋይ ተወግሮ መሞተችን ወዲያው እንደ ሰማች አክዳብን፤ “ናቡ-ቴ በድንጋይ ተወግሮ ሞቶአል፤ በል ተነሣና ኢይዝራኤልዊው ናቡ-ቴ ሊሸጥልህ ያል ፈለገውን የወይን ተክል ቦታ በርስትነት ውሰደው” አለችው።¹⁶ አክዳብ የናቡ-ቴን ሞት ሲሰማ የናቡ-ቴን የወይን ተክል ቦታ በርስትነት ለመያዝ ተነሥቶ ወረደ።

¹⁷ከዚያም የእግዚአብሔር ቃል ወደ ቴስብያዊው ወደ ኤልያስ እንዲህ ሲል መጣ፤¹⁸ “ተነሣና በሰማርያ ሆኖ የሚገዛውን የእስራኤልን ንጉሥ አክዳብን ትገናኝ ዘንድ ውረድ፤ የናቡ-ቴን የወይን ተክል ቦታ በርስትነት ለመያዝ ሃይ አሁን እዚያው ይገኛል።¹⁹ እንዲህም በለው፤ ‘እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ሰውየውን ገደልኸው፤ ደግሞ ርስቱን ልትወስድ? ከዚያም እንዲህ በለው፤ ‘እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ውሾች የናቡ-ቴን ደም በላሰብት ቦታ የአን ተንም ደም ውሾች እንዲሁ ይልሱታል!’”

²⁰አክዳብም ኤልያስን፤ “ጠላቴ ሆይ አገኘኸኝን?” አለው።

ኤልያስም መልሶ እንዲህ አለው፤ “በእግዚአብሔር ፊት የተጠላውን ነገር ለማድረግ ራሱን ሸጠሃልና አምን አግኝቼሃለሁ።²¹ እነሆ ክፉ ነገር አመጣብሃለሁ፤ ዘርህን ፈጽሜ አጠፋለሁ፤ ባሪያም ይሁን ነጻ እያንዳንዱን የአክዳብን የመጨረሻ ወንድ ልጅ ከእስራኤል አጠርጋለሁ።²² ለቀሩ ስላንሣግኸኝና እስራኤልንም ስላሳትሃቸው ቤትህን እንደ ናባጥ ልጅ እንደ ኢዮርብዓም ቤት፤ እንደ አኪያም ልጅ እንደ ባኦስ ቤት አደርገዋለሁ።”

²³ ስለ ኤልሳቤልም እግዚአብሔር፤ ‘በኢይዝራኤል ቅጥር አጠገብኛል ውሾች ኤልሳቤልን ይበላታል’ ይላል።

²⁴ “ደግሞም ከአክዳብ ወገን ሆኖ በከተማ የሞተውን ውሾች ይበሉታል፤ በገጠር የሞተውንም የሰማይ አሞሮች ይበሉታል።”

²⁵ በሚስቱ በኤልሳቤል ተገፋፍቶ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ለማድረግ ራሱን የሸጠ እንደ አክዳብ ያለ ሰው ከቶ አልነበረም።

²⁶ እግዚአብሔር ከእስራኤል ፊት ያሳደዳቸው አሞራውያን እንዳደረጉት ሁሉ፤ እር

21:15 1ሳጦ:8:14
21:19 1ነገ22:38፣
2ነገ9:26:ኢዮ 24:6፣
31:39፣
መግ9:12:68:23፣
ኢሳ14:20:ኤር15:3
21:20 1ነገ18:17፣
2ነገ17:17:ሮግ7:14
21:21 ዘ832:36፣
መግ9:5:2ነገ10:7
21:22 1ነገ12:30፣
16:3
21:23 1ነገ9:10፣
34:36
21:24 ዘ9:40:19፣
ዘ828:26:1ነገ14:11
21:25 1ነገ14:9፣
16:33
21:26 ዘ9:15:16

ሱም ጣያታትን በማምለክ እጅግ የሚያስጸይፍ ርኩሰት ፈጸመ።

²⁷ አክዳብም ይህን ቃል ሲሰማ ልብሱን ቀደደ፤ ማቅ ለብሶ፤ ጾመ፤ በማቅ ላይ ተኛ በሐዘን ኩርምት ብሎም ይሄድ ነበር።

²⁸ ከዚያም እንዲህ የሚል የእግዚአብሔር ቃል ወደ ቴስብያዊው ወደ ኤልያስ መጣ፤²⁹ አክዳብ ራሱን በፊት እንዴት እንዳዋረደ አየህ? ራሱን ስላዋረደ ይህን መከራ በዘመኑ አላመጣበትም፤ ነገር ግን ይህን በቤቱ ላይ የማመጣው በልጁ ዘመን ነው።”

ሚክያስ በአክዳብ ላይ ትንቢት ተናገረ

22:1-28 ተጓ ምብ - 2ዜና 18:1-27

22 በሶርያና በእስራኤል መካከል ለሦስት ዓመት ጦርነት አልነበረም። ጳጳሳትኛው ዓመት ግን የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሳፍጥ የእስራኤልን ንጉሥ ለመጎብኘት ወረደ።³ የእስራኤልም ንጉሥ ሹማምቱን፤ “በገለዓድ የምትኘው ሬማት የእኛ ሆኖ ሳለች፤ ከሶርያው ንጉሥ እጅ ለመመለስ ምንም እንዳላደረግን አታውቁምን?” አላቸው።

⁴ ስለዚህ ኢዮሳፍጥን፤ “በገለዓድ የምትገኘው ሬማት ላይ ለመዝመት አብረኸኝ ለመሄድ ትፈቅዳለህ?” ሲል ጠየቀው።

ኢዮሳፍጥም፤ “እኔ ያው እንደ አንተው ነኝ፤ ሕዝቤ እንደ ሕዝቡ፤ ፈረሶቼም እንደ ፈረሶችህ ናቸው” አለ።⁵ ኢዮሳፍጥም የእስራኤልን ንጉሥ፤ “በመጀመሪያ ግን የእግዚአብሔርን ሐሳብ ጠይቅ” አለው።

⁶ ስለዚህ የእስራኤል ንጉሥ አራት መቶ ነቢያትን በአንድነት ሰብሰቦ፤ “በገለዓድ በምትገኘው ሬማት ላይ ልዝመት ወይስ ልተው?” ሲል ጠየቃቸው።

እነርሱም፤ “እግዚአብሔር በንጉሡ እጅ አሳልፎ ይሰጣታልና ዝመትባት” አሉት።

⁷ ኢዮሳፍጥ ግን፤ “የምንጠይቀው የእግዚአብሔር ነቢይ እዚህ የለምን?” አለ።

⁸ የእስራኤልም ንጉሥ ለኢዮሳፍጥ፤ “መኖሩንም በእርሱ አማካይነት የእግዚአብሔርን ፈቃድ የምንጠይቀው አንድ ሰው አሁንም አለ፤ ነገር ግን ምን ጊዜም ቢሆን ስለ እኔ ክፉ እንጂ አንዳችም መልካም ትንቢት ተናግሮ ስለማያውቅ እጠላለሁ፤ ይህም ሰው የይምላ ልጅ ሚክያስ ነው” አለ።

⁵23 አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጾች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ነገር ግን አንዳንድ የዕብራይስጥ ቅጾች፤ ሹልጊትና የሶርሱቱ ትርጉም (2ነገ9:26 ይመ)፤ በሮማው ግላ ላይ ይላሉ

21:27 ዘ9:37:34፣
ኢሳ38:15:ኤር4:8
21:29 ዘ10:3፣
20:5:32:14:27ገ
9:26:10:6-10፣
22:20
22:3 ዘ84:43
22:4 2ነገ3:7
22:5 ዘ833:7፣
2ነገ3:11:ኢዮ38:2፣
መግ3:28:73:24፣
107:11
22:6 መግ18:6፣
1ነገ13:18
22:7 ዘጥ:27:21፣
ዘ818:15:1ነገ3:11:5
፩
22:8 ቀ*13:ኢሳ
5:20:30:10:ኤር
23:17:ኦሞ5:10

ኢዮሣፍጥም፣ “ንጉሥ እንዲህ ማለት አይገባውም” ሲል መለሰ።

9 ስለዚህ የእስራኤል ንጉሥ ከሹማምቱ አንዱን ጠርቶ፣ “በል የይምላን ልጅ ሚክያስን በፍጥነት አምጣው” አለው።

10 የእስራኤል ንጉሥና የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሣፍጥ አልባስ መንግሥታቸውን ለብሰው፣ በሰማርያ ቅጥር በር አጠገብ ባለው አውድ ማሳይ በየዙፋናቸው ተቀምጠው ሳለ፣ ነቢያቱ ሁሉ በፊታቸው ትንቢት ይናገሩ ነበር።

11 በዚህ ጊዜ ሴዴቅያስ የተባለው የክንዓና ልጅ የብረት ቀንዶች አበጅቶ፣ “እግዚአብሔር

እንዲህ ይላል፣ ‘ሰርደውያን እስኪጠፉ ድረስ የምትወጋቸው በእነዚህ ነው’” አለው።

12 የቀሩትም ነቢያት ሁሉ፣ “እግዚአብሔር በንጉሡ እጅ አሳልፎ ይሰጣታልና በገለጻድ የምትገኘውን ራማትን ወግተህ ድል አድርግ” በማለት በአንድ ቃል ትንቢት ይናገሩ ነበር።

13 ከዚያም ሚክያስን ሊጠራ የሄደው መልአክተኛ፣ “እነሆ፣ ሌሎቹ ነቢያት ንጉሡ ድል እንደሚያደርግ በአንድ ቃል ትንቢት እየተናገሩለት ነውና ያንተም ቃል ከእነርሱ ጋር አንድ እንዲሆን እባክህ መልካም ነገር ተናገር” አለው።

14 ሚክያስ ግን፣ “ሕያው እግዚአብሔርን! ለእርሱ የምነገረው እግዚአብሔር የነገረኝን ብቻ ነው” አለ።

15 እዚያም እንደ ደረሰ ንጉሡ፣ “ሚክያስ ሆይ፣ በገለጻድ በምትገኘው ራማት ላይ እንዘመትባት ወይስ እንተው?” ሲል ጠየቀው።

እርሱም፣ “እግዚአብሔር በንጉሡ እጅ አሳልፎ ይሰጣታልና ዘምተህ ድል አድርጋት” ብሎ መለሰለት።

16 ንጉሡም፣ “ከእውነት በቀር በእግዚአብሔር ስም አንዳች ነገር እንዳትነገረኝ የማምልህ ስንት ጊዜ ነው?” አለው።

17 ከዚያም ሚክያስ እንዲህ ሲል መለሰ፣ “እስራኤል ሁሉ ጠባቂ እንደሌላቸው በጎች በየተራራው ላይ ተበትነው አየሁ፣ እግዚአብሔርም፣ ‘ይህ ሕዝብ ጌታ የለውም፣ እያንዳንዱ በሰላም ወደየቤቱ ይሄድ’ አለ።”

18 የእስራኤልም ንጉሥ ለኢዮሣፍጥ፣ “ስለ እኔ ክፉ ብቻ እንጂ ከቶ መልካም ትንቢት አይናገርም አላልሁም?” አለው።

19 ከዚያም ሚክያስ እንዲህ አለ፣ “እንግዲህ የእግዚአብሔር ቃል የሚለውን ስማ፣ ‘እግዚአብሔር በዙፋኑ ላይ ተቀምጦ፣ የሰ

22:11 4:24; 11:83;17:17;16:27;21:28;10:11;1:8-21
22:13 4:8
22:14 ዘጥ:22:18; 14:3;17
22:17 ዘፍ:11:4; ዘጥ:27:17;አ.ሳ 13:14;ፍግ:3:18; ግ:9:36
22:19 ኢዮ:1:6; 15:8;38:7;መግ 47:8;103:20-21; 148:2;ኢ.ሳ:6:1; 63:15;ኤ.ር:23:18; 22:አገ:1:26; 877:9;ሉ:ቃ:2:13

ማይ ሰራዊት ሁሉ በቀኝና በግራው ቆመው አየሁ፤ 20 እግዚአብሔርም፣ “በገለጻድ በምትገኘው ራማት ላይ ዘምቶ እዚያው እንዲሞት፣ አክዳብን ማን ያስተው?” አለ።

“ታዲያ አንዱ ይህን፣ ሌላውም ያን አለ፤ 21 በመጨረሻም፣ ‘አንድ መንፈስ ወጣ፣ ከዚያም በእግዚአብሔር ፊት ቆሞ፣ ‘እኔ አስተዋለሁ’” አለ።

22 እግዚአብሔርም፣ ‘እንዴት አድርገህ?’ ሲል ጠየቀው።

“እርሱም፣ ‘እኔ እወጣለሁ፤ በገዛ ነቢያቱም አፍ ሁሉ የሐሰት መንፈስ እሆናለሁ’ አለ።

እግዚአብሔርም፣ “በል እንግዲያው ውጣና አስተው፣ ይሳካልሃል” አለው።

23 “ስለዚህ እነሆ እግዚአብሔር በእነዚህ ሁሉ ነቢያት ላይ አፍ የሐሰት መንፈስ አኖረ፤ በአንተም ላይ መግቱን እንደሚያመጣብህ ተናገረ።”

24 ከዚያም የክንዓና ልጅ ሴዴቅያስ ወጥቶ ሚክያስን በጥሬ መታውና፣ “ለመሆኑ የእግዚአብሔር መንፈስ ከእኔ በየት በኩል ዐልፎ ነው አንተን መጥቶ ያናገረህ?” ሲል ጠየቀው።

25 ሚክያስም፣ “ይህንም ለመደበቅ ወደ አንዲት እልፍኝ በሄደህ ዕለት ታውቀዋለህ” አለው።

26 ከዚያም የእስራኤል ንጉሥ እንዲህ ሲል አዘዘ፣ “በሉ ሚክያስን ይዛችሁ ወደ ከተማዬ ተገኙ ወደ አምንና ወደ ንጉሡ ልጅ ወደ ኢዮአስ መልሱት፤ 27 ከዚያም፣ ‘ንጉሡ፣ ‘በደኅና እስክመለስ ድረስ፣ ይህን ሰው በእስር ቤት አቁዩት፤ ከደረቅ እንጀራና ከውሃ በስተቀር ሌላ እንዳትሰጡት’ ብሎአል በሉት” አለ።

28 ሚክያስም፣ “አንተ በደኅና ከተመለስህ እግዚአብሔር በእኔ አልተናገረም!” አለ፤ ከዚያም በመቀጠል፣ “በዚህ ያለኸው ሕዝብ ሁሉ ይህን ቃሉን ልብ ብለህ ያዘው፤” አለ።

አክዳብ በገለጻድ በምትገኘው በራማት ተገደለ

22:29-36 ተጓ ምብ - 2ዜና 18:28-34

29 ስለዚህ የእስራኤል ንጉሥና የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሣፍጥ በገለጻድ ወደምትገኘው ራማት ወጡ። 30 የእስራኤል ንጉሥ ኢዮሣፍጥን፣ “እንዳልታወቅ እኔ ልብስ ለውጩና ሌላ ሰው መስዩ እገባለሁ፤ አንተ ግን ልብሰ መንግሥትህን ልበስ” አለው። ስለዚህ የእስራኤል ንጉሥ ራሱን ደብቆ ወደ ጦር ነቴ ገባ።

31 በዚህ ጊዜ የሶርያ ንጉሥ ሠላሳ ሁለቱን

22:22 መሳ:9:23; 2ተሰ:2:11
22:23 ዘጸ:13:3; 31:29;ሕዝ:14:9
22:24 4:11; ኢዮ:26:4;ሐሥ:23:2
22:25 1ነገ:20:30
22:27 2ዜና 16:10;ኤ.ር:20:2; 26:21;37:15; ልብ:11:36
22:28 ዘጸ:18:22
22:30 1ሳመ:28:8
22:31 ዘፍ:10:22; 2ሳመ:10:19;17:2

የሠረገላ አዛዦች፤ “ከራሱ ከእስራኤል ንጉሥ በቀር ትንሽም ይሁን ትልቅ ከማንም ጋር እንዳትገጥሙ” ሲል አዞአቸው ነበር፤ ³²የሠረገላ አዛዦቹ ኢዮሳፍጥን ሲያዩት፤ “ያለ ጥርጥር ይህ የእስራኤል ንጉሥ ነው” አሉ፤ ስለዚህ አደጋ ሊጥሉበት ከበቡት፤ ኢዮሳፍጥ ሲጮህ ግን ³³የሠረገላ አዛዦቹ እርሱ የእስራኤል ንጉሥ አለ መሆኑን አውቀው መከታተሉን ተወት።

³⁴ነገር ግን አንዱ ቀስቱን ሳያልም እንዲሁ ሲያስፈነጥር በጦር ልብሱ መጋጠሚያ ላይ የእስራኤልን ንጉሥ ወጋው፤ ንጉሡም ሠረገላ ነጂውን፤ “ቁስያለሁና ወደ ኋላ አዙረህ ከጠሩ ሜዳ አውጣኝ” አለው።

³⁵ጦርነቱም ቀኑን ሙሉ ተፋፍሞ ዋለ፤ በዚህ ጊዜም ንጉሡ በሶርያውያን ፊት ለፊት ሠረገላው ላይ ቀና ብሎ እንደተደገፈ ነበር፤ የቀሩሱ ደም በሠረገላው ወለል ላይ ይወርድ ነበር፤ በዚያን ዕለት ማታም ንጉሡ ሞተ። ³⁶ፀሐይ ስትጠልቅም በሰራዊቱ መካከል፤ “እያንዳንዱ ሰው ወደ ቤቱ፤ እያንዳንዱም ወደ ሀገሩ ይሂድ!” የሚል ጩኸት አስተጋባ።

³⁷ንጉሡ ስለ ሞተም ወደ ሰማርያ አምጥተውት እዚያው ተቀበረ። ³⁸ሠረገላውንም አመንዝሮች በታጠቡበት በሰማርያ፤ ኩሬ አጠቡት፤ እግዚአብሔርም እንደተናገረው ቃል ደሙን ውሾች ላሱት።

³⁹ሌላው በአክዓብ ዘመነ መንግሥት የተፈጸመውና ያደረገው ሁሉ፤ ቤተ መንግሥቱን መሥራቱና በዝምን ጥርስ መለበጡ እንዲሁም የሠራቸው የምሽግ ከተሞች በእስራኤል ነገሥታት ታሪክ የተጻፈ አይደለምን? ⁴⁰አክዓብም ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፤ ልጁ አካዝያስም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሳፍጥ
22:41-50 ተጓ ምብ - 2ዜና 20:31-21:1

⁴¹የእስራኤል ንጉሥ አክዓብ በነገሠ በአራተኛው ዓመት የአሳ ልጅ ኢዮሳፍጥ በይሁዳ ነገሠ። ⁴²ኢዮሳፍጥ ሲነገሥ ዕድሜው ሠላሳ አምስት ዓመት ነበር፤ እርሱም በአዳኝ ሰው ሆኖ አምስት ዓመት ገዛ። እናቱ የሩሳሌም ትባላለች፤ እርሷም የሸልሐ ልጅ ነበረች። ⁴³በአካሄዱም ሁሉ የአባቱን

22:43 1ነገ3:2፤ 8:61፤2ዜና17:3
22:46 ዘጸ23:17
22:47 1ነገ11:14-18፤2ነገ13:9፤18:20
22:48 ዘኀ33:35፤ 1ነገ9:26
22:52 1ነገ15:26
22:53 መላ2:11፤ 1ነገ21:25

የአሳን መንገድ ተከተለ፤ ከዚያች ፈቀቅ አላለም፤ በእግዚአብሔር ፊት መልካም የሆነውን አደረገ፤ ይሁን እንጂ በየኩረብታው ላይ ያሉትን የማምለኪያ ቦታዎች አላጠፋም፤ ሕዝቡም በዚያ መሥዋዕት ይሠዋ፤ ዕጣንም ያጥን ነበር። ⁴⁴እንዲሁም ኢዮሳፍጥ ከእስራኤል ንጉሥ ጋር በሰላም ኖረ።

⁴⁵ሌላውም ኢዮሳፍጥ በዘመነ መንግሥቱ የፈጸመው፤ ያከናወነውና ያደረገው ጦርነት ሁሉ በይሁዳ ነገሥታት ታሪክ የተጻፈ አይደለምን? ⁴⁶ከአባቱ ከአሳ ዘመን በኋላ እንኳ ተርፈው በጣይት ማምለኪያ ቦታዎች የነበሩትን የወንደቃ ቅሬታዎች ከምድሪቱ አስወገደ። ⁴⁷በዚያን ጊዜ ኤዶም ንጉሥ አልነበራትም፤ የሚገዛት እንደራሴ ነበር።

⁴⁸ኢዮሳፍጥ ወርቅ ለማምጣት ወደ አፈር የሚሄዱ የንግድ መርከቦች¹ አሠርቶ ነበር፤ ይሁን እንጂ በዔጽዮንጋብር ስለተሰበሩ ከቶ ወደዚያ መሄድ አልቻሉም ነበር። ⁴⁹በዚያን ጊዜም የአክዓብ ልጅ አካዝያስ ኢዮሳፍጥን “ሰዎቼ ከሰዎችህ ጋር በመርከብ ይሂዱ” ሲል ጠይቆት ነበር፤ ኢዮሳፍጥ ግን እሺ አላለውም።

⁵⁰ኢዮሳፍጥ ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፤ እነርሱ በተቀበሩበት በአባቱ በዳዊት ከተማ ተቀበረ። ልጁ ኢዮራምም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

የእስራኤል ንጉሥ አካዝያስ

⁵¹የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሳፍጥ በነገሠ በዐሥራ ሰባተኛው ዓመት የአክዓብ ልጅ አካዝያስ የእስራኤል ንጉሥ ሆኖ በሰማርያ ነገሠ፤ እስራኤልንም ሁለት ዓመት ገዛ። ⁵²እርሱም የአባቱንና የእናቱን፤ እንዲሁም እስራኤልን ያሳተውን የናባጥን ልጅ የኢዮርብዓምን መንገድ በመከተሉ፤ በእግዚአብሔር ፊት የተጠሳ ክፉ ሥራ ሠራ። ⁵³አባቱ እንዳደረገው ሁሉ፤ እርሱም በአልን አመለከ፤ ሰገደለትም። በዚህም የእስራኤልን አምላክ እግዚአብሔርን ለቀጥታ እንዲነሣ አደረገ።

⁵³ ወይም፤ የጦር መሣሪያ በሚታጠቡበት በሰማርያ ተብሎ መተርጉም ይችላል
⁵⁴ ዕብራይስጡ የተርከብ መርከቦች ይላል